

özgür gelecek

16-31 TEMMUZ 1993 SAYI: 8 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN -6
12-13. sayfa

BİLAR'DA TKP/ML'İN DOĞUŞU VE GELİŞİMİ
TARTIŞILDI
7. sayfa

PIR SULTAN ABDAL DERNEĞİ BAŞKANIYLA
YAPILAN RÖPORTAJ
11. sayfa

ORTADOĞU: "YENİ DÜNYA DÜZENİ" LABORATUVARI
Faik Bulut 23. sayfa

BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR?
Muzaffer Oruçoğlu 17. sayfa

O SAVAŞ KOŞULLARINA ADAPTASYONUN EN UÇ
BİCİMİDİ
Toplum 19. sayfa

GÖRGÜLÜ PASTANELERİNDE 500. GÜNE
YAKLAŞAN GREV
7. sayfa

Protestolar devlete yöneldi

Yüzbinlerin ayak sesleri egemenleri korku ve paniğe sürüklüyor.

■ Emekçilerin arasına ayırım koyarak onları birbirine kırdırmak isteyen güçler, boş durmayacaktır. Bugünden sonra, özellikle Alevilerle Sünniler arasında bir çatışma ortamı boyutlandırmaya çalışacaktır. Daha şimdiden buna başladılar bile...

■ Zulüm düzenini devam ettirmek, sömürü çarkını sağlamlaştırmak isteyen tefeci bezirganların karşısında, Halklar Kardeşler! Sloganını haykırmanın zamanıdır.

TMLGB önderlerinden
M. Ali ÇAKIROĞLU

ML Gençliğin, komünist önderi şehit düştü

■ M. Ali ÇAKIROĞLU, defalarca düştüğü işkence tezgahlarındaki tavriyle işkenceci polisleri dize getirerek "Bu kez sen kazandın" dedirten komünist bir direnişçiydi.

■ Tüm meziyetleriyle önderlik vasıflarına sahipti çeşitli alanlardaki mücadeleler içinde yetkinleşerek TMLGB Genel Sekreter Yardımcılığına kadar yükseldi. 22. sayfa

"Bölücü, Alevi, Komünist tipler devletimizin kamburudur"

■ RP yobaz fanatikleriyle birlikte sahnede yerini alırken devlet sessiz kaldı, ve sanatçıların, ozanların yakılmasını bekledi. Devletin 1980'den beri beslediği fanatik yobazlara "görev" düşmüştü.

8. sayfa

Halk, Öncüsüyle birlikte ayaktaydı

■ TIKKO gerillaları, Xalburî (Karşılar) Köyü jandarma karakoluna baskın düzenledi. Gerillalar zaman zaman ateşi keserek, "Halka zulmedenler cezasız kalmaz. Faşizmin katil ordusu varsa, halkın TIKKO'su vardır. Halk sahipsiz değildir!.."

■ TKP/ML'nin çağrısı üzerine Hozat, Ovacık ve Mazgirt ilçelerinde kepenkler kapatılarak Sivas katliamı protesto edildi.

■ Dersim merkezinde 6 bin kişilik görkemli bir protesto mitingi yapıldı.

9. sayfa

Bir bereketli mekandır ki Munzur...

■ Munzur dağ silsilesi muazzam bir koranak olmakla yetinmez; bir yaşama olanağı da sunar. Ve TKP/ML kendi güçleri arasında 5 yıl süren

ayrılığın kalıntıları ve ayrılık ruhunun mezarı başına parti bayrağını, gerilla savaşının ivmesinin setine de halk ordusu TIKKO'nun sancağını dikti. 10. sayfa

Bereketli Munzur'un dağ kartalları, yeni atılımlarda

Sunuş

MERHABA

Egemenler ekonomik ve siyasi kriz içinde cebeleniyor, debelendiğe kuşatma pambarı daha da daralıyor, bir nebze olsa nefes alabilmek için "yeni" hal çareleri arıyorlar. Ve elinin altından tuttuğu faşist gerici güçleri devreye koyarak Sivas'ın orta yerinde onlarca demokrat, aydın yazar ve sanatçıyı ateşe veriyor. Ülkenin dört bir yanında katliama sessiz kalmayan yüzbinlerin ayak sesleri, hakim sınıflara korku salıyor.

Diğer yandan gelişen sınıf mücadelesi ve T. Kürdistan'daki mücadele egemenleri tam bir telaşa düşürmüştür bulunuyor. Bugüne kadar MGK kararlar doğrultusunda yürütülen politikaların iflas ettiği yine kendileri tarafından kabul ediliyor. Ne varki bu kabul ediş sorunun çözümü noktasında siyasi adımlarını atılması biçiminde olmuyor, aksine daha militarist, daha anti-demokratik uygulamalar MGK tarafından uygulamaya sokulmak isteniyor. Başbakan Tansu Çiller ise bu tutumun sivil uzantısı durumunda kahyor. Başbakanın hizzat kendisi artık savaşın psikolojik boyutunu öne geçirilmesini öngündüyor.

Sivas katliamının ardından Erzincan-Kemaliye katliamını birde bu açıdan değerlendirmek gerekiyor.

Sivas katliamının Türkiye gündemine oturduğu ve kitlesel gösterilerle devletin katliamı yüzünü açığa çıkaran bir halk hareketliliğine dönüştüğü günlerde, katliamın etki alanını kırmak için Erzincan-Kemaliye'nin Başbağlar Köyüne gerilla kıkkı kimseler 30 civarında "sanni" köylüyü kontrol altına basını aracılığıyla hedef aşıştırlarak katliamı TIKKO ve PKK'ya yıkmayı, sadece onların çirkefliklerini gösteriyor. Konuyla ilgili yazıyı posta yoluyla gazetemize ulaştıran TKP/ML'nin açıklamasını 4. sayfa da okuyucularımızın ilgisine sunuyoruz.

"Sivas katliamına karşı halk öncüsüyle ayaktaydı" başlıklı yazıda halkla konuşan TIKKO eylemcilerinin coşkuya okuyacaksınız.

Örgütlenme demokratik halklar için Ankara yürüyüşüne çıkan Kamu Emekçileri onbinlerle Sivas katliamını anında protesto etme yetisini göstererek hakim sınıfların hedef çarıştıma oyununa gelmediler.

TMLGB'nin önderlerinden M. Ali Çakıroğlu'nun elinde bomba patlaması sonucu polis tarafından hastaneye kaldırma bahanesiyle bilinçli bir şekilde ölmesine neden olmalarını öğrenen haber gazetemiz yayına hazırlandığı sırada elimize ulaştı. Gelişmeleri 22. sayfa da bulacaksınız.

Dostlukla.

Okurdan

Her Karışta Biz

Değerli Özgür Gelecek

Çalışanlarına,
Dostlar, sizler Özgür Gelecek'te birlikte bahar kokusuyla selamlarım. Gazetemiz çok önemli bir gelişmenin olduğunu, yeni bir dönemin başladığını, baharın sıcaklığının Diyar-ı Bekir'den ta Avrupa'ya ulaştığını ve baharın da yeni kızıl günlere gebe olduğunu göstermektedir. Ben de bir okuyucu olarak MLM'nin düşüncesini gazeteden öğrenmek isterim. Ayrıca gazetede kullanılan fotoğrafların renkli olması halinde daha güzelleşeceğini düşünüyorum.

Bizler sunuş farkındayız. Burjuvazi korkaklığını Özgür Gelecek'i topatmakla gösteriyor. Özgür Gelecek MLM'nin gözü-kulağı olduğundan kendine yakışanı da yapmış olmaktadır. Faşist egemen güçler dünya tarihinde devrim önderlerini ne kadar katlettiyse bizler daha da çoğalacağız. Onlar bizlere daha cesaret verdi. Onların yolu yolumuzu aydınlatıyor. Hızlandık devrim ateşini körüklemeye.

Bugün Peru'da Kızıl Safak, Dersim'de Kızıl Yıldız, Sivas'ta, Erzincan'da meşale Tokat'ta Kızılder, Artvin'de Kızıl Bayrak, Amasya'da Kır Çiçekleri, Gümüşhane'de duruşu aktık. Toroslar'da kokan yosun, Kürdistan'da Newroz olduk. Biz ve yine biz.

WÖRGL'den A. HİDİR

Tek vücut olalım!

Merhaba Özgür Gelecek Çalışanları, Öncelikle tüm içtenliğimizle Karakoçan'dan tüm devrimcilere kızıl selamlar.

Faşist diktatörlüğün kanlı yüzünü sergilediği Kürdistan'da ve yarıçiz infazlarla büyük şehirlerde devrimci kanı dökülmeye devam ediyor. Ayrıca Karakoçan köyleri ve Karakoçan-Tunceli sınırında bulunan Çamurek, Paş, Pamuklu köyleri şu anda asker baskısı altında boşaltılmak için baskı görüyorlar. Bu baskı bizzat Koçyiğitler (xelan) karakolu başçavuşu tarafından destekleniyor.

Bu baskıları ve TC.'yi kınıyoruz. ML düşüncesini savunun tüm halkımızı MLM düşüncesini izleyen Kaypakkaya çizgisinde ayrılmayan proleterya partisinde tek vücut olmaya çağırıyoruz.

Karakoçan Özgür Gelecek Okurları

Merhaba Özgür Gelecek Çalışanları

Bu benim sizlerle ilk mektuplaşmam, buna ihtiyaç duyduğum için yazıyorum. Bizim buradaki toplum çok sessiz ve çekingendir. Yani asimile olmuş bir toplumdur. Bu toplumda hiçbir şekilde dayanışma ve beraberlik yoktur. Sanki

ayrı dünyanın insanları hiç kimsenin umursamıyor. Ben isterim ki buradaki kitleyi bir araya getirip tek yumruk haline getirmek, döndürmek. Ama maalesef elimde ne kaynak, ne de yaptırım gücüm var. Ama karşı tarafa bakıyorum, yani gerici düşünceli faşistler belli bir kitleye sahip olmuş köklü bir örgütlenme çabası içindeler. Milli Gençlik Vakıfları ve Nizami olan ocakları faaliyette. Ve 2.7.1993 günü gerici faşistlerden 67 kişilik bir grup Sivas'a gittiler ve o gün Sivas'da gençlerin daha önce planladıkları katliamı gerçekleştirdiler. Ve bu kişiler katliam sırasında ön saflardaydılar. Bunlar belirli şahıslar tarafından görülmüşlerdir. Bu durum bizi endişelendiriyor. Sivas'daki olayların imrenilirda da gelecekte patlak vermesi kaçınılmaz bir hale gelecektir. İmrenilirda'daki insanlar için tehlike unuru haline gelen gerici faşistleri nasıl susturabiliriz. Bunun için sizden yardım istiyorum. Devrimde çareler düşünmez diyorum ve ezilen ve sömürülen insanların tek kurtuluş yolunun sosyalizmde olduğunu vurguluyorum. Ve bu kavgada ben de varım diyorum.

Sivas'ta aşırı gerici ve faşistleri gerçekleştirdiği katliamı kınıyor, protesto ediyor ve bütün demokratlara baş sağlığı diliyorum.

Coşku kaynağı

Bizler sosyalist basın okuyucuları olarak, Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yayınlarının özgürlük mücadelesine yapmış olduğu önemli katkıları, bu yazımızda vurgulamadan geçemeyeceğiz. Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, sosyalizm ve yüce aittin çağ komünizm yolunda, diğer sosyalist, basın-yayıncıdan farklı olarak, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in ışıltılı güzargahında, Faşist Devletin bütün baskı, şiddet ve yıldırma politikalarına rağmen, sosyalist basına yakışan, doğru haber verme anlayışını ve özgürlük savaşçılarının gur seslerini her şart altında halkımızın bilincine mesaj dinletişinde sunarak, bunları, emin ve kararlı uygulamalarıyla

kesintisiz yaşama geçiren, bütün, Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yazar ve çalışanlarını, coşkuyla selamlar, mücadelenizde omuz omuza olduğumuzu bir kez daha yineleriz. Özgür Gelecek'in 7. sayısında yayınlanan "TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandırdı." başlıklı yayınladığınız haberle bütün halkımızda olduğu gibi, bizlerde de büyük bir coşku uyandırdı.

Bu coşkuymuz faşist komprador patron-ağa devleti tarafından da hissedildi ki; gazetenizin 7. sayısında bu bildiriye yer verdiğiniz gerekçesiyle topladığı. Biz sosyalist basın okuyucuları, basın özgürlüğüne zincir vurmaya çalışan ve bunu her fırsatta kendi yüzünü teşhir edercesine uygulayan faşist TC devletini çok iyi tanıdığımız için bunu doğal karşıladık ve bu uygulamaları kendi sonralarını hazırlayacak olan uygulamalar olarak değerlendirdik. Bizim önemseydiğimiz, bütün bu faşist uygulamalara karşın Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik basınının yoluna şaşmaz kararlılıkla devam edeceğinin pratikte her zaman ispatlanmasını, Özgür Gelecek yolundaki Özgür Gelecek gazetesinin her şeye karşın, bu yolda ödünsüz yürüyeceğine inaniyor ve bu kararlılığınızdan dolayı sizleri bir kez daha kulluyoruz.

TKP/ML'nin olağanüstü parti konferansını Kürdistan dağlarında, faşist TC devletinin bütün tanklı, toplu, uçaklı ve helikopterli saldırılarına rağmen, TIKKO gerillalarının sıkı koruması altında hiçbir kayıp vermeden başarıyla sonuçlandırması Marksizm-Leninizm-Maoizm'in kızıl bayrağıyla taçlandırılması zaferini, biz Özgür Gelecek, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik okuyucuları olarak coşkuyla selamladığımızı belirtiyoruz. Enternasyonal proleteryanın ülkemizdeki sembolik örneği komünist kadın Barbara Anna Kistler'in Merkez Komite onur üyeliğine seçilmesini çok anlamlı bulduk. Ve Konferansın bu konudaki duyarlılığını ayakta alkışlıyoruz.

Konferansın Kürdistan dağlarında, büyük bir özveri ile başarıyla sonuçlandırılması "Güçlü Devlet" balonunu patlattığı gibi, "Ülkenin her karış toprağına hakimiz" demogojilerini de boş çıkardı ve halkımızın gelecek yarınlarını müjdeledi.

Biz okuyucular, Olağanüstü Parti Konferansı'nı bu duygu ve düşüncelerimiz içerisinde coşkuyla selamlıyor. Kürt-Türk ve Bütün milliyetlerden emekçi halkımızı, bu doğrultuda boyutlanacak özgürlük mücadelesinin saflarında yerlerini almaya çağırıyoruz.

Şan olsun! Kızıl bir sayfa daha açan olağanüstü parti konferansına. Şan olsun! Partizan, Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik yayınlarının ışıltılı yoluna! Sevgiyle... Dostlukla...

Dersim'den Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik okuyucuları Adına CİHAN.

Sivas katliamını lanetliyoruz

Sivas'ta düzenlenen geleneksel Pir Sultan Abdal Şenliklerinde gerici faşistler tarafından polis destekli gerçekleştirilen katliam şiddetle kınıyor ve haykırıyoruz!

KATLIAMLAR BİZİ YILDIRAMAYACAK VE MUTLAKA HESABI SORULACAK!

İzmir Amatör Özgür Gelecek Tiyatro Topluluğu

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız
ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004167/ yurtdışı hesabına yatırımı. Makbuzun fotokopisi ekledir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004167/ yurtdışı hesabına yatırımı. Makbuzun fotokopisi ekledir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

Banka makbuzunun fotokopisini

Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL adresine gönderin.

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışan Müdürü: **Kemal Boztaş**, Genel Yayın Yönetmeni: **Aydın Hanbayat**,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, **BÜROLAR: ANKARA:** Nispetiye Cad. No. 80-12 Mahepe Tel-Faks: 230 83 27, **İZMİR:** 850. Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yaparsoy İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09, **ÇUKUROVA:** Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çukmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, **MALATYA:** Turgut Tamelli Cad. Hırselinoğlu Apt. B blok. D:8 Tel-Faks: 22 08 04, **ESKİŞEHİR:** Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120, **KAYSERİ:** Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faragoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Tamailliliği: Basel Halkevi Erlan Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ.

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004167, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188

Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAACILIK, Dağıtım: YAY-SAT

37 demokrat ve aydınların feci bir şekilde ölümü, yüzlerce insanın yaralanmasıyla sonuçlanan ve başta Sivas halkı olmak üzere, bütün Türkiye halkları arasında panik yaratan bu olay, ne bir Alevi-Sünni çatışması ne de aydınlarla gericiiler arasında çıkmış bir savaştır. Başından sonuna kadar planlı hareket eden bir güç var işin içinde. Sivas olayı bir komplo değildir. Çeşitli mezhep farklılıklarını daha da keskinleştirip halkları birbirine düşürerek kamuoyunun gündemini çarpıtmayı, halkların kafasını karıştırmayı hedef alan karanlık bir oyundur.

Sivas'ta düzenlenmesi düşünülen Pîr Sultan etkinlikleri henüz başlamadan önce, gerici-yobaz akımlar dağıttığı bildiriyle bir provakasyon yaratmaya ne kadar açık olduklarını göstermişlerdir. Bir adım önünü bile görebilecek kadar ileri düşünceden yoksun olan yobaz takımlarının bu bildirileri kendi aralarındaki provakasyonların ve kontr-gerillanın istihallerini henüz etkinlikler başlamadan kabartmıştı.

Olay günü, cuma vaazının etkisiyle bir kaç örümcek kafalının peşinden sürüklenen belli bir kitle, Pîr Sultan heykelini söküyor ve boynuna ip takarak sokaklarda doluyor. Bütün bunlar yapılırken devletin bir yetkilisi çıkıp da "durun" demiyor, yapıları engellemiyor. Bırakalım böyle bir şeyi engellemenin, aksine yapıları bizzat Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaçoğlu, Vali Ahmet Karabilgin, Tuğay Komutanı Tuğgeneral Ahmet Yüceltürk ve İçişleri Bakanı Mehmet Gazioglu'nun bilgileri ve yetkileri dahilinde yapıyor.

Türkiye'nin herhangi bir yerinde birkaç bin işçinin en doğal hakları için böyle bir gösteri yapması devlet tarafından kanla bastırılırken Sivas'taki bu engin hoşgörünün altında yatan gerçek nedir acaba? Son 15 yıldır her 1 Mayıs'ta işçilerin emekçilerin üzerine kurşun yağdıran devlet, niçin Sivas'ta örümcek kafalılarını teşvik etmiştir? Evet, Alevi-Sünni, Türk-Kürt hangi mezhep, din veya milliyete mensup olursa olsun bütün halkların bundan çıkaracağı dersler vardır.

Gerici Belediye Başkanı Karamollaçoğlu'nun "Gazaniz mübarek olsun!" yollu konuşmasından sonra kitle dağılmıyor ve kokmuş ortaçağ kafalılarının peşinden giderek yazarlarını, sanatçıların kaldığı otel önünde toplanıyor. Otelde mahsur kalan insanlar, 7 saat boyunca devletin hemen hemen bütün kademelerini arayarak durumun vahametini bildiriyorlar. Buna karşın Valisinden İçişleri Bakanına ve Amerikan vatanadaşı çiçeği burnunda Başbakanına kadar bütün yetkililer sözbirliği almışçasına bir ağızdan konuşuyorlar. "güvenlik güçleri herşeye hakimdir", "Herhangi bir 'intifale meydan verilmez'", "Her şey denetimimizdedir." vs vs.

Sonuç: 37 ölü ve yüzlerce yaralı ve kötürülenmiş çalışan Alevi-Sünni çatışmaları...

Aradan günler geçmesine rağmen, kendine "aydın" diyen kesimler hala bu olayın sorumlularının yakalanarak cezalandırılmasını istiyorlar. Enerjisini Kemalizmden alan A. Nesin kadar bile düşünüp devletin sergilediği "alçaklığı" görmüyorlar. Birkaç ay içinde bir-iki tane Azmetendi tarikatı taraftarı, birkaç imam, belki Belediye Meclis Üyesi Erçakmak yakalanarak "yargı" karşısına çıkarılacaktır. Oysa katliamın sorumluları bunlar değil ki! Bunlar sadece birer piyondan ibarettirler. Düşünme yetisinden yoksun, ortaçağın kokmuş kimliğine sahip oldukları için çok güzel provakasyona geldiler. Asıl sorumlu devlettir.

Yobazların otela saldırmasını, oteli, hem de içindekilerinin tümüyle birlikte yakmasını, hiçbir önteyici imkanı seferber etmeyen devlet bizzat teşvik etmiştir. Önce Tuğay komutanı General Yüceltürk elindeki

T.C destekli II. Sivas katliamı cezasız kalmayacaktır !

hiçbir birliği olayların önlenmesi için kişilerin çıkarılmamıştır. Vali Karabilgin'in emrinde yüzlerce polis varken göstermelik olarak 15-20 tanesini otelin önüne göndermiş, bunlar da olayı seyretmekle yetinmişlerdir. Hatta polislerden birkaçı da göstericilerin saflarına geçerek otel taşlamışlardır. Normalde bu gibi olaylarda hazır kıta beklemesi gereken hem asker, hem de Belediye itfaiye ekipleri yangına müdahale etmemişlerdir. Asker itfaiye yangın yerine hiç gelmezken, belediyejenikiler saatlerce sonra gelmişlerdir. Ustelik delik desik su hortumlarıyla ve sırtlarında yumurta küresi varmış gibi ağır-aksak hareket ederek.

Devlet yetkilileri büyük bir alçaklık örneği sergileyerek olaydaki sorumluluklarını gizlemek için halkın tahrik edildiğinden dom vuruyorlar. Göstericilere müdahale edilmemesine gerekçe olarak da böyle olaylarda halkı yatıştırmak için ona "hoşgörülü" yaklaşmanın esas olduğunu söylüyorlar. Fakat nedense yüzbinlerce Zonguldak madencisinin yoluyla panzerlerle keşerlerken bu hoşgöründen eser yok! Newroz Bayramı kutlanırken yoksul Kürt emekçisinin üzerine kurşunlar yağdıran devlet güçleri, nedense Kürdistan'da hoc görüyü unutuyor! Nedense bu aynı faşist çeteler, yargısız infazlarla katledilen devrimcilerin cenaze törenlerinde halkı yatıştırmayı, kalas ve toplanı, panzerlerle onların üzerine yürümek olarak algılıyorlar.

Halkların en doğal taleplerini dahi kanla bastırılan, 20 milyon Kürt'ü en ufak bir kültürel etkinlikten bile men eden devlet, Sivas'ta neden böylesine müsamahakar ve de teşvikkar davranmıştır?

Hatırlarımızı şöyle bir yoklarsak bu tür olayların nedenini çok kolay bir şekilde ortaya çıkarabiliriz. Yaşı bugün 20 olanlar bile, 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Darbesi'nden birkaç yıl önce de benzeri komploların, provakasyonların tezgahlandığını anımsıyorlar. 1977 ile 1980 arası gibi bir zaman diliminde, bugün Sivas'ta olan olayın ayrıntıları Elazığ, Malatya, Maraş, Çorum, Yozgat vb. yerlerde uygulanmıştır. Bugunun geçmiştekilerden tek bir farkı vardır. Geçmişte bu oyunlar İrkçi-faşist MHP eliyle oynanıyordu. Şimdi ise başını kontr-gerillanın çektiği, emrinde devrimci kanına girmek için sokak sokak doluşan eski itiraflı-ıfrazcı caniler bulunan, sözde "Hizbullah" örgütleriyle tezgahlanmaya çalışılıyor.

Çünkü faşizm açık yönüyle bir kez daha ortaya çıkabilmesi için kargaşalıklar yaratmayı sever. Onun açık yüzüyle arzi endam edebilmesi için Türk-Kürt veya Alevi-Sünni halk gruplarının birbirine girmesi, bir kargaşalık ortamı yaratılması gereklidir. Çünkü kendini öke ve dünya kamuoyuna ancak böyle yutturabilir. Asıl hedefi, halkın gelişen ekme ve demokrasi mevzileridir. Halkın mücadelesi yükseldikçe o yerinde duramaz, en ufak bir kıpırdanışı dahi provake etmek ister. Halkların arasında yapay ayrılıklar sokarak onları birbirine düşürmeye çalışır. Halkları Aleviydi-Sünniydi, Kürtü-Türktü diye birbirine düşürmenin diğer bir nedeni de haklı olan devrimci şiddet ile haksız olan karşı-devrimci şiddeti halkların gözünde bir hale getirmek yargısız sokak infazlarıyla, kontr-gerillanın kanlı köy baskınlarını daha büyük boyutlarda gündeme sokmak, deyim yerindeyse "at izi ile itizini birbirine karıştırmaktır".

Askeri faşist diktatörük, egemenlerin ellerindeki iktidarı sağlamlaştırmak için başvurdukları bir yöntemdir. Çünkü bu iktidar, asker, polis, it, MİT'yle onların çıkarlarının brick terminatidir. İktidarları tehlikeye düş-

tüğünde, yeniden eski zulüm ve sömürü düzenlerini tesis ve devam ettirebilmek için başvurulacak bütün yöntemleri kendilerine mübah görürler.

Ne zaman ki devrimci-demokrat halk hareketleri iktidarı sallamaya başlamış ya da ne zamanki bir halk uyanış bayrağını açmışsa, egemenler tarafından hep aynı komplolar düzenlenmiş ve aynı provakasyon ortamları oluşturulmuştur. Halkların tarihi bu tür çirkef oyunlarla doludur. 1840, 1860, 1870, 1890, 1914-15, 1917 tarihlerinde Kürtlerle Ermeniler; Müslüman Kürtlerle, Yezidi Kürtler defalarca birbirine kıskırtılmış ve halklar birbirini kırmıştır. Çünkü bu dönemler hem Kürtlerin hem de Ermenilerin ulusal uyanış dönemleriydi.

1920'de Koçgiri Halk Hareketi döneminde Lazlar, Laz Alayları adı altında toplanarak Kürtler kırdırılmıştır.

1923'te Ege bölgesinde yüzyıllardan benidir maskun olan Rumlara karşı Türkler kıskırtılmıştır.

1925'te Şeyh Said isyanında, 1930 Ağrı ve Zilan isyanlarında, 1938'de Dersim isyanında Sünni Kürtler ile Alevi Kürtler "şu şeriatı kurup senin kafanı kesecek", "bu kalıdır sizlerin namusunu elinizden alacak" diye defalarca Alevi-Sünni birbirine kırdırılmıştır. Ve bütün Kürt isyanlarının bastırılmasının temelinde bu yatar.

İktidarlarının sallandığını hissettikler an, onlarda artık ne dini duygulara saygıdan, ne ölüye saygıdan, ne insanlık onurundan ne de namustan eser kalır. Burjuvazi kendi karakterini devlete direkt olarak yansıtır. Çıkarlarının koruyucusu olan iktidarlarını ayakta tutabilmek için, bütün insani değer ve erdemleri ayaklar altına alırlar.

Yeryüzü kokmuş faşizmden daha ahlaksız bir düzene tanık olmamıştır. Dün Maraş'ta katlettikleri ölü kadının ruhuna geçerken, bugün aynı şeyi Munzur Dağı'nda, Botan'da şehit düşen kadın grellaya yapıyorlar! Dün Ermenidir diye bütün köy halkına boynunda asılı hacin üzerine pislemesi için süngü dayayan faşizm, bugün Kürt köylülerini topladığı meydanlarda çirliçiplak soyuyor ve insanları bok yemesi için zorluyor! Dün Sabiha Gökçen gibi cariyeleriyle Dersim'in köylerine bombalar yağdırarak onbinlerce Kürt'ü katlettiler, bugün Sivas'ta insanları canlı canlı yakıyorlar! Çünkü faşizm, dünyanın gördüğü en alçak düzendir! Faşizm namussuzluktur, ahlaksızlıktır; faşizm rezilliktir!

Tarlasını süren veya hayvanını otaran Sünni Şemo ile Alevi Haydânun ya da Yezidi Gindor'un emeği, aynı ağalarca, aynı tefecilerce sömürülür. Aynı fabrikada üretim yapan işçi Osman ile Şevga'nun

alın teri, aynı kan emicilerce içilir.

Ne demirci Agop usta ne de ayak-kabıcı Ramazan dayı memnundur bu düzenden.

Alevi veya sünni olsun paraları olmadığı için hastalarını hastane kapılarında rehin bırakanlar; Kürt, Türk ya da Arab, Laz, Çerkez olsun akşama pişireceği aşın hesabını yapıyorlar, ay sonunu nasıl getireceğini düşünenler, oğullarını askere göndererek kirli savaşta kaybedenler; geceyanları kan uykulardayken bomba çatırlarıyla evleri kontr-gerilla tarafından başlarına yıkılanlar hep bu ülkenin emekçileridir.

Emekçilerin arasında aynı koyarak onları birbirine kırdırarak isteyen güçler, boş durmayacaktır. Bugünden sonra, özellikle Alevilerle Sünniler arasında bir çatışma ortamı boyutlandırılmaya çalışacaktır. Daha şimdiden buna başladılar bile...

Sivas olayının üzerinden bir hafta geçmeden 5 Temmuz 1993 günü Erzincan-Kemaliye'nin Başbağlar köyüne baskın düzenleyen gerilla kılıklı kimseler, 30 civarında "sünni" köylüyü, köyün camisinden alarak katletmişlerdir. Kont-ra basın aracılığıyla hedef şaşırtılarak katliamını TİKKO ve PKK'ya yıkılması sadece onların çirkefliklerini gösterir. Haber sayfamızda göreceğiniz gibi TKP/ML MK imzalı kamuoyuna yapılan basın açıklamasında "Bu katliamın partimiz TKP/ML önderliğindeki halk ordumuz TİKKO ile hiçbir ilgisi yoktur. Ve olamaz da. Zira bu partimizin, siyasal-ideolojik hedeflerine tamamen aykırıdır." denilmektedir. İcraatlarına sahip çıkamayacak kadar korkak olan egemen sınıfların korkusu boşuna değildir. Yüzbinler "katil devlet, katil ordu, TİKKO Sivas'ta" diye haykırıyorsa bu onların korkularının ne kadar isabetli olduğunu göstermektedir. Unutulmamalı ki munzurdan Dicle'ye, Karadeniz'den Toros'lara uzanan silahların eleştirel gücü, Sivas, Başbağlar katliamlarının cezasız bırakılmayacağını kanıtlar.

Yukarıda saydıklarımızı üstüste koyup değerlendirdiğimizde, bir Alevi-Sünni çatışmasının kimler tarafından istendiğini, arzulandığını görürüz. Gerici yobazların nasıl provakasyona getirildiği ve asıl hedef olarak onları göstermekle kimlerin kendilerini gizlediğini açıkça görebiliriz. Bütün emekçiler, ortak sorun ve dertleri için elele, omuz omuza olmalıdırlar. İrkçi-faşist burjuvazinin tezgahlamak istediği komplolar boşa çıkarılmalıdır. Zulüm düzenini devam ettirmek, sömürü çarkını sağlamlaştırmak isteyen tefeci baskınların karşısında, Halklar Kardeşlik sloganını haykırmanın zamanıdır. Bütün devrimci ve demokratlar; bütün işçiler ve köylüler; bütün aydınlar ve öğrenciler Alevi-Sünni Kardeşlik sloganıyla düzene karşı elele, omuz omuza olmalıdır.

Sınıfsal ve ulusal mücadeleye karşı, T.C tarafından örgütendirilen ve kontr-gerillanın denetiminde kullanılan şeriatçılar cuma namazından sonra, örümcek kafalı belediye başkanının ve devletin resmi güçlerince insanlığa saldırtılıyor.

Camilerde tezgahlanan bir katliamın güncesi

Haber Merkezi/Sivas'ta 2 Temmuz günü 37 insan faşist gerici bir grup tarafından Madımak Oteli'nde yakılarak katledildi. İçlerinde devrimci-demokrat çevrelerden oldukça saygın ünlü olan sanatçıların da bulunduğu bu insanların cenazeler törenleri olağanüstü kitlelilikle katılmış olduğu birer anti-faşist gösteriye dönüştü.

Sivas'ta gelişen olayları yaratan faşist-gerici bir güruhu ve katliam devlet tarafından desteklenmişti. Nitekim olaydan sonra devlet erkânının yaptığı açıklamalarda Aziz Nesin'in lafrikçi olduğu ısrarla vurgulandı. Katiller ise Şeytan Aziz'in köşkten masumları adeta, Tansu Çiller: "Otelin etrafını saran vatandaşlarımız hiçbir zarar görmemiştir" diyerek kını kolladığını açıkça beyan ederken, İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu da Aziz Nesin için soruşturma açılabilirliğinden bahsederek aktarıldığı suçluyu diline dokuyordu. Katledilen insanların cenazeler törenlerine ise Uğur Mumcu'nun cenaze töreninin tam aksine devlet erkânı hiç katılmıyor, sadece tabanın bozulduğundan çok korkan SHP'liler arızetilmeye çalışılıyor. Mecliste de anma yapılmaması bunun bir yansımasıydı. Cenazelere devrimciler sahip çıkıyordu.

Sivil faşistlerin tüm katliamlarında yaptıkları gibi Sivas'ta da bir hafta öncesinden orta Anadolu'nun çeşitli şehirlerinden yandaşlarını şehre yığıldığı, konut-gerillanın olayları yönlendirdiği, saldırı anlarında polis ve jandarmaları ya ortaldan kaybolduğu ya da hemen hiç müdahale etmediği, özellikle askerlerin izlemek ama hiç müdahale etmemek için kesin emir aldığı bilinen gerçekler. Saldırganların çoğunun da Milli Gençlik Vakıflarında yuvalanan oldukça genç insanlar olduğu da tanıkların anlatımında var.

KATLIAMIN ÖNGÜNÜ

Daha önce üç kez Baraz'da gerçekleştirilen Pir Sultan Abdal kültür etkinlikleri ilk kez bu yıl Sivas'a kaydırılması ve Aziz Nesin'in de gençlere katılacağı gerici çevrelerde şüphelerdir konuşulan şeylerdir. Gerici çevrelerde geçerek insanları gençlik günü Sivas'a gelmeye çağırdılar.

1 Temmuz'da gençlik ilk günü "müslümanlar" inzalı bir bildiri yayımladı. Bildiride Aziz Nesin'in Kur'an'ın dokunulmazlığına dil uzattığı belirtiliyor ve "Salman Rüşdi müslümanların çok az olduğu kafir bir ülke de sokaka çıkmaya cesaret ede-

Polis, jandarma ve faşist güruh 37 insanın ölümünü soruşturacak yangını seyrediyor.

mezken, onun yerli uşağı Aziz Nesin köpeği, yanında kendisiyle beraber şehrimiz valisi tarafından davet edilip şehirde adeta müslümanlarla olay edercesine gezebilmektedir. Gün müslümanlık uğruna gerekleri yerine getirme güdüsü" deniliyordu.

Aynı gün gençliğin açılışında bir konuşma yapan Aziz Nesin, Kur'an ve Peygamberi hakkındaki görüşlerini açıklıyordu. Daha sonra kitaplarını imzalamak için gittiği Buruciyé Medresesinde pericilerin saldırısına uğruyordu.

CAMILERDEN ÇIKTILAR

2 Temmuz Cuma günü, Aziz Nesin'in Şenlikteki konuşmasından ahıntılar yapan yerel gerici basın, halkı Aziz Nesin'e karşı protestoya çağırıyordu. Cuma namazı öncesi gericilerin yoğun hareketliliği olduğu göze çarpmaya başladı. Öğlen saatlerinde imza günü için toplanan yazarları bir dinci "dinsizlere ölüm, cezalarını bulacaksınız" gibi tehditler savutup kaçınca yazarlar polisin talebi üzerine imza gününe çıtlayıp

oteli döndüler.

Cuma namazı sırasında provakörler "Şeytan Aziz Sivas'a geldi. Allahsızlık propagandası yapıyor. Camilere saldıracaklarını gibi" ifadeler kullanarak, namazdaki insanların isyana çağırıldılar. Namaz çıkışı "Haydi yürüyalım, bunları geberte- lim" sözleriyle katliya harekete geçirdiler. Olağanüstü kalabalık olan camilerden çıkan insanlar merkezdeki Paşa Caminin önünde toplandılar. Yaklaşık 400 kişilik grup etlerinde Türk bayraklarıyla valiliğe yürüdüler. Valilik binası taşlandı. Vali Ahmet Karabılgın gençleri organize ettiği için istifaya çağırıldı. Kısa sürede kitle iki misline çıktı. Polis saldırılarına müdahale etmedi.

KÜLTÜR MERKEZİNE SALDIRI

O gün kültür merkezi önünde açılan kitap sergilerini gelmeye gelen insanlar önce polisin kültür merkezi önünde oluşturduğu barikatı aradan da gerici sloganlar atarak gelen 5 bin civarında bir kitleyi gördüler. El-

lerinde önceden hazırladıkları sopalar ve taşlar olan gericiler polis barikatına iyice sokuldular. Birisi polis megafonundan tek bir bile getirdi.

Kültür merkezinde bulunan devrimci-demokratlar hemen kitap sergilerinin açıldığı masalardan ve çevrede bulunan inşaat malzemelerinden bir barikat oluşturdu. Gericiler kalıya taş atmaya başladı. 50-60 civarında olan polis karşılık verilmemesine ve içeri girilmesini istiyordu, bir yandan da saldırıya uğrayan kitleyi pürütüyordu. İlk atılan taşlardan 5-10 kişi yaralandı.

Saldırganlar bu arada geri çekilerek kültür merkezinin arkasına doğru yürüdüler. Devrimci-demokratların slogan atmaya devam etmesi gerici polisin aradan çekildi ve "kaçın geliyoruz" diye bağırdı sadece. Kültür merkezi önünde taşlı sopalı saldırılarıyla göğüs göğüze çarpışan birçok insan yaralandı. Kapılar kapatılarak barikatlara oluşturulmaya çalışıldı. Camilerden içeri taş yağdı. İçeride bir panik yaşandı.

Bu arada bir direniş komitesi oluşturuldu. Kültür merkezindeki insanların çoğunluğunu kadın ve çocuklar oluşturuyordu. Saldırganlar bir süre sonra kültür merkezinin önünden ayrıldı. Belediye Başkanı kitleye hedef gösteriyordu "Vilayetin yönünde ilerleyin, şeytan otelsi".

VE KATLIAM

Saldırganlar gerici sloganlar atarak Madımak Oteli'nin önüne geldiler ve oteli kuşattılar. Polis grubu paskurttu. Ancak daha da kalabalıklaşarak yeniden geldiler. "Sivas Şeytan Aziz'e mezar olacak" sloganı dillerdeydi. Gerici güruh oteli gelmeden önce can güvenliği kalmayan bir çok kişi de otelde toplanmıştı. İkinci namazından sonra oteli kuşatan cember daha da kalabalıklaştı. Aziz Nesin, Erdel İnan'ı aradı ve "vaziyete hakim oluklarını" duyurca rahatlardı. Prof. Cevat Geray'ın aradığı Vali ise "tahtıye tehlikeli" diyerek oradaki onlarca insanın kaderini çiziyordu. Bu arada kalabalığın 17.30 sulari 15.000 kişiye kadar çıktı. Yarım saat sonra validen aldıkları destekle sınırlar daha önce kaldesinden sökülerek Pir Sultan Abdal heykelini halatla bağlayıp, sürükleyerek otelin önüne getirdiler.

Otelin karşı kaldırımında belodiyce tarafından konan parke taşları otelde doğru fırlatmaya başladılar.

Otelin içindökiler otelin bir kısmını bu nedenle boğalttı. 19.00 sulari ise saldırıların otelin çevresindeki araçları ateşe verdiler. Aynı saatlerde otelin telefon bağlantısı kesildi. Bir süre sonra elektrikler de... polislerin gözü önünde otel 20.00 sulari ateşe verildi. Sonuç 37 ölü... Aziz Nesin ise epeyce serüvenli bir süreçten sonra Ankara'ya dönüyordu.

İzmir protesto için ayakta

Haber Merkezi/İzmir'de 3 Temmuz günü Otomobil-İş'te biraraya gelen meslek odaları, sendika, siyasi parti temsilcileri ve demoklerin katılımıyla 500 kişi Cumhuriyet Alanı'ndan Merkez Postane'ye dek Sivas'taki katliamı protesto eden sloganlar atarak yürüdüler. 4 Temmuz'da 100 kişilik bir grup Çankaya'ya dek yürüdü. 5 Temmuz'da denek, sendika, kitle örgütleri temsilcileri, sanatçı ve yazarlar Atatürk Anıtı'na çelenk koyarak olayı protesto ettiler.

Aynı gün 2 bin kişi Karşıyaka Pir Sultan Abdal kültür ve Tarihçe derneği'nden çıkan 2000 kişi İnsan Hakları Parki'ne dek yürüdüler.

5 Temmuz'da Faşizme Karşı Birlik Platformu Konak Alanı'nda topladığı kitleyi, Talatpaşa Bulvarı üzerinden Cumhuriyet Alanı'na dek yürüttü. Burada katliamı protesto eden konuşmalardan sonra kitle dağıldı. Aynı gün Karşıyaka Belediyesi'nde çalışan 200 işçi Atatürk Anıtı'na dek yürüyüş yaptılar.

Bornova Belediyesi'nde çalışan 500 işçi de Atatürk Anıtı'na siyah çelenk koydu. Gültape ve Kadifekale'de de protesto gösterileri yapıldı.

Diğer şehirlerde protestolar

Haber Merkezi/Mersin, Antalya, Çorum, İzmir'de miting başvurularını bu illerin valileri reddediler. Malatya'nın Arguvan ilçesi esnafı 9 Temmuz'da kepenk kapadı. İkisi dışında bütün esnaf eyleme katıldı. Tokat'ın Turhal ilçesinde ise protesto yürüyüşü yapılan bir gruba gericiler ve polis saldırı. Olaydan dolayı 7 kişi gözaltına alındı. 7 Temmuz'da Pulurur'da bütün dükkânların kepenkleri katliamı protesto etmek için kapatıldı. Kırklareli'nde partiler ve DKO'lerden bin kişim katılımıyla bir miting yapıldı.

Eskişehir'de 7 Temmuz günü "Valilik Meydanı'nda" 59 kitle toplanan katıldığı bir toplantı yapıldı. Ayrıvalık'ta DSP'nin düzenlediği mitinge 10 bin kişi katıldı. Akhisar'da 5 Temmuz günü Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen ve siyasi partilerin katılımıyla bin kişi şehir merkezine sloganlar atarak yürüdü. 6 Temmuz'da ise bu kez Akhisar 1500 kişilik bir kitlenin yürüyüşüne sahne oldu.

Sivas'ta Devrimci İnsiyatif

Haber Merkezi/Katliam sonrası Sivas'ta alevi ve devrimcilerin etkin olduğu mahallelerde olay ilk başta yeni bir alevi-sünni çatışması gibi algılandı. Ama sonra Ali Baba, Göktepe Bostan, Kolej mahallelerinde direniş komiteleri oluşturuldu. Böylece sokaklarda ellerinde demir çubuklar ve sopalarla dolayan gençler devrimcilerin insiyatifine girdi. İlk tepki 3 Temmuz günü Kolej mahallesinde oturma eylemi yapılarak gerçekleştirildi. Pazar günü yaklaşık 1000 kişi Ali Baba Meydanı'nda 2 saat oturma eylemi yaptıktan sonra yünüye geçtiler ve Kolej mahallesini boydan boya geçerek Uzun Evler'in önüne geldiler. Yolda askerler ve polisler barikat kurmuştu. Kitle polisin çekilmesini istedi. "Katil Polis Defol" sloganları üzerine polisler çekildi ve eylem sona erdi. 7 Temmuzda Madımak Oteli'ne karantil ve mum koymak isteyen bir gruba polis silah kullanılarak saldırı. 11 kişi önce gözaltına alındı, sonra dövülerek serbest bırakıldı. 10 Temmuz'da bu kez 100 kişilik bir grup Ali Baba semtinden alıksızlara yürüşe geçti. Polis saldırı ve 12 kişi gözaltına alındı.

PİT KANALIYLA TKPML'İNİN 3 TEMMUZ GÜNÜ TAYINLANDIYI BASIN AÇIKLAMASINI SUNUYORUZ.

TÜRK-KURT VE ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE HALKI!

Sivas'ta yapılan katliamın ardından alevi-sünni çatışması değil sınıf kavması gerçeği yitirdi.

2 Temmuz günü Sivas'ta İleri, demokrat, devrimci olan kesimlere yönelik gerici-şeriatçi ve faşistlerin tarafından yapılan saldırı ve katliam ilk oldu. Bu gün de aynı şeyler. Geçmişte Çorum'da Maraz'la yapılan saldırının bir devamı ve bundan sonra yapılacak daha kapsamlı gerici-faşist saldırıların bir parçasıdır. Keskinle alevi-sünni çatışması değil, Çorum ve Maraz'la olduğu gibi Sivas'ta da alevi-sünni çatışması değil, İleri demokrat ve devrimci güçlerle gerici-faşist güçler arasında asırlardır devam eden mücadelesine bir parçasıdır. Bu böyle bile!

Sivas'ta yapılan bu katliamın önünde alevi-sünni çatışmasını göstermek veya göstermeye çalışmak gerici-şeriatçi gerici-faşistlerin ve faşist devlet erkânına yay sürmektir. Gerçek suçlular, sınıf düşmanları gözlemektir. Sivas katliamını gerici-faşistlerin dinci, gerici ve faşist kişilerin eline, bu gerici-faşistlerdir. Onlar, otuzlar kahramanları, dini esaslı basıcı ve sömürücü devlet tarafından süslenmiş birer, karışık aydınlanma mücadelesi, ezen-ezilen sınırları-sınırlanan sınıf sınırları ortadan kaldırılmaları istemeyen gerici-faşistlerdir.

Onlar, karantil kare aydınlar, savunan, gericiyi karşı karşıya tutan, dini esaslı devleti yapıştıran karşı savunan, ezen ve sömüren gerici-faşistlere karşı mücadele yürüten, kendine kelle, demokrat, devrimciym den herkes, devrimciye, özgürle, bağıştıran kesimlerdir. Onlar, Pir Sultan Abdal'in haykırışını vurdığı ta dahi tahammül edemeyecek kadar gözü önünde hak düşürmektedir.

İşte bu gerici-faşist devlet, devletin yarı ve devletçiliği geliştirip dışlanılmakla özlendi ve silahlanmaya geç vermektedir. Fakat Türk devleti böylece bütünüyle bu gerici-faşist Sivas'ta olay çıkarmasına, 36 kişiyi öldürmesine, onlara insan yaratmasına suç ortaklığı yapmıştır. Burada esas soru faşist Türk devletidir. Komprador patron oja dündür. Devlet güçler, Sivas'ta bu gerici-faşist hak düşürme güdünü olay çıkarması ve katliam yapması için 10 saat beklemiştir. Adeta "gün katliam yapın, yarın yığın" demektir. Türkiye Hürriyetini ve PKK'ya karşı 12 saatlik birer savaşçı olarak bu yoğun bombardıman yapan bu faşist devlet, Sivas'ta sadece 8-10 saat beklemiştir?

Devletçi bu yapıyı yetmişmiş gibi, katliamdan sonra faşist devlet yetisi sözlerini ve bu düzen partilerin de olayı değersizleştirmeye çalıştı, gülmüştür. "Yazık değil, ev sahibi bostan" mısıl hep bir ağzın herki suçlarını göstermek, gerici-yobaz ve aydınların savunma helikopter için, olaydan kaçan, sığınan, sığınan ve yazarları İleri, demokrat ve devrimci kesimlere saldırması ve onları suçlamasıdır. Bu bile tek başına, komprador-faşist-alev devletinin, ölümlü devletin ve bu düzen partilerinin kimlerden yana ve kim karşı olduğunu göstermeye yeter.

Aynı faşist Türk devletinin, bu düzen partilerinin gerici-yobazları, sınıf-yobazları hakimiyetini, sınıf-yobazları hakimiyetini, sınıf-yobazları hakimiyetini kendine müdahaleleriyle özdeğeri kavramalı ve ona göre örgütlenmeye çalışmalıdır. Üst Çorum, bugün Sivas'ta başka bir yer. Halkımız bu gerici-faşist gerici hareketiyle ve örgütlenerek kendi davasını sınıf-yobazları müdahaleyle daha çok Çorum, Kahramanmaraş, Sivas olayları gibi katliamları yapar. Yıllardan beri gerici-faşist kesimler durmadan gerici-faşist örgütlerini, silahlarını, bunu bitirmeyen mi var? Bu hak düşürme için yitirme karşı örgütleniyor ve sınıflarını mı? Mücadeleye girmezse, daha çok bu tür saldırıların hedefi olacaktır. Burada bir kez daha soruyoruz ki yitirdi faşist Türk devletine, gerici-faşistleri karşı sızdı müdahaleyi yürüten, son birer yıldır perla savaşını geliştirip yaymaya çalışan partimiz TKPML, halkımız İleri ve devrimci kesimlerin haklarını almaya, onları korumaya, onları yobazları saldırılara karşı koymaya, en önce savuşturmayı ve bu müdahalelerde halkımız önderlik görevini yerine getirmeye çalışmalıdır. Halkımız, İleri ve demokrat kesimlere yönelik saldırılara karşı sessiz kalmayacak, yapılan katliamların hesabını mutlaka soracaktır. Bundan hiç kimsenin kustuğu düşünülmez.

Bu mücadelede yeriniz TKPML, halk ordumuz TKKK, gerici-faşistleri TMLGB, halkımızdan partimize yardım etmelerini, sallarında gerici savuşturmak için TKKK'ya katılarak salarında savuşturmasını, gerici-faşistleri TMLGB ve katliamların kerellerini yitirmelerini istemektedir. Halkımızın sınıf-yobazları katliamını sağlayacak olan Devrimci-Halk Devrimci Müdahaleci Komite herke kendisi yanında gözü önünde örgütlenmelidir. Yaptırılır. Yağ, ciyaz, dinci ne olursa olsun bu mücadelede katılabilir ve katıldır birleşir katılır. Bu mücadele sadece gerici-faşistlere karşı değil, sadece gerici-faşistlerle değil, Müdahalecinin başına uzatması ve koruyulmasını gerektirecek için hakareti ve her kesimden insanın katliamı zorunludur. Üretiminin kederini yapan halkın kendidir. Parti sadece bu mücadeleye önderlik eder.

İŞÇİLER EMEKÇİLER, DEVRİMCİLER, DEMOKRATLARI!

Gün susmak günü değil, konuşmak, sevmi yükseltmek ve haykırmak gündür.

Bu faşist devlet sesini çıkmadığı zaman lepeni birer, silahları taşıyor bağırıyor. "Baradegmeyeen yılan iki yıl yağsın" diyezsiniz, çirkö yılan bir gün seni de sokacaktır.

Gerici-faşist saldırılardan kaçınmak kurtuluş değil, yitirmenizi öldürmeye ve durmadan bağırması bir adim daha yaklaşımdır.

Daha fazla Sivas olayı yaparlık ve katliamın önüne geçmek istemiyorsanız protesto gösterilerine ve yürüyüşleri sınıf savaşına katılın, örgütlen, sınıfları.

Kurtuluşumuz, eylemler olduğunda, insanlarımız katliamında sadece protesto gösterilerine ve cenazeler törenlerine katılmada değil, faşist devleti yitirmeniz için Demokratik Halk Devrimci Müdahaleci Komitesi'ne katılmaya ve bunun yolu olan Halk Savunma katliamı gösterilerine katılmaya çalışmaktır.

İstanbul'da faşizme karşı halkın ayak sesleri...

Haber Merkezi/ 8 Temmuz 1993, Perşembe. Saat sabah 10.00. Kabataş'ta insanlar toplanmaya başlamış. Sivas'ta yakılan 36 sanataç ve aydın iki bu gün İstanbul'da toprağa verilecek. Havada hakim olan tek şey sessizlik ve öfke. Bunun hesabı sorulacak! Hazırlanan pankartların çoğunda böyle yazıyor.

Kabataş Serüveni'nde TYS binası kayıyor. Sanatçılar, aydınlar, gazeteciler... Scandikamı kapısının önünde Asım Bezirci ve Nesimi Çimen'in tabutları birazdan onbinlerce insanın eşliğinde yola çıkacak. Ve sol yarımcılar kalfiyor havaya... Ölenleri güneşe gömüyorlar... Unutmayacaklar ve hesabını soracaklar... Saygı duruşunda and içiyorlar.

Bir pankart sıyah harflerle sessizce haykırıyor: "Dersim, Çorum, Maraş ve bugün Sivas'ta halkları katleden devletler!"

"Bugün düğün var" diyor mikrofondan bir ses... Bugün Zincirlikuyu'da düğün var. Yobazlara zulüm var! Ve saat 11.15 te cenazeler alınıyor. Hazır bekleyen cenaze arabaları boş... Eller üzerinde yükseliyor Asım Bezirci ve Nesimi Çimen'in cenazeleri... Mikrofondaki ses bağırıyor: "Cenazeler arabaya... Lütfen cenazeler arabaya..." "Hayır! Cenazeler eller üzerinde taşınıyor..."

Eğemenler cenaze töreninin nasıl yapılacağını söyle planlamışlar. Asım Bezirci'nin Cenazesi'ne katılanlar Karaköy'e kadar yürüyecek. Karaköy'den otobüslerle binilecek. Nesimi Çimen'in cenazesine katılanlar Kabataş'tan yapılarla karşıya geçecekler... Nereder Menzür böyle taltim vermiş! O gün hiç bir talimat geçerli değil!

"Uzun yürüyüş" bu. Karaköy'e gelmek 1 saat sürüyor. Sistem dışı bir atmosferin sloganları sistemi hedefliyor: "Devlet terörüne son!", "Katiller mecliste!", "Dün Ma-

raş'ta bugün Sivas'ta, Çözüm: faşizme karşı savastal", "Sivas'ın hesabı sorulacak", "Kahrolsun faşist" sloganları ile yürüyenler... Toplane'deki Faisal Finans'ta önüne gelince duraklıyorlar. Yuh sesleri kaplıyor gökyüzünü. Binadaki yobazların yüzüne çarpıyor. Yetmiyor yuh. Ceplerindeki bozuk paraları fırlatıyorlar camlara.

"KOKLER YÜRÜYOR"

"Sivas faşizme mezar olacak" diyorlar. Otobüs'ten Ruhi Su "Benim kabem insandır" diye bağırıyor bas bariton sesile... Hep birlikte eşlik ediyorlar nakarata: "Hele nenni, nenni, dost nenni." Onları türkülerle uğurluyorlar. Faşistler ve gericiiler hariç herkes var. Devrimciler, sosyalistler, komünistler, demokratlar, ateistler, aydınlar. Devletin resmi polisini arıyor gözler... Mitinglerde, yürüyüşlerde yasalara hatırlatıp "yapamazsınız edemezsiniz" deyip sonra joplari silahları konuşulan polisler nerede? Onlar sokak aralarında ve duvar diplerindedir. Korkuyorlar... Çünkü "kokler" yürüyor! "Kokler kazıyamamışlar!" Çünkü onları sokaklarda, evlerde infaz edememişler! Onların arasına sızmışlar yine de... Siviller, yürüyüşü gibi... Ama anlaşılıyorlar... Taminiyolar...

Karaköy'de "Otobüslere binin" feryatları boşa çıkıyor. Kitlenin içinden bir adamın avaz avaz sesi duyuluyor. Bu ses, "otobüslere binin" diye feryat eden zata: "Alçak herif. Yürütse ne işleyi. Korkak köpek!" diyor. Yürüyüşü hiç kimse durduramayacak. "Sadece yaşlılar ve çocuklar binsin" diyorlar. Çocuklar da yürüyor, sakallı dedeler de... Ayakkabıları yırtık, çeken sökükle vokal geçekondulular da... Ayakkabıları topuklu şık kadınlar da...

O gün Okmeydanı'nda bütün kenpekler imiş. Yürüyüş güzerga-

Partizan Güçler Sivas'ın kabil patron-ağa devlet" sloganını haykırıyorlardı

hında da bütün işyerlerinin de de fiilen bütün işler durmuş vaziyette... Çalışanlar penoerlemlerden sakrmuş. Kimisi ağlıyor, kimisi donuk donuk bakıyor. Kimisi korkuyla. Elin cebinde kravatlı, göbeği bir adamın -ki patron olduğu şüphesiz- bakışlarındaki korkuyu, yüzündeki stresi mümkün olsa da gürse yürüyüşteki işçiler... Onlar sadece bağırıyorlar: "Katil devlet, Polisler baktı yobazlar yakıt, İşte Sivas işte faşizm."

Yürüyüşün bir özelliği de çoğalma. Şişhane'den Kasımpaşa'ya kadar devleşiyor kortej İstanbul'un kenar mahalle halkları, işçileri, demokratik kitle örgütleri, meslek odaları, sendikalar... Alevi dernekleri, sosyalist dergi okurları... Partizan, Hedef, Devrimci Mücadele, Emek, Çözüm... vs. Partizan güçler "Sivas'ın hesabı lafla sorulmaz, bizde hesapları namulular sorar" sloganını haykırıyorlar. Kortejden, "Sivas'ın katili patron-ağa devleti", "Kızıl ordu TIKKO Sivas'al" sloganları yüksek-

liyor.

Polis nerede görüle şu slogan ona yöneliyor: "Katil polis!" Ve soruyorlar: "Sivas'ta neredeydiniz?" Kasımpaşa'da bu öfke karşılığını korkuda buluyor. Yuh çekilen bir ekip arabasının amir panik halinde talimat veriyor: "Çabuk binin arabalara, çabuk uzaklaşın!" Bu arada MHP binaları da ihmal edilmiyor. Kasımpaşa MHP binası taş yağmuruna tutuluyor. Kitle içinde zaman zaman kargaşa oluyor. Bir adam yaka paça atılıyor dışarı. Bunlar farkedilen sivil polisler. Ya da kuşkuyla olanlar.

HİÇBİR GÜÇ YÜRÜYÜŞÜ DÜRDÜRÜMAYACAK

Şişli'de yine bir durdurma hamlesi. "Buradan Açık Nesimi karşıya Karacaahmet Mezarlığına götürülecek. İsteyenler karşıya geçebilir." Onbinlerce insan sel olmuş. Durmuyor. Polis göndüldüğü anda "Katil polis" sloganı çatlatıyor ortalığı. Ve Mecidiyeköy... Cadde kenarın-

da ev ve dükkanlardan insanlar alkış ve sevinçle karşıyor. Çiçekler atılıyor kortejin üzerine.

Mikrofondaki ses artık "devrimciler" diyor sık sık... "Bu ülkenin devrimcileri yakmakla tükenmez. İstanbul ayakta devrimciler yürüyor!" Ve öndeki ses otosundan Ruhi Su: "Karanlığı ezelim... Karanlığı ezelim..." Mecidiyeköy'de DISK Genel-İş ve Belediye-İş pankartlı işçiler, sendikacılar ve sağlıkçılar koşuyor. O karşılamaya yağmurdan önceki bir çok gurubunu gibi: "İşbirliği SHP!", "Hükümet istifa!"

Gayrettepe güzergahında polisler karşı atılan sloganların ardından polis silaha sarılıyor. Yine bağırıyorlar: "Yuh. Katil polis" Bir kargaşa yaşanıyor. Polislerden biri, bir genç yakalıyor. Yere yatırıyor ve ateş ediyor. (Görge tanıklarından biri: o sırada kendimi kaybettim. Arkadaş kurtarmak için fırladım. Arkamdan tutular. Provakasyon yaratılmaması diye yitiriyüşü devam ettirdiler. Düyordu.)

Ve Bezirci uğurlanıyor Zincirlikuyu'da. Orada yürüyüşçüleri otobüsler bekliyor. Bu otobüslerle Karacaahmet'e gidilecek. Arada Boğaz olmasa kesinlikle yurancak. 5 saatlik yol onları hiç yormamış gibi. Burada 50'ye yakın otobüse sığabilen kitle karşıya geçiyor. Ve Karacaahmet'e 2 kilometre kala inip yine sürdürüyorlar yürüyüşü. Nesimi Çimen toprağa verildikten sonra bir sivil polisin üç gencin kimliklerini almış kargaşa yaratıyor. İnsanlar "kimlikleri isteriz" diye slogan atmaya başlıyor. Ve SHP İstanbul il başkanı Yüksel Çengel çıkıyor otobüsün üzerine: "Beyler tabrike gelmeyin. Hüviyetler geliyor. Şimdi size Emaliyet müdür yardımcısını seslenecek." Büyük bir yuh çekiliyor bu sözle.

Karacaahmet'te dex yürüyüş bitiyor. Ama bitmiyor. Yürüyüş sürüyor... Sarıcek!

Metin Altınok şiirlerle uğurlandı

ANKARA, Özgür Gelecek/ 10 Temmuz'da kaybetmişimiz Metin Altınok'un cenazesi 11 Temmuz'da Aydınlık gazetesinin Mithatpaşa Caddesi'ndeki binası önünde düzenlenen bir tören ve yürüyüşle toprağa verildi.

Aydınlık gazetesinde ölüme toplanan kitleye seslenen Aydınlık gazetesi yazarlarından Hasan Yalçın: "Sivas'ta yanan halkın devlete olan azıcık inancıydı. O da yangınlar da yok olmuştu" dedi.

Mithatpaşa Caddesi'nden Maltepe Camii'ne kadar süren yürüyüşte Metin Altınok'un şiirlerinden dizeler yazılı dövizler taşındı. Yürüyüş boyunca şiirler mikrofonla şiirler okudular.

Arabadan "Kahrolsun Faşist" sloganı atılırken, kortejin bir kısmı "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" diyorlardı. Genellikle arabadan atılan sloganlara uyulmadığı gözlemlendi.

Yürüyüş pariler, İHD, Pir Sultan Abdal Derneği, ÇHD, Ankara'daki Kâğıthane işçileri, Tüm Bel-Şen katıldı. Devrimci gruplar pankart getirmemişlerdi ve caminin önünden dağıldılar.

Strasbourg Caddesi'ndeki MHP binası önünden geçerken "İşte Faşistler İşte Katiller" sloganları atıldı. DDSB'li işçiler "Birlik Mücadele Zafer" sloganını atılar. Maltepe Camii'nde cenaze namazı kılınırken sonra Tandoğan'a kadar yürüyüş devam etti. Turgut Reis Caddesi'nde "Biz Biz Namla Yaşamaya Kurulmuş Halk Mermisiz" sloganı başka bir grubun "Sivas'ın Hesabı Sorulacak" sloganıyla kesildi. Tandoğan'a gelindiğinde "Mahir, Hüseyin, Ulaş Kurtuluşu Kadar Savaş" sloganları atan bir grup ta oradan ayrıldı. Kalanlar Karşıyaka mezarlığına gittiler. Metin Altınok alkışlarla toprağa verildi.

Yüzbinler: "Sivas katliamının sorumlusu devlet!"

ANKARA, Özgür Gelecek/ 6 Temmuz sabahı Dikmen yokuşunu Sivas şehitleri kadar güzel, Sivas şehitleri kadar pırl pırl yüzbinler kaplanmıştı. Hep bir ağızdan türküler söylüyorlar. "Bir Güder Bin Geliriz", "Bizi Vurnak Kuruluş mu", "Bu Düzeni Kim Kurmuş Bizlerde Bilek" Sivas katliamında yaşamını yitiren 16 güzel insanın cenaze töreni onlar için artık bu insanları son yolculuğuna uğurlamanın ötesinde bir anlam taşıyordu. Yüreklereki acılar hala tazeydi. Yaşlılardan çocuğuna, gencine insanları yüzünde hakim olan öfke yerli zaman zaman hüzüne bakaçtı.

Pir Sultan Abdal Tanıtma Derneği önünde toplanan kitleye karşı DISK başkanı Kemal Nebioğlu, İHD Başkanı Akın Bırdal ve Pir Sultan Abdal Tanıtma Derneği Başkanı Murtaza Demir birer konuşma yaptı. Özellikle Murtaza Demir'in konuşması olanca inançıyla devlete güvenen birinin, devletin gerçek yüzünü görmesi durumunda yaşadığı şaşkınlığı gösteriyordu. Konuşmalar sık sık sloganlarla kesiliyordu. Polislin yoğun güvenlik önlemleri aldığı anda, polise karşı genel kitle kendi güvenliğini sağlayan insanlardan bir barikat oluşturuyordu.

Ön sıralarda Türk bayraklarına sarılı 16 tabut ardından 16 Sivas şehidinin resimlerini taşıyan bir grup ardından aileler ve gözlemlenebilirliğine uzanan halk... 12.00 civarında yürüyüş Dikmen caddesinde ilerlemeye başladı.

Ailelerin ardında Keçiören Halkevi, Belediye-İş 1 Nolu Şube, Pir Sultan Abdal Derneği, Kâğıthane işçileri, DDSB'li işçiler, Yeni Demokrat Gençlik, CHP... dizilmiş-

Yürüyüşe katılan yüzbinlerin gözünde gerçek suçlu devlettir

lerdi. Kortejin Dikmen yokuşundan inmeye başladığı sırada DDSB'li işçiler ve Yeni Demokrat Gençlik'in hemen ortasında bulunan "CHP Keçiören ilçe teşkilatı" pankartı altında yürüyen grup "Sivas'ın sorumlusu SHP'dir.", "Hükümet istifa" diye slogan atıklarında DDSB'li işçiler ve YDG'li-ler "Maraşa CHP, Sivas'ta SHP" sloganı atılar. Bunun üzerine CHP'liler kendi onlerine daha az sayıda olan Milli Piyango İşçileri'ni getirerek DDSB ve YDG ile kendi aralarını açmış oldular.

Yürüyüş Edebiyatçılar, Karikatürcüler, Ozanlar Dernekleri de katıldı. Ellerinde sazlarıyla yürürken "Pir Sultanlar Ölmek" diyorlardı. Sivas köylerinin bütün derneklerinin yanı sıra Çağdaş Yozgatlılar Derneği ve Bahadırılar Dayanışma Derneği de yürüyüş boyunca "Sivas'ın hesabı sorulacak" diyorlardı. Anadolu Kültürleri ni Kuruma Araştırma Vakfı, Tür-

kiye İnsan Hakları Vakfı, 68'li-ler Birliği Vakfı "Türkiye'de Yobazlar Almanya'da Dazlaklar", "Polisler baktı, mollalar yakıt" derken Genç kızlar aldama gönüllü söyleyerek yürüyorlardı. Yaşlı analar gözlemlerindeki öfkeyle düzene isyan ediyorlardı. Olanca sesleriyle "bu düzeni kim kurmuş bizlerde bilek" diyorlardı. Çağdaş Hukukçular Derneği, Tunceliler Dayanışma ve Kültür Vakfı, Genç Tiyatrolar Birliği yürüyüşü "Katil Devlet" sloganları yükseliyordu. Dev-Genç pankartı ilerlerken "Savaş Vakfı Yaklaş" Eğit-Sen "Okullarda Zorunlu Din Dersi Kaldırılmalı", SHP'liler "Yaşamın Atatürk Cumhuriyeti, Gençler Güçlüyüz Atatürkçüyüz" diyerek ilerlediler.

POLİSE TEPKİ

Kortej Emniyet Müdürlüğü, polisevi önünde "Katil Polis, Sivas'ta Neredeydin". "Mollalar

Yaktı, Polis Baktı" diyor yuh sesleri yükseliyordu. Kortej meclisin önüne geldiğinde yuh sesleri yükseldi. "Katil Yuvası İşte Burası" diye meclis işaret ediliyor. Bir genç kız Sivas katliamında ölenleri temsilen kendini yere atıp ölmüş gibi yaptı. Bu arada insanlar meclise yönelerek saldırmaya çalıştılar. Ellerinde ne varsa fırlattılar. Birkaç ses yükseldi "Katil Meclis" Genel Kurmay önüne gelindiğinde bu kez de "Katil Ordu" sloganı atıldı. Başbakanlık önüne gelindiğinde yine aynı şekilde "Katil Başbakan", "Hükümet İstifa", "Sivasın Katili Amerikan Başbakan" sloganları atıldı.

Yürüyüş güzergahının devlet yönetimi merkezlerinin önünden geçmesi yüzbinlerin devlete ve devleti temsil edenlere karşı duygularını ve düşüncelerini gur bir sesle ifade etme fırsatı veriyordu. Yüzbinlerce insan zaman zaman yol kenarlarına çekilip dinlenen, ayakkabılarını eline alıp yürüyüşle yaklaşık 40 km'lik bir yürüyüşle Sivas katliamında yaşamını yitiren 16 insanı yanyana Karşıyaka Mezarlığı'na gömdü. Gömülenler elbetteki bedenleriydi onlar yüreklerde yaşayacaktı.

Yürüyüşün dikkat edilmesi gereken iki yönü vardı. Birincisi oldukça disiplinli bir kitle dolayısıyla. İkinci ise hedefin devlet olması idi. Atılan sloganlarda "Pir Sultanlar Geliyor" sloganı fazla bir zorlama ile Alevilik çağrıştıyor denmez ise eğer. Alevilik veya mezhep olgusu ön plana çıkarılmıyor hiçbir slogan atılmadı. Bu yürüyüş katılan yüzbinlerin gözünde gerçek suçlunun net olduğunu gösteriyordu.

Sivas katliamı ve duygusallığın, tepkiselliğin bittiği nokta

Haber Merkezi/ Sivas'ta yaşanan bir vahşetti, bir katliamdı. Başka sözcüklerle gerçekliği ifade etmek mümkün olmaz. Olmamalı. Orada ateşler arasında savunmasız bir biçimde bulunan insanların yakılması, alevler arasında duyulan çığlıkları karşısında kendinden geçmiş bir edayla tekbir getiren bir gözün dönmüşlüğü nasıl adlandırılabilir ki? Ölenlerin yüreklerimize saldırdığı acı büyüktür. Yaklaşık sekiz saat orada ölümlü pençelenen insanları gözlerimizi önünden uzaklaştırmak kolay olmayacaktır.

Ne var ki, yaşanan bu katliam ve geri plandaki gerçekler kısa zamanda duygularımızın etkisinden kurtulmamızı gerektiriyor. "Sivas'ı mezar edeceğiz", "Sivas mezar olacak" sloganları bu duygusallığın dışında fazla bir anlam taşıyor. Bu sloganların taşıdığı mesaj, olsa olsa devrimcilerin mezar yada mezarlık çoğaltma sevdası olmadıkça da düşünülürse, Sivas katliamından çıkarılacak derslerin ve görevlerin boyutları bu sloganlarla ifade edilenlerin çok daha ötesindedir. İktidar yürüyüşü ile iktidar dayatmaları arasındaki ilişki ve sınırlar iyi kavranmalıdır.

Öncelikle bazı teşhisleri koymak gerekiyor. Tutarlı bir bakış açısının ilk koşulu olarak katliamın nedenlerini ve niçinlerini anlayabilmek için önce teşhislerde bulunmak gerekiyor. Ardından tedaviye giden yolu buradan çıkarmak da kolay

olacaktır.

ALEVI-SUNNİ ÇATIŞMASI DEĞİL!

Katliam, doğrudan devlet eliyle gerçekleştirilmiştir. Bilinen bir gerçektir, egemen güçlerin katliamları gereksinim duydukları, onların içinde buldukları ekonomik ve siyasi krizlerle bağlantılıdır. Maras ve Çorum katliamları, Kürdistan'daki katliamlar ve son olarak Sivas katliamı yaşanan krizlerin boyutlarına bağlı olarak gelişmiştir. Alevi-sunni çatışması biçimindeki bir tanımlama gerçeği ifade etmemektedir. Alevi ya da sünni olmak bu katliamlarda hep ikincil, hatta bu katliamda olduğu gibi daha da önemsiz kalmıştır.

Katliam sonrasında dinsel gericiğin devletin dışında, ondan soyutlanarak ele alınması doğru bir yaklaşım değildir. Zaten dinsel gericiliğin ülkemizde devletin dışında bir varlık gösterme şansına sahip değildir. Bu Türkiye'deki laiklik anlayışının zorunlu sonucudur. Her ne kadar Kemalist rejim, laikliğin savunucusu ve uygulayıcısı gibi ortaya çıkmış gözüksede de gerçek kendilerinin anlattığı biçimde değildir. Kemalist rejim, örnek aldığı batı tipi laikliğin dışında, ondan çok farklı bir laikliğin uygulayıcısı olmuştur. Bu özgün laikliğin özünü yani devlet kontrolünde bireylerin dinsel inançlara sahip olmala-

ndır. Tevhid-i Tedrisat, kalk kıyafet değişikliği, tekke ve zaviyelerin kapatılması Kemalist rejimin laikliği için yeterli ölçütleri bize vermemektedir. Özellikle Diyanet İşleri Başkanlığı gibi bir kurumun oluşturulmuş olması ve bu kurum eliyle geliştirilen dinsel söylem, laikliğin çok ötesinde bir şeydir. Katliamın hemen ardından gelen ilk cumada bu kurumun camilerde okunmasını zorunlu kıldığı hatbelerle, iktidar partilerinin arasındaki ilişki bu kurumun işlevini iyice ortaya koymaktadır.

KONTRGERİLLA-GERİCİ İŞBİRLİĞİ

Gerçeğin bir başka yönünü ise Olağanüstü Hal Valisi Ünal Erkan dile getirmektedir. "Yeni Asya" gazetesinde kendisi ile yapılan söyleşide şunları söylemektedir. "İnançlı insanlara terörle mücadelede devlete, devlet güçlerine yaptıkları yardım biliniyor. Tabii bunları kamuoyuna açıklamak gerekmez, buna göre, ama genel olarak inançlı insanların yardım ettiklerini hepimiz biliyoruz". Olağanüstü Hal'den önce İçişleri Bakanının söyledikleri de bu gerçeğin bir başka ağızdan dile getirilmesi olmuştur. Çıkarılacak sonuç açıktır: Dinsel gericilik devletten bağımsız bir olgu değildir. Türkiye'de bugüne kadar böylesi bağımsız bir noktaya gelebilecek ciddi

bir çıkışta yapamamıştır.

Katliam, kesinlikle bilinçli ve planlı bir organizasyonun ürünüdür. Devlet güçleri ve işbirlikçilerinin Aziz Nesin faktörünü öne sürmeleri, ve "tahrik" sözcüğüne vurgu yapmaları kendileri üzerinde gelişen yoğun kitlesel baskıyı püskürtmek çabısından başka bir şey değil. Nesin'in dinsel gericiliğin örgüllüklerini kavrayamaması ve popülist yaklaşımının bu katliamla hiçbir ilişkisi yoktur. Tahrik ögesi, katliam sorumlularının ya tutarsa hesabıyla öne sürdükleri bir bahane olmanın ötesinde anlam taşımıyor. Sözcüğün taşıdığı değer yargısı ve gerekliliği, katliam sahipleri tarafından katliamın meşru olabileceği biçiminde kullanılmak istenmiştir. Bu egemen güçlerin mantığının küçük bir göstergesidir!

Sivas ve ülke açısından katliam sonrasında ortaya çıkan sonuç, dinsel gericilik karşısında devrimci örgütlenmelerin hiç ya da pek az etkili olduğudur. Kuşkusuz bu sorunu, kendisini geçirdi biçimleriyle bu katliamın ardından daha iyi hissettirmişti. Duygusallığın, tepkiselliğin bittiği noktada burasıdır. Örgütlenmenin nasıl ve hangi araçlarla yaratılacağı ve dinsel gericiliği nasıl çözeceği konusu can alıcı bir sorun olarak karşımıza çıkmıştır.

Katliama karşı İstanbul'da yaygın protestolar

Haber Merkezi/İstanbul'da Sivas katliamı için Nesimi Çimen ve asım Bezirci'nin cenaze törenleri öncesi ve sonrasında kepenk kapatma, yürüyüş biçiminde bir dizi protesto eylemi yapıldı.

4 Temmuz'da İP'nin Pendik'te düzenlediği "Özelleştirmeye Dur" mitingi Sivas olaylarını protesto mitingine dönüştü. Mitingte yaklaşık 3000'e yakın insan katıldı.

Yine aynı gün Taksim'de toplanan çeşitli dernek ve dergi temsilcileri ortak bir basın açıklaması oku-

dular. Açıklamada katliamın hay sorumlusunun devlet olduğu vurgulandı. Daha sonra sloganlar eşliğinde İstiklal Caddesi'ne doğru yürüyen kitlesel polis müdahale etti. Grup sloganlar atarak dağıldı. Dağılımlardan bir kısmı Gülhane Parkı'ndaki Ayık Veynel heykeline gelenek koydu.

5 Temmuz'da Sirkeci postane önünde DKO'lar ve sosyalist dergilerden oluşan 1000'e yakın kitle toplandı. İçişleri Bakanlığı'na protesto telgrafı çekilmek isteniyordu.

uzayacağı düşünülerek vazgeçildi. Bakanlığa bir dilekçenin İstanbul Valiliği aracılığıyla iletilmesine karar verildi. Ancak polis Valiliğe yürümesini engelleyince kitle yarım saat oturma eylemi yaptıktan sonra dağıldı. Aynı gün Pir Sultan Abdal Canlar Derneği'nin Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda yapmak istediği protesto gösterisine polis bomba ihbarı yapıldığına bahane ederek izin vermedi. Dernek üyeleri sloganlar atarak dağıldı.

KAMU ÇALIŞANLARINA SALDIRI

6 Temmuz'da Kamu Sendikaları İstanbul Şubeler Platformu Sultanahmet Parkı'nda Sivas katliamını protesto etmek için 500 kişilik bir kitleyle protesto gösterisi yaptı. Polis kamu emekçilerinin üzerine coplarla acımasızca saldırdı. Bir çok kişinin kafası yarıldı. Cumhuriyet ve Özgür Gündem mahalleleri de coplandı. Saldırı sonucu gözaltına alınan 96 kişi ertesi gün geceyanı tutuklu yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Aynı gün Ümraniye Belediyesi önünde toplanan belediye çalışanları "Sivas'ın hesabı sorulacak" gibi sloganlar atarak Çetin Emek Parkı'na dek yürüdüler.

6 Temmuz'da Yıldız Teknik Üniversitesi yemekhanesinde toplanan Yıldız-Der'li öğrencilerde "Dün Maras'ta, bugün Sivas'ta çözüm faşizme karşı savaşta" pankartını açtılar. Öğrenciler daha sonra Ortahçe'ye dek yürüdüler. Burada katliamı kıranan konuşmalar yapıldı.

Aynı gün Esenler-Kazım Karabekir Mahallesi'nde 200 kişi sloganlar atarak katliamı protesto etti. Polis 15 kişiyi gözaltına aldı.

GAZİOSMANPAŞA'DA PROTESTO EYLEMLERİ

7 Temmuz günü İstanbul Gaziosmanpaşa'daki Zübeydehanım ve Gazi mahallelerinde Sivas katliamını protesto etmek için esnaf kepenk indirdi, şoförlerse kontak kapattı. Eyleme katılımın yüzde yüz oranında olduğu belirtildi. Gazi ve Zübeydehanım mahallelerinde halk erkenden gruplar halinde kapalı kepenklerin önünde oturmaya başladılar. Polisin giriş çıkışları tutarak, yığınak yapıldı. Minibüs şoförleri protesto için sefere çıkmadı.

Gün boyu siren eyleme oldukça duyarlı olan mahalle sakinleri, Sivas katliamının devlet destekli gerçekleştirildiğini belirterek, "devlet Alevi-Sunni çatışması yaratarak bizi birbirimize düşürecek, buna izin vermeyeceğiz" dediler. Günlerdir polisin yoğun baskısıyla karşılaştıklarını öne sürdüler.

10 Temmuz günü Sivas katliamını protesto etmek için yine Gazi mahallesinde 200'e yakın bir grup "Sivas ve Kürdistan katliamına karşı Türkiye Ayağa Kalk!" pankartı açarak yürüdü. "Sivas'ın hesabı sorulacak", "Yaşamın halkların Kardeşliği", "Dün Maras'ta Bugün Sivas'ta, Çözüm: Faşizme Karşı Savaşta" sloganları atarak yürüyen gruba polis 150 metre yürüdüktan sonra müdahale ederek yürüyüşe izin vermedi. Dağılan gruba polis müdahale etmediği bildirildi.

Sultanahmet'te polis kamu çalışanlarına joplarla acımasızca saldırdı.

Sivas katliamına evet, protestolara hayır

ADANA, Özgür Gelecek/Sivas katliamını protesto etmek amacıyla Adana'da DKO'lar, sendikalar, siyasi partilerin katılımıyla Sanatçılar Parkı'nda toplandı.

Burada bir basın açıklaması okunarak olayın bir devlet terörü olduğu belirtildi. Topluluk daha sonra parktan sloganlar atarak çıktı ve polis koruyucu eşliğinde Atatürk Parkı'na dek yürüdü. Burada katliamın insanları için yapılan bir dakikalık saygı duruşundan sonra, Anıt'a siyah çelenk bırakıldı. Daha

sonra dağılmaya başlayan kitleye Emniyet Müdürü Mete Altan'ın emri üzerine polis saldırdı. 20 kişi yaralanan, 30'a yakın insan da gözaltına alındı. Yaralılardan bazıları durumları ağır.

Bu saldırının ardından bülâ dağılmamış olan kitle Anıt'a çelenk koymaya gelen Adana SHP yöneticilerine protesto seslerini yükselttiler. Kitle SHP'li katliamın hay mimarıları olduklarını, oy toplamak için katledilen insanların çoğunun vucutları üzerinden par-

sa topladıklarını belirterek suçladılar. SHP'lier polis kordonu altında çelenklerini koyabildiler.

Aynı gün, Adana'da öldürülen 2 PKK gerillasının cenazesini polisler gözlice kaçırmaması ve Sivas katliamını protesto etmek için Dağboğulu Mahallesi'nde protesto yürüyüşü yapıldı. Polis halka ateş açtı ve 70 kişi yaralandı. 100'den fazla kişi de gözaltına alındı. Mahalle halkı iki kişinin öldüğünü söylüyor. Adana valisi Bekir Aksoy'un iki gerillanın ailelerine ce-

naze törenlerini mitinglere çeviriyorlar. Devlet büyüktür. Kimseye cenaze yürüyüşü yaptırılmaz" diyerek, cenazelerini vevirmediği öğrendiğimiz haberler arasında.

Yine aynı gün Çukobirlik'te çalışan Tekstil-İş ve Sosyal-İş sendikalarına üye yaklaşık 500 işçi Sivas katliamını kınadılar. Çukobirlik İplik Fabrikası yemekhanesinde yapılan kınamada emekçiler, İçişleri Bakan'ının istifasını istediler.

Avrupa'da katliam protestoları

AVRUPA, Özgür Gelecek/

Yurt dışında Sivas katliamı birçok ülkede Türkiye'lilerin organize ettiği yürüyüşlerle protesto edildi.

Hamburg: TKP/ML taraftarları diğer devrimci gruplara çağrı yapolar. Devrimci Sol Güçler, Bolşevik Partizan, TKP/ML Hareketi, TDKP Hamburg taraftarları çağrıya olumlu yanıt verdi. Devrimci gruplar aralarında tartışıp yürüyüş organizasyonuna başladılar. Alevi derneklerinin çağrısı üzerine onlarla birleşilerek bir yürüyüş yapıldı. Katliam 1000-1500 kişi dolayındaydı. "TIKKO Sivas'a Sivas Faşizme mezar olacak" gibi sloganlar atıldı. Devrimci grupların kendi düzenledikleri miting hazırlığı için TKP/ML taraftarları 2500 bildiri dağıttı. Katliam 800-900 kişi civarındaydı.

Avusturya: 10 Temmuz'da ATIGF'nin organizasyonu ile Avusturya Varelde'de 800 kadar Türkiyeli'nin katılımıyla Sivas katliamını protesto edildiği bir yürüyüş yapıldı. Hürriyet gazetesi sonradan kasıtlı olarak katliamı 100 kişi olarak gösterdi. Halk yürüyüşte kendiliğinden "Gerilla Sivas'a", "Kahrolsun Faşist Devlet" gibi sloganlar attı.

Amsterdam: 11 Temmuz'da Demokratik Platform'un düzenlediği yürüyüşte 500 kişi katıldı. 12 sanatçı Dam meydanında açık grevine başladı.

Hanover: Alevi Kültür Derneği'nin yürüyüşüne 600 kişi katıldı.

Basel: Türkiyeli birçok devrimci yapı ve alevi kuruluşların katıldığı bir yürüyüş yapıldı. 4000 insan vardı.

Rotterdam: Alevi Bektaşî Sosyal ve Kültür Dernekleri'nin düzenlediği yürüyüş ve mitingte 3 bin kişi katıldı.

Paris: 8 Temmuz'da yaklaşık 1000 kişi açık hava toplantısı yaptı.

Melbourne: 7 Türkiyeli kuruluş 9 Temmuz'da yürüyüş yaptı.

Vienna: Alevi dernekler ve devrimci yapılar 4000 kişilik bir yürüyüş yaptı.

Londra: 5 bin kişilik bir yürüyüş yapıldı.

Köln: 10 Temmuz'da 20 binden fazla kişi katliamı kınamak için protesto yürüyüşü yaptı.

Strasbourg: Sivas katliamının ardından Strasbourg'da bulunan devrimci demokrat güçler ortaklaşa bir dizi eylemler gerçekleştirdi. Her çevreden seçilen komite temsilcileri kalleleri duyarlı hale getirmek için önce çağrı bildirisinin çıkarılmasını kararlaştırdılar. Hemen peşinden yürüyüş hazırlıkları yapıldıktan sonra eylemde birlik ajandasında serbestlik ilkesi doğrultusunda 10 Temmuz günü yürüyüş gerçekleştirildi. Ayrıca 9 Temmuz'da komite olarak siyah bir çelenk Türk konsolosluğuna bırakıldı.

Yürüyüşte demokratik güçlerin yanına siyasi örgütler de katıldı. En gözde çapan TKP/ML-TKKO pankartlarıydı ve TKP/ML kitlesel olarak en kalabalık kitleye sahipti. Katılımları ise 400-450 civarındaydı.

Genel katliam 1500 civarındaydı. Korteje bağında kızıl bayraklar İbrahim Kaypakkayanın büyük pankartı, Başkan Mao'nun pankartı, 5 ustanın pankartı ve büyükçe TKP/ML-TKKO yazılı pankart kitlelerin beğenisini kazanırken, anılan sloganlarla kitleler birleşmişti. Kitle hep birlikte "TIKKO Sivas'a", "Gerilla Sivas'a" sloganlarını haykırdı. Yürüyüşte TKP/ML 1. Olağanüstü Konferansı'nın toplanması yapıldığı gibi siyasi konuşmalarda kitleye büyük bir moral verdi.

Bilar'da TKP/ML'nin doğuşu ve gelişimi tartışıldı

ANKARA, Özgür Gelecek/ Bilar Ay, sekiz yıldır oldukça değişik konularda seminerler ve tartışma dizileri düzenliyor. Bu dizinin daha sonra Bilar tarafından derlenip kitaplaştırılacak. Bu yılki seminerler ve tartışma dizisinde "sol tarihi" de yer aldı. Yaklaşık 15 kadar sol hareket bu seminerler çerçevesinde, o hareketin içinden gelen insanlar tarafından anlatıldı, dinleyicilerle tartışıldı. Bu dizinin son semineri ise "TKP/ML'nin Doğuşu ve Gelişimi" idi.

24 Haziran'da gerçekleştirilen seminerde konuşmacı gazetemiz çalışanlarından Memik Horoz'du. Konuşmasına "Burjuva aydınların, egemen sınıfların pek tartışılmasından hoşnut olmadığı TKP/ML'yi anlamak üzere buradayım. Ve bundan da oldukça mutluymum" sözleri ile başlayan Memik Horoz, önce TKP/ML'nin doğuşu üzerinde durdu. Partinin ortaya çıkışının koşullarını hazırlayan süreci inceledi. Bunu yaparken daha çok, İbrahim'in ideolojik ve siyasi gelişimi üzerinde durdu. Akabinde dönemin önemli olaylarını ele aldı. Bu süreçte TKP/ML'nin doğuşuna oldukça farklı önem sahip olduğunu vurgulayan konuşmacı bu farklılığı şu cümleleriyle anlattı: "Gerek THKO, gerekse THKP-C olsun TKP/ML ile aralarında önemli bir fark var. Altının çizilmesi gerekiyor. Gençlik hareketinin içinden geliyor olmalarına karşın THKO ve THKP-C'nin okul çevresi ile sınırlı kalması, buna karşılık TKP/ML'yi oluşturan kadroların bir devrim perspektifi oluşturma ve bu devrim perspektifiyle, kırık temel alınmış şeklindeki bir anlayışla kırık çekilme anlayışları, olayı var. Daha sonra THKO ve THKP-C'de kırık çekilmiştir. Ancak siyasal çizgi oluşturarak, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını, devrimin yolunu, devrimin güçlerini, birlikler olayının tahlilini yaparak devrimi kırdan başlama perspektifleri vardır."

Özgür Gelecek gazetesi çalışanlarından Memik Horoz, BILAR seminerleri kapsamında Ankara'da TKP/ML'nin Doğuşu ve Gelişimi konulu bir seminer verdi.

Konuşmasının devamında TKP/ML'nin birçok noktada Türkiye'deki diğer sol örgütlerle farklılıkları olduğunu söyleyen Memik Horoz, bu farklılıkların Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını değerlendirmekten, ulusal sorunun çözümüne kadar verdiğini söyleyerek, bu farklılıklar üzerinde dur-

arak bazı tespitlerde bulundu. Özellikle ulusal sorun karşısında TKP/ML'nin yerini güncel gelişmelerle bağlantı kurarak ele aldı. Yapığı şu tespitler ulusal sorunun çözümü konusunda TKP/ML'nin genel çizgisinin önemli unsurlarını içeriyor:

"Ulusal sorunun çözümü, tek tek ulusların nihayetinde kendi devletini kurabilme hakkına sahip olmasıdır. TKP/ML, kendi kaderini tayin hakkının gerçekte kendi devletini kurmak hakkından başka bir şey olmadığını görüyoruz. Ancak bunun sosyalizme yönelen demokratik devrim içerikli olması gerekiyor. Olmadığı koşullarda gerici bir devlet ortaya çıkaracağını da biliyoruz. Ulusal sorunla demokratik sorunun

ışığı götürülmesinin ve çözülmesinin şart olduğunu düşünüyoruz. Bu olmadığında gerici devletler ortaya çıkacaktır. Bu nedenle, sorunun siyasal sorunda bağlantılı ele alınması ve çözülmesi gerekir."

Konuşmasının daha sonraki, özellikle TKP/ML'nin kronolojik tarihini ele aldığı bölümlerinde en çok dikkat çeken sözler TKP/ML ile tabanı arasındaki ilişki üzerine söyledikleri oldu. Ona göre, TKP/ML'nin kavranması gereken yönlerin biridir. Çünkü "...TKP/ML'nin tabanı gerçekten ideolojik ve siyasi yönüyle dayarlı bir tabandır. Bir yerde derler ya... Orkestra şefi hangi sazın yanlış vurduğunu hissetmelidir diye, TKP/ML'nin tabanı böyledir. Bir yerde siyasal sapma varsa onu görebilen tabandır."

Memik Horoz gelinen bugünkü aşamada TKP/ML'nin daha önce ortaya çıkan bir ayrışmayı aşması ve birleşmesinin önemi üzerinde durarak, TKP/ML güçlerinin bu davranışının da örnek olduğu tespitinde bulundu. Bu örnek oluştaki en önemli faktörlerden birinin, bu güçlerin taşıdığı komünist bilincin gerektirdiği sorumluluk ve sınıflar çıkarı karşısındaki sorumluluk bilincinin olduğunu söyledi.

Konuşmanın bitiminden sonra sorulara geçildi. Genelde sorular, konuşma boyunca üzerinde durulan konulardan bazılarının biraz daha derinleştirilmesi, ayrıntılandırılması istemini taşıyordu. Seminer yaklaşık dört saat sürdü ve 50 kadar kişi izledi.

IHD'den Bilanço: Birinci koalisyondan kanlı demokrasisi

Haber Merkezi/Birinci DYP-SHP koalisyonu döneminin demokratik icraatları İnsan Hakları Vakfı tarafından açıklandı. Vakfın raporuna göre, 21 Kasım 1991 ile 24 Haziran 1993 tarihleri arasında görev yapan hükümet döneminde 26 kişi işkenceye öldü, 9 kişi gözaltında kayboldu, 583 kişi faili meçhul cinayetlere kurban gitti. 1364 kişi yerinde infazlarda katledildi. Ayrıca 1992 Newroz olaylarında 92, 1993'de 3 olmak üzere 95 kişi Newroz kutlamalarında katledildi. Sırtak ve benzeri katliamlarda 44 kişi ölürken, göstericilere düzenlenen gücünün açtığı ateş sonucu 38 kişi öldü.

Bu dönem, boyurca çoğunluğu devrimci-demokrat 16 gazeteci ve 5 gazete bayii öldürüldü.

307 gazete ve dergi, 28 kitap toplandı. Gazeteci ve yazarlara toplam 67 yıl 15 gün hapis, 22 milyar 450 milyon lira para cezası verildi. 4 Gazeteci ve yazar cezalandırılmaları için hâlâ cezaevinde.

Denetçiler de devlet teröründen payını aldı. Bu dönem 3 IHD yöneticisi öldürüldü, 5 IHD şubesi kapatıldı, 48 demokratik kitle örgütü ve 1 parti de kapatıldı. Çoğunluğu HEP üyesi 15 siyasi parti yöneticisi de bu dönem katledildi.

İsmail Beşikçi'ye hapis cezası

Haber Merkezi: Uzun yıllar düşünceci ve kitaplarından dolayı cezaevlerinde yatan, işkence gören İsmail Beşikçi üzerindeki devlet terörü bitmek bilmiyor.

Beşikçi en son 2 Temmuz'da Ankara DGM'de görülen davada sahipsizliğini Unsal Öztürk'ün yaptığı Yurt-kitap yayınından çıkan 15 kitabından suçlu bulundu. Ankara DGM Beşikçi'ye söz konusu 15 kitaptan dolayı 4 yıl 8 ay hapis, 58 milyon 473 bin 333 lira da para cezasına mahkûm etti. Yayıncı Unsal Öztürk'te Beşikçi'nin kitaplarını yayınladığı için 2 yıl 4 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ve daha sonra 4 milyon 350 bin lira para cezasına çevrildi. Ankara DGM'nin ceza gerekçesi yine beylik ifadelerle dolu: "Devletin ve milletin bölünmez bütünlüğü aleyhinde propaganda yapmak, halkı, din, sınıf, mezhep farkı gözeterek kin ve düşmanlığa tahrik etmek."

Beşikçi duruşmada, döneminin yargılanamayacağını, düşünce ile ilgili davalarda söz söylemesinin mümkün olmadığını belirtti ve: "biz, daha önce bu kitaplardan yargılanmış ve bir kısmından ceza almıştık. Bu kitapları yeniden yayınladık diye tekrar yargılanıyoruz" dedi.

İsmail Beşikçi'nin avukatı Ali Yıldırım, "düşünceye bir kez daha ceza verildi" dedi.

Yetki barajını aştık

Haber Merkezi/Disk Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak sendikalarının yetkili sendika olmak için gerekli olan %10 barajını aştığını açıkladı. Tekstil Sendikası 42 bin, dokuma ve giyim işçisini noter onayından geçirecek. Disk Tekstil'e üye olduklarını bildiren belgeleri 30 Haziran 1993 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na teslim etti. Budak, 22 bin işçinin Tekstil ve Öz iplik-İş sendikalarından istifa ederek sendikalarına geçtiğini belirtti. Tekstil işkolunda yetki barajı sınırı 35 bin işçi olarak belirlenmiş durumda.

Harb-İş'ten Türk-İş'e Protesto

Haber Merkezi: Harb-İş Sendikası Yönetim Kurulu 10 Temmuz'da Ankara'da aldığı bir kararla "Türk-İş'in bekleme politikasını protesto etmek amacıyla 12 Temmuz'da 5 günlük bir açlık grevine çıktı.

Harb-İş Ankara Şube 2. Başkanı İbrahim Yalçın eylemin "İşçi sınıfına yönelik saldırılara, hükümetin özelleştirme, tasarruflaştırma politikalarına ve toplu iş sözleşmesi görüşmeleri süresince hiç bir tavır göstermeyen Türk-İş yönetiminin vurdum duymazlığına karşı yapıldığını belirtti.

Turbo İşçileri Kazandı

Haber Merkezi: 12 Mayıs'tan beri çeşitli eylemler yaparak direnen Turbo Filtre İşçileri, işveren Edmond Arzok'un kendilerini işe geri almaya söz vermesi üzerine dirençlerini 51. gününde bıraktılar.

DEP Mevsim 11 Binasında sürdürdükleri açlık grevini bitiren işçiler kamuoyuna ve kendileriyle dayanışanlara teşekkür ettiler: "Haklıydık, direndik, inandık ve kazandık" dediler. İşçiler işe geri alınmalarını zafet olarak nitelendirerek, bu durumun Kağıthane Belediyesi İşçilerine de moral verdiğini belirttiler.

Görgülü pastanelerinde 500 güne yaklaşan grev

İSTANBUL, Özgür Gelecek/ 2 Mart 1992 günü Görgülü pastanelerinin yedi şubesinde başlayan grev hâli sürüyor. 481 gündür grev önlüğü giyen 110 işçi kamuoyuna sesini duyuramıyor. Öyleki üye oldukları sendikaların genel merkez yöneticileri dahi onlarla ilgilenmiyor. Aksaray, Fatih, Şehremini, Yeşilköy, Yeşilyurt, Ataköy ve Merter şubelerinde süren grev 481'inci gününde.

Aksaray'ın orta yerinde "bu işyerinde grev var" pankartı bir yıl aşkın süredir asılı. Merkez imalathane olan işyerinin önünde işçiler tarafından yapılan ufak tahta kulübe de hergün iki işçi grev gözcülüğü yapıyor. İşçiler uzun süredir grevde olmalarına rağmen grev önlüklerini almadan hergün geçiriyorlar.

İstanbul'un hergün yüzlerce kişinin onlardan geçtiği grevle işlenen yok. İşyeri baştemizlisi Nuri Yalçın "Bizde grev çıkana halk ilgisi göstermiyor. Grevin bu kadar iletisizlikle karşılaşıcağını düşünemedik" diyor.

1992 yılında grevden önce yıllardır çalışan işçiler 850 bin lira gibi bir ücret alıyorlar. İşverenden çok fazla ücret talep etmediklerini belirten Yalçın "sadece 2 milyon civarında bir talebimiz olmuştu. Ama işveren %15 gibi komik bir zamlarla karşımıza çıktı" diyor. Grev karar aldıklarının ortasında işveren lokavt kararı veriyor. Sendika yeterince ilgilenemediğinden bugüne dek hiçbir gelişme olmadığını söyleyen işçiler "Uzun süren grev aleyhimize döndü. Ama biz hakkımızı alana kadar mücadele etmekte kararlıyız, direneceğiz" diyorlar.

Grevde olan işçiler çalışmaya yasalar gereği. Onları epeyce zor durumda bıraktı. Grevde bulunan işçi Alaattin Küçük "Benim çalışmam iznim olmadığını söyleyen işçilerin, eşim çalışıyor. Üç çocuğum var, okula gidiyorlar, bir de ev kirası. İçinde olduğumuz perişanlılığı ar-

lık düşünün" diyor. İşçi Kemal Müstekil "aylarda evimize bir gram et girmedi. Zaten 800 bin lira alırken de giriyorduk. İlas ettiğimi söyleyen işverense yeni işyerleri açmakla meşgul" diyerek tepkisini gösteriyor.

Tek Gıda-İş Sendikası'nın tutduğu, grev çıkan işçiyi bir masaşın yarısı tutarında aylık verilmesi hükümünü içeriyor. Sendika yönetimi kuruşlu karar alıp bunu 250 bin liraya düşürüyor. İşçi Kemal Müstekil sendikadan bu haksızlığın düzeltilmesini istediklerini ama, olumsuz yanıttıklarını "bundan daha fazla veremeyiz" sözleriyle geçiştirildiklerini söylüyor. İşçiler Tek Gıda-İş'in bankada 25 milyon bulduğunu belirterek: "100 işçiyi mi bakamayorlar" diye soruyorlar. Sendikalarının grevlerine karşı oldukça ilgisiz olduğunu, sendikadan beklentilerinin kalmadığını söylüyorlar. Sendika birkaç ay önce aylık ödemeleri 400 bin liraya yükseltmiş ve ilk kez geçen kurban bayramında 1 milyonluk ikramiye vermiş.

İşyerinin bağlı olduğu Tek Gıda-İş sendikası İno'lu Şube Başkanı Hancı Gürgü "işveren Ahmet Gürgülü ilk altı ay için %15, ikinci altı ay için %10 zammı önerdi. İşçinin ortalaması ücreti 700-800 lira civarındaydı zaten, bunu ciddiye alamadık. Grev kaçınılmazdı" dedi.

İşçiler işveren Ahmet Gürgülü'nün Görgülü Pastacılık Gıda Tic. A.Ş.'ni kapatmasının nedenini iflas gösterdiğini ama, diğer yandan Limited Şirket adı altında pastaneler zincirini yeniden kurduğunu söylüyorlar. İşçi Alaattin Küçük "Limited Şirket işverenin işçilere bir oyunu" diyor. Bugün Limited Şirket adı altında Merter, Nisantasi, Büyükdere ve Kızıl Toprak'ta Görgülü pastaneleri zinciri işletimi sürdürüyor.

Görgülü'nün işverene dava açan işçileri, "işyerine gelmesi gereken bilakışı gelmedi, ses seda yok. Mahkememiz birliktir raporu olmadığından ereleniyor. Bu da işverenin bize ayrı bir oyunu. Ne de olsa mahkemeler de hep onlardan yana" diyorlar.

Görgülü Pastanesi işçileri inatla grev yorindeler

RP'LİDEN, BELEDİYE BAŞKANINA "TEMENNİLER"

"Bölücü, Alevi, Komünist tipler devletimizin kamburudur"

Haber Merkezi/ 1 Kasım 1992'de yapılan ara yel seçimleri sonrası Güngören, Bağcılar, Bahçelievler, Kâğıthane Belediyeleri'nde erki ele geçiren Refahlı başkanlar hemen çaktı kendilerine döndürdüler. "Adil Düzen" çığlıklarıyla halktan oy toplayan Refahlılar'dan Güngören Belediye Başkanı Yahya Baş, Aziz Nesin Sahnesi'ni tahliye etmekle işe başladı. Bağcılar Belediye Başkanı Feyzullah Kıyık da içi satışı yasakladı. "Adil Düzen" diye sunulan ve seriat düzenini anımsatan uygulamalar Kâğıthane Belediyesi'nde işçi düşmanlığıyla sonuçlandı. 8 Ocak'ta 340 işçi atıldı.

Aynı anlayışın Sivas'taki uzantısı yobazlarla elele verip 37 insanın yakılmasını planladı. Sivas Belediye Başkanı Temel Karamoğlu, genicileri sadece olaylar sırasındaki konuşmalarıyla kışkırtmadı. Çok önceden Sivas katliamını planlayanlar arasında yer aldı.

B. evler Belediye Başkanı Muzaffer Doğan temennileri dikkate almış olmalı ki ilk icrat olarak işçileri fişledi.

RP yobaz fanatikleriyle birlikte sahneye yerini alırken devlet sessiz kaldı. Bekledi. Sanatçıların, ozanların yakılmasını bekledi. 1980 sonrasında bu yana onların serpilip gelişmesine olanak tanıyan resmi ideolojinin çembereği içinde hayat bulan seriatçıların, gerçek yüzünü sergilemek için yoruma pek gerek kalmıyor. ...Elimize geçen bir belge seriatçıların işçi düşmanı yüzünü bir kez daha açığa çıkarıyor... Bir devrimci işçi tarafından bize ulaştı bu belge, bir RP'linin, Bahçelievler Belediye Başkanı Muzaffer Doğan'a yazdığı bir "temenni" mektubu... Mektubun giriş bölümünün ardından sıralanan "Tavsiyeler"i kasıtlı olarak yayınlıyoruz... Yorumla gerek yok!

Bahçelievler Belediye Başkanı'na
TEBLİGLER, TEMENNİLER

TAVSİYELER, TEKLİFLER

İŞÇİLER (Kadrolaşma): Daha önce partizanca zihniyetle geçirilen kadrolar, başınıza bela olmaktadır. Devlet müesseselerini otlak gibi gören zihniyet tarafından işe alınan bölücü, alevi, komünist ve dalkavuk tipler daima devletimizin sırtında kamburdurlar. Militanvari işçiler birbirlerini kollayıp aynı safta birleşmektedirler.

- Refah Partili belediyeler tarafından işçilere karşı toplu işten çıkarma hareketi, o zihniyetin busın yayınının da desteği ile cemiyet üzerinde Refah için olumsuz hava doğumaktadır.

- Burada mahalli idareler, genel seçimlerine kadar sabretmek ve işçi ile iyi diyalog kurularak azarını ölçüde verim almak gerekmektedir.

- Diyaloga rağmen tembellik ve sezersenliğe devamda ısrarlı olmaları karşı disiplin cezaları ile sistematik işten el çekirme uygulanmalı.

- Her işte olduğu gibi burada da basını yanına almak gerekli olup ikna edici ve bu hususta gündemi belirleyici olmalıdır. Solcular bu seçimlerde Refah'tan ummadıkları bir tokat yedikleri için kin ve intikam duyguları ile hareket etmektedirler, onlar için meşru olsun veya olmasın her türlü yol mübahuttur. Helal-haram, doğru-yanlış kavramlarının hiçbir önemi yoktur.

- Çok sıkı arkadaşlığı olanlar birbirlerinden uzak tutulmalıdır. Her gün farklı bölgelere yollamak suretiyle işçilerin örgütü gibi birarada bulunmaları ve diyalogları kesilince direnmeleri ve birbirlerine destekleri azaltacaktır.

- İşe tamamen partizan bir görüşle bakmakta ne Refah camiasına yakışır, ne de o işte başarı getirir. İşin erbabı olarak yapınlar kesinlikle işçinin başında kalmalıdır. Onları Refah camiasına asimile etmek gerekli. Akılsız dostum olacağına, akıllı düşmanım olsun Körü körüne partizanlığın ülkeye verdiği zarar ortadadır.

- Asfaltlı semtlerin aynası... Özellikle sanayi bölgelerini oluşturan Çobançeşme, Yenibosna köyü, Kocasinan sanayi siteleri ve çevreleri tam bir felaket. Trilyonluk fabrikaların buldukları cadde veya sokaklar geçekodu sokaklarından beter. Bu bölgelerde fabrikası bulunan sanayicilerle bir toplantı yapılarak kendilerinden hem istifade hem de diğer hizmetler için 3-5 milyonluk yardımlar istenmesi ve bu yardımlardan basın yoluyla bahsedilmesi yardımcı olacaktır. Kendilerine duruma vahametinin anlatılması ve diyalog halkla ilişkiler yönünden de faydalı olacaktır.

- İkinci ve güzel manzaralı bir park alanı da Aksa camii ile Çobançeşme ilkokulu ve çevreleri de hafif birer ağaçlandırma ile iyi mesire yeri olacaktır. Bu yerlerin park veya yeşil saha olarak ele alınışı esnasında önemle düşünülmesi gereken bir diğer nokta buraların "sevseri ve kadın ve kızlara sarkıntılık" yapılan yerler olmamasına dikkat edilmelidir. Çünkü bugüne kadar yapılan parklar hep bu maksadla hareket eden insanlara veya insan gibi görünen mahluklara hizmet etmiş, masum terbiyeli insanları zor durumda bırakmıştır.

- İkinci ve güzel manzaralı bir park alanı da Aksa camii ile Ço-

bançeşme ilkokulu ve çevreleri de hafif birer ağaçlandırma ile iyi mesire yeri olacaktır. Bu yerlerin park veya yeşil saha olarak ele alınışı esnasında önemle düşünülmesi gereken bir diğer nokta buraların "sevseri ve kadın ve kızlara sarkıntılık" yapılan yerler olmamasına dikkat edilmelidir. Çünkü bugüne kadar yapılan parklar hep bu maksadla hareket eden insanlara veya insan gibi görünen mahluklara hizmet etmiş, masum terbiyeli insanları zor durumda bırakmıştır.

Propaganda faaliyetleri de halkla ilişkilerde kabak tadı verdirmelemedik kaydı ile çok önemlidir. Yapılan işler tanıtılarak daima halka maledilmelidir. Tutarlı propaganda ile halka güven duygusunu aşılamak gereklidir.

Rahmetli Adnan Kahveci'nin halk tarafından çok sevilmesinin en büyük sebebi halkın derdleri ile onların ayaklarına kadar giderek ilgilenmesi ve etinden gelene yapmaya çalışmasıdır. Uğur Mumcu külese tipi muntlar arasında bir Fatih almadan, araba üstünde alkışlarla adeta "Oh hadi güle güle" der gibi celennemin dibine giderken, Kahveci "gerçekten halk" olan genç ve yaşlıların emuzunda gözyaşları ile ebedi hayatı gitmiştir.....

Gelişmiş ülkeler kendi özlere ile hareket ettikleri için din ile resmi ideoloji paraleldir. İdealsiz, semeli olmayan safasatlarla (Atatürkçülük) sen ben kavgaları yüzünden maalesef, yerel ve merkezi yönetim açısından dünyanın en sefil ve aciz ülkelerinden biriyiz. Cütkük ve calklarla sorumsuz, vatan, millet Allah duygusu zayıf, karmaşık duygulu, üçkağıtçı bir cemiyet haline geldik. Çağ atılmayı, inek olmağa zanneden zihniyetin cemiyeti strikledeği nokta işte bugünkü seviyedir.

Aydınlara
Matbaası baskını
kınamdı

Haber Merkezi/ 3 Temmuz günü Aydınlar matbaası yedi kişilik bir grup tarafından basıldı. Demir sopalarla raflarda bulunan kitapları yere dağıtarak, telefon santralinin kırılarak, telefonlar Devrimci Çözüm dergisini basmayacaklarını tehditinde bulundular. Saldırganların Dursun Karataş grubundan olduğu sanılıyor.

Dergi ve matbaa basmanın, bayileri tehdit etmenin, devrimci basın mensuplarını kurşunlamamanın devrimciliğe yakışmayan bir tutum olduğunu belirten bazı sosyalist dergiler, "Aydınlar matbaasına yapılan baskını kınıyor, sosyalist basın kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz." dediler.

Ayrıca İHD'de olayı kınayan bir basın açıklaması yaparak, "demokratik güçler arasındaki çelişmelerde tartışma ve ikna yöntemlerini bırakarak, devletin kullandığı yöntemlere başvurulması, sessiz kalınacak bir tutum değildir." dedi.

Kürecik'te neler
oluyor

Malatya/Özgür Gelecek-Kürecik: Türkiye Devrim Tarihi'nde önemli bir yeri olan Malatya-Akçadağ'a bağlı bir beledirdir. İbrahim Kaypaklıya deyince, ilk akla gelen bölgelerin başında gelir. Kürecik insanı o tarihten beri devrimci sıcak bakmıştır; devrimcilere küçük açmıştır. Egemen sınıflarda bunun bilincinde.

Egemenlerin yıllardır uyguladığı, baskı zulüm, katliam ve işkence sonucu Kürecik insanı sözlüğe doğru gidiyor. 1980 sonrasında bu yana yoğun göç yaşanmakta. Artık köyler 5-10 haneden oluşmaktadır.

Egemenler Kürecik'te insan yaşamasını istemiyor. İşte bu nedenle halk üzerinde çeşitli oyunlar oynanmaktadır. 9 Temmuz günü yaklaşık gece saat 1 dolaylarında Kürecik halkı yoğun bir kurşun sesleriyle uyanıyor. "Yine çatışma var" diye düşünüyorlar. Silah sesleri sabah 5-6'ya kadar susmuyor. Köylüler "berhalde büyük bir çatışma" diye düşünüyorlar.

Jandarmalar tarafından bir açıklama yapılıyor. "Bir grup 'terörist'le karşılaşık, çatışma çıktı; 4,5 saat süren çatışma sonucu 'teröristler' Elbistan taraflarına kaçmayı başardılar" 4,5 saat çatışma sürüyor, ne devlet güçlerinde ne de genellilerde, ne bir yaralı ne bir kayıp var.

Daha sonra olay anlşılıyor. Halka gözüdeği vermek, sindirmek, korkutup göze zorlamak için, çatışma süresi verilmiş bir oyun. Kürecikliler bu durumlara şikredip sevinmeli mi ne? Bizece sevinmeli Çünkü; Kürdistan'ın diğer bölgelerinden, çobanlar, köylüler kurşuna dizilip "çatışmada terörist öldü" diye açıklamada bulunuyorlar. Bunda da birkaç insan öldürülüp "su kadar terörist ölü ele geçirildi" diyebilirlerdi. Yapmadılar. Demediler. Bu da Küreciklilerin şansı artık.

Özgür Gelecek
toplatıldı

Haber Merkezi/ Gazetemiz Özgür Gelecek'in 7. sayısını toplattı. 1-15 Temmuz tarihli 7. sayımızın 4 ve 5. sayfalarında yer alan "TKP/ML Olanüstü Parti Konferansı Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandı" başlıklı iki bildiri ile, 17. sayfadaki "mücadele gazetesine açık mektup" başlıklı yazılarla örgüt propagandası yapıldığı gerekçesiyle, İstanbul 2 No.lu DGM tarafından verilen kararla toplattı.

Onbinlerce kamu emekçisi Başbakanlık'a yürüdü

ANKARA, Özgür Gelecek/ Kamu Çalışanları İkinci Kez Ankara'daydı.

Onbinlerce menur başbakanlığa yürüdü.

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu sendikal haklar için 3 Temmuz'da Ankara'ya yürüme kararını almışlardı. Çeşitli bizzetliklerden sonra beş şehirden (İstanbul, İzmir, Mersin, Kayseri ve Zonguldak) 1 Temmuz'da yürüyüşe başladılar.

Kamu Çalışanları İstanbul'da yürüyüşe Kadıköy İskele Meydanı'ndan başladılar. 12.30'da memurlar burada toplandı. Eğitim-Sen Örgütlenme Sekreteri İknur Biral yaptığı konuşmada sendika kurma hakkının yetmeyeceğini, sürecin başıya ulaşabilmesi için grev ve toplu sözleşme haklarının fiilen kullanılmasını gerektiğini belirtti. İstanbul'dan yola çıkan 15 kişilik kafile Çarşamba, Balıkesir, Bursa, Gebze ve İzmir ten katılan temsilcilerle 115 kişiye ulaştı. Aynı gün Kamu Çalışanları Sendikaları Ege Bölgesi Şube Başkanları da Ankara'ya gitti. "Yaşamın Ankara Yürüyüşümüz" gömleklerini giyen Kamu Emekçileri Alınacak gününe dek yürüdüler. Buradan otobüslere binerek Ankara'ya hareket ettiler.

Ankara yürüyüşü için benzer uygulamalar Mersin, Malatya ve Samsun'da da yapıldı. Samsun'da Kamu Çalışanları 5 km. yürüyerek şehir stadyumunun önünden Ankara'ya uğurlandılar.

ANKARA KAPILARI

İkine göre daha örgütü ve daha güdü sesleri. İstanbul'dan Van'a, Samsun'dan, Mersin'e kadar Tır-

kiye'nin çeşitli şehirlerinden gelen Kamu Emekçileri hipodromdan yürümeye başladılar. Zafer Çarşısı önüne geldiklerinde Ankaralı emekçilerle ve siyasi çevrelerle daha da çoğaldılar.

Başbakanlığa yürüme kararında olan Kamu Sendikalarına ilk barikat Zafer Çarşısı önünde kurulmuştu. Yol çok sayıdaki gevik kuvvet polisi ve panzerlerle tutulmuştu. Yaklaşık bir saat boyunca barikatin önünde bekleyen 30 bini aşkın insan, "Sivas'ın Hesabı Sorulacak", "Sivas Faşizme Mezar Olacak", "Kahrolsun Hizbullah Kontingeni", "Seriat Gücünü Devletten Alıyor" sloganlarıyla katliama ilk tepkilerini gösterdiler.

Barikat SHP, CHP, DEP ve HEP'li milletvekillerinin de yardımı ile açıldı. Milletvekilleri yol boyunca kortejin yanında yürüdüler. Uzunluğu 1 km'yi aşan kortejin önünde "Sivas Katliamını Lanetliyoruz" yazılı siyah kurdak takarak

katliamı protesto ettiler.

Kamu Çalışanları yol boyunca "Türkiye Laiklik Kalacak", "Sadaka Değil Toplu Sözleşme", "Sendika Hakkımız Grey Silahımız" sloganlarını haykırdılar. Bakanlıklarda oluşturulmuş olan ikinci barikat yuhalamaları ve isliklerle karşılandı. Burada ise "Yürüyüş Hakkımız Engellenemez", "Polis Sivas'a" sloganlarıyla barikat açıldı.

Başbakanlık önünde de çok yoğun güvenlik önlemleri alındığı göze çarptı. "Yaşamın Demokrasi Mücadelemiz", "İkinci Hesabın Soracağı", "Birlik Mücadele Zafer", "Genç Faşist Eğitime Son", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" sloganları atıldı. Sivas katliamında hayatını kaybedenler ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

1 Temmuz'da Başbakanlık görüşmek için yola çıkan, 400 bin

3 Temmuz'da Kamu çalışanları Ankara kapılarında yurdular.

Sivas Katliamına karşı halk, öncüsüyle birlikte ayaktaydı

DERSİM, Özgür Gelecek/

Dersim halkı karanlığa ve zulme karşı mücadelede kararlılığını bir kez daha gösterdi. 2 Temmuz günü Sivas'ta düzenlenen Pir Sultan Abdal Kültür Şeneli'nin faşist devlet ve payandası şeriatçı katillerce, sabotaj edilerek, 37 kişinin dini diri yakılarak öldürüldüğü katliama tepkiler başlarken, Dersim halkı tepkisini sokakta taşıdı.

İlk tepki TKP-ML önderliğinde gerilla savaşı yürüten Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TIKKO)'ndan geldi.

TIKKO KARAKOL BASTI

Sivas katliamından iki gün sonra TIKKO gerillaları pazar akşamı saat 19.00 sularında Katburi (Karşılar) köyü jandarmanın karakoluna bir baskın düzenledi. Roketatar ve ağır makineli tüfeklerin kullanıldığı saldırıda iki jandarma, iki özel tim elemanı öldürülürken saldırıda roketlerin yatakhane ve yemekhaneye isabet etmesi sonucu 17 jandarmanın da yaralandığı öğrenildi. Köylülerden edinilen bilgiye göre TIKKO gerillalarının saldırı esnasında zaman zaman ateşi keserek, "Halka zulmedenler cezazsız kalmaz, faşizmin katil ordusu varsa, halkın TIKKO'su vardır. Halk sahiptir değildir" şeklinde sloganlar attılar. TIKKO gerillalarının bu saldırı sonucunda kayıp vermeden üslerine ulaştıkları öğrenildi. Ayrıca baskın sonrası çıkan çatışmada 15 asker ve bir helikopterin kayıp olduğu gelen bilgiler arasında. Bu eylemin Özgür Gündem gazetesi tarafından PKK eylemi olarak yazılmış olması ise eylemin TIKKO tarafından yapıldığını bilen yöre köylüleri arasında tepkiyle karşılandı.

DERSİM HALKI SOKAKTAYDI

Bu eylemin ardından TKP-ML'nin çağrısı üzerine Hozat, Ovacık ve Mazgirt ilçelerinde Sivas katliamını protesto etmek için bir günlük kepenk kapatma eylemleri gerçekleştirildi. Ovacıkta 5 Temmuz günü saat 10 sularında 500 kişilik kitle Ovacık terminalinden yürüyüşe geçti. "alevi sünni kardeşler, Patron-ağa kalıçtır. Kahrolsun gericilik, Yarıştız infazlara son'vs." dövizlerle yürüyen kitle Ovacık polis karakolunun önünden geçerken "Kahrolsun katiller" sloganını atarak hükümet konağına doğru yürüdüler. Hükümet konağı önünde "Yaşasın Halk Savaşı! Gericilere Ölüm!" vb. sloganlarla eylemlilik devam etti. Sivas katliamında katledilenler ve genelde de devrim şehitlerinin anısına 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Ovacık SHP ilçe başkanı Mustafa Yerlikaya yaptığı konuşmada katliamlara sessiz kalınmaması gerektiğini vurgularken olaylardan Refah Partisi Sivas belediye başkanı, valiyi ve İçişleri bakanını sorumlu tuttu. Kitle tarafından bir ağzından "İçişleri bakanı istifa! Katillerden Hesap Sorulacak!" sloganları atıldı.

Bu arada hükümet konağının önüne siyah çelenk konulup kitle toplu olarak Ovacık çarşısına girip sloganlar atarak dağıldı. Saat 11.30 suları kepenklerin açılmasıyla YDG'İler Ovacık çarşısına çeşitli dövizler astı. Dövizler iki gün süreyle indirildi. Belediye bopörlerinden Pir Sultan Abdal deyişleri ve katliamı lanetleyen müzik yayınladı. Esnafın bir kısmı da aynı şekilde gün boyu müzik çaldı. Olaylara polis müdahale

TKP/ML-TIKKO Gerillaları: Üslerine dönüyor

etmeyip seyretmekle yetindi. Eylemlilik süresi boyunca Özel Tim bazı noktalarda hazır bekletildiği görüldü.

7 Temmuz günü de Dersim il merkezinde görkemli bir miting düzenlendi. 6 bin kişinin katıldığı mitingden, Dersim halkının Sivas katliamına görkemli bir tepki gösterdiği anlaşıyordu.

"Cumhuriyet Alanı'nda toplanan kitle konuşmacının çağrısıyla Sivas'ta katledilen 36 kişi ve tüm devrim şehitleri için önce bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Bir içişleri Sivas katliamını lanetleyen ve bu katliamı devlet ve dini gericilik tarafından tezgühhlandığını belirten konuşmasından sonra, "Sivas katliamının hesabını soracağız", "bütün halklar kardeşler", sloganlarını haykırıyorlar. Kitlenin etrafını kuşatan çok sayıda polis ve özel tim, halkın bu ofeksi-

ne tahammül edemeyerek saldırmaya başladı. Saldırı karşısında direnen kitle, bir an büyük gruplara ayrılarak yeniden bir araya geldi ve yeniden devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saldırıda yaralanan 6 kişiyi hastaneye kaldıran bir grup kitleden ayrılırken, protestoyu sürdüren Dersim halkı miting programını bitirdikten sonra gruplar halinde dağıldı. Dağıldıktan bir gün sonra ara sokaklara polis karan polis 30 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar arasında, Bingöl Belediye-İş Sendika Başkanı ve aynı zamanda Dersim Belediye-İş Sendika Şube Başkanı Ali Tacar'da bulunuyordu.

Yoğun baskılar ve işkencelerden sonra gözaltındakiler serbest bırakılırken, "miting örgütlediği, yönlendirdiği ve konuşma yaptığı gerekçesiyle Ali Tacar halen gözaltında tutulmaktadır.

"Büyük Suçlu", Serbest Bırakıldı

Haber Merkezi/İstanbul Siyasi Şube polislerinin 22 Nisan'da gerçekleştirdiği TKP/ML-TIKKO operasyonunda sokaktan sürükleyerek gözaltına aldığı Ayhan Uzala, 7 Temmuz 93'te çıkarıldığı ilk duruşmada serbest bırakıldı.

Polisin TKP/ML Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi olduğu iddiasıyla 15 gün boyunca uyguladığı yoğun insanlık dışı işkenceleri bir kolunu kopardığı, boynunu tutamaz hale getirdiği ve vücudunun her yerini yara-bere içinde bıraktığı Ayhan Uzala'yı DGM savcılığı, herhangi bir suç delili olmamasına rağmen tutuklamıştı.

Cezaiyi yâdetiminin Uzala'nın tedavisini engelleme çalışması için anından geçiktirebilmek için elinden gelen tüm çabayı göstermesi, bu vb. gibi olayların TC devletinin faşizan devlet politikası olduğunun somut bir göstergesidir.

Dersim Hozat'ta TIKKO'nun eylemleri yayılıyor

DERSİM, Özgür Gelecek/ Gündemi meşgul eden çeşitli eylemler şöyle:

Gerilla faaliyetlerinin astması ile birlikte TC, kollektif gücü pek deşarına çıkarmamaktalar. Saat gündüz 12.00'den sonra hemen bütün alanlar gerillaların kontrolüne geçiyor. Eylem kovalayan gerilla hiçbir askeri güce rastlanmamakta.

TIKKO Gerilları Hozat'a iki-üç kilometre uzaklıkta yol keserek sonuçlanan olağanüstü parti konferansının propagandasını yapmak amacıyla bombalı pankart astılar. 7 Temmuz günü büyük bir şaşkınlıkla pankartı gören T.C. güçleri pankartı indirmek ve halkın pankartı görmesini engellemek için yolla yaklaşık 5 saat trafikle kapattılar. Pankartı ağır silahlarla kurşun yağmuruna tutan T.C. güçleri en sonunda pankartı indirdiler. Ama, yazılanlar çoktan halkın belleğine yazılmıştı.

Devricemal köyüne giren TIKKO gerillaları, bu köyde Devrimciler ve halk aleyhinde çeşitli davranışlarından dolayı bir şahıs cezalandırıldı. Bahsedilen şahıs bütün köyün önünde suçunu kabul ederek ötür öledi. Bayan gerillalar tarafından tartaklanan şahıs köy köy doluşarak suçunu herkese söylemesi cezası verildi.

Ote yandan Dersim'de Pkk'nın halka yönelik tutum ve davranışlarındaki olumsuzluklar ve halkın TKP/ML'ye iletmiş şikayetleri üzerine, Hozat'ta TKP/ML AH Bölge Komitesi imzalı bildiri dağıtıldı. Bildiride bir çok olaya değinildi ve PKK geniş katılımlı bir tartışmaya çağrıldı.

Diyarbakır'da Sendikal Platform

Haber Merkezi/Diyarbakır'da Türk-İş'e bağlı 13 sendika şubesi, Türk-İş 7. Bölge Temsilciliği bünyesinde Kürdistan'da yürütülen kirdi savaşı karşı gerekli çalışmaları yapmak üzere "Demokratik İşçi Sendikaları Platformu"nu kurdular.

Platform, 3 Temmuz'da Tamm-İş, Petrol-İş, Tek Gıda-İş Teksit, Yol-İş, Tes-İş, Tez-Koop-İş, Haber-İş, Sağlık-İş, T. Harb-İş, Belediye-İş ve Türk-İş 7. Bölge Temsilciliği imzalarıyla bir basın açıklaması yaparak kuruluşunu ilan etti.

TKP/ML: "Başbağlar katliamını devletin, eli kanlı canileri yaptı."

Sivas katliamının Türkiye'nin gündemine oturduğu ve kitlesel gösterilerle devletin katliamcı yüzüne dönük bir halk hareketliliğine dönüştüğü günlerde burjuva basın Erzincan'ın Kemaliye ilçesine bağlı Başbağlar köyü'nde yaşanan bir katliamı hemen manşetlere çıkardı. 6 Temmuz'da Başbağlar köyüne baskın yapan silahlı bir grup köy halkından 28 kişiyi öldürmüştü, 4 kişiyi yaralamıştı. 4 kişi ise kayıptı. Üstelik saldırganlar köyün içinde 57 evi de ateşe vermişlerdi. Devlet kamuoyuna katliamı, Sivas katliamının inikamını almak için bir sünni köyünün PKK ve TKP/ML-TIKKO'nun birlikte gerçekleştirdiğine yaymaya çalıştı.

TKP/ML-Merkez Komitesi 10 Temmuz'da yayımladığı "Devrimci-Demokrat kamuoyuna-Halkımıza" başlıklı bir basın açıklamasıyla katliamı TKP/ML'nin yapımadığını, aksine olayın faşist devlet güçlerinin bir tertibi olduğunu açıkladı. TKP/ML'nin basın açıklamasında:

"Başbağlar köyündeki katliam bir anda Sivas katliamının etki ala-

nını daralttı. Dikkatlerin önemli bir bölümü buraya kaydırıldı. Zira ikisi de katliamdı, ikisi de vahşet ve halka yönelikti. Sivas'ta devletin denetiminde gerici-faşist çetelerle birlikte kontrolden çıkan bugünkü biçimi olan Hizbi-Konralara yapılmıştı. Ancak Başbağlar katliamı "meçhul"di. Faşist devlet her olayda olduğu gibi bunu da PKK'ye yüklemişti. PKK ise, bu konuda herhangi bir açıklama yapmış değil, suskanlığı devam ediyor.

Kemaliye Başbağlar katliamı konusunda faşist devletin çelişkili açıklamaları ve gerici-faşist burjuva basınında olayın yanlışlığı biçimi ise tamamen hedef şartlamak, dikkatleri Sivas katliamından uzaklaştırıp başka noktalara çekmeye yöneliktir. Bunun ürünüdür ki; Başbağlar katliamını PKK ve TKP/ML-TIKKO'nun birlikte yaptıklarını senaryolaştırdılar. Kamuoyunun dikkatlerini bu yöne kaydırmaya çalıştılar." deniyor ve devletin bu konuda başanlı olamadığına değiniliyor.

TKP/ML devletin iftiraya neden gerek gördüğünü:

"Özellikle Partimiz önderliğinde halk ordumuz TIKKO'nun sürdürdüğü Kızıl Siyasi İktidarlar İçin Gerilla Savaşının son yıllarda Erzincan ve çevresinde yayılması faşist TC'yi çaresiz bırakmaktadır. Bunun içindir ki, MHP'li Erzincan Belediye Başkanı belediye hoparlörlerinden sürekli "TIKKO'da PKK gibi terör örgütüdür. Ona kanmayın TIKKO'ya yardım etmeyin" vb. vb. şekillerde anonslar yapılmaktadır. Bu gerçekte göstermektedir ki, özellikle Erzincan ve çevresinde halk bir prestije ve saygınlığa sahip olan halk ordumuz TIKKO, bu tür iftira ile iftira ile ypratılmaya çalışılmaktadır." biçiminde açıklayan ve katliamı üzerlerine yıkarak isteyen devletin düzmece PKK ve TIKKO imzalı bildiri yalanlarına dayanak olarak gösterdiğini belirtiyor.

TKP/ML katliamı devletin planladığını ise şöyle açıklıyor:

"Kemaliye Başbağlar katliamını devletin eli kanlı canileri yapmıştır. PKK'nın yaptığı konusunda bir açıklama yoktur. Ancak şu açıktır: Bu katliamın partimiz TKP/ML

önderliğindeki halk ordumuz TIKKO ile hiç bir ilgisi yoktur ve olmaz da. Zira bu, Partimizin siyasal-ideolojik hedeflerine tamamen aykırıdır. Tam tersine Partimiz TKP/ML ve halk ordumuz TIKKO, halka yönelik bu tür katliamlar ister devlet tarafından, isterse PKK tarafından hangi gerekçeyle yapılsa yapılsın, bağından beri karşısında olmuştur, bundan sonra da şiddetle bunların karşısında olacaktır. Ve halka yönelik tüm katliamların hesabını sormaya da kararlıdır."

TKP/ML halka zarar verebilecek en küçük olay karşısında alabileceğine hassas ve alabileceğine kararlı olduklarını, yaptıkları eylemleri ise üstlendiklerini belirterek:

"Sonuç olarak; Sivas katliamına karşı gelişen tepkiyi nötrleştirmek üzere faşist devletin eli kanlı celalları tarafından gerçekleştirilen Kemaliye Başbağlar katliamı bilinceli ve planlıdır. Partimiz TKP/ML ve PKK'ye yüklemesi ise hedef şartlamak ve partimizi de katliamcı gösterme çabasıdır." saptamasında bulunuyor.

PKK: "Tunceli'de iki Öğretmeni biz öldürdük"

Haber Merkezi/PKK Dersim Eyalet Komutanı Dr. Baran 22 Haziran'da Tunceli'ye bağlı Meşeyolu köyünde öldürülen birisi Eğitim-Sen üyesi iki öğretmeni PKK'nın cezalandırıldığını açıkladı.

Gerçek Dergisi'nin 10 Temmuz tarihli sayısında Dr. Baran'ta yapılmış bir röportaj yayınlandı. Dr. Baran bir soru üzerine Meşeyolu köyü öğretmenleri Nevzat Aydın (Eğitim-Sen üyesi) ve Mehmet Ongül'ü PKK'ya bağlı bir kurye grubunun öldürdüğünü belirtti. Baran olayı şöyle anlatıyor:

"İki Öğretmen olayına gelince bir kurye grubumuz başka bir bölgeden gelirken, herhalde yolu ocağından geçmiş, okula uğramışlar. Okuldaki o rezaleti görmüşler. Köylü 3 bayanla 2 tane öğretmen oturmuşlar zevk-i alem yapıyorlar. Bilmem, yani bir nevi fuhuş yatağı. Ve öğretmenler cezalandırılıyor. Bayanlar da güdecekti (öldürülecekti) aslında."

Dr. Baran, Kürt halkının namus

anlayışının bu tür durumlara müsaade etmediğini halkın bundan rahatsızlık duyduğunu belirterek öğretmenlerin "böylesi bir ahlak-sızlık dayattıkları için burayı fuhuş merkezine çevirdikleri için vurulduklarını" iddia ediyor.

Dr. Baran Eğitim-Sen'in iki öğretmenin cezazelerine sahip çıkmasını da "nrt niyetli bir yaklaşım" olarak nitelendiriyor.

"Eğitim-Sen böyle bir ahlak-sızlığa sahip çıkıyorsa, bu, Eğitim-Sen'in de düşmanla işbirliği içinde olduğu,

onun özel kontralarıyla işbirliği içinde olduğu, fuhuş meşru gösterdiği anlamına gelir. Dolayısıyla bunun hesabını verecekler. Yok eğer öyle bir iddialar yoksa o zaman halkımızdan özür dileyecekler" diyerek Eğitim-Sen'i suçluyor.

Eğitim-Sen'i Dr. Baran'ın açıklamalarıyla ilgili olarak aradığımızda "daha açıklamayı tam inceleyemedik, Tunceli şubemizi olayı araştırması için harekete geçirdik" yanıtını aldık.

Bir bereketli mekandır ki Munzur...

Açıklama: PTT kanalıyla elime geçen TKP/ML Basın bürosunun konferans izlenimlerini özlüğe gibi yayımlıyoruz.

Mayıs ayının ortalarına doğru belirlenen yere çıkmak üzere parça parça gelen delegeleri dört noktada birbirinden küçük üç aşamalı konaklamalarla boyaz orduyun hatlarını yara yara konferansın toplandı. Yasa ulaştılar. Her grup delegeleri bir gerilla birliği alıyor, uzun bir gece yürüyüşünün sonunda başka bir gerilla birliğine devrediyor; bu birlik de 7-8 saatlik gündüz yürüyüşü sonunda delegeleri konferans toplantısını yapacağı yere itibali üçüncü birliğe devrediyor.

Konferans delegeleri zirvelere yaklaştıkça kendini daha güvende hissediyor. Munzur dağı silsilesinin cömertçe açılan kucakları arasında tarifsiz bir mutluluk duyuyorlardı. Oylesine ki ilk kez dağları gören delegelerden biri, TIKKO gerillalarının açılan kanatları altında duyulanmış, hayal meyal gözükken şehre yumruğunu yönelerek şöyle bağırıyordu: "Gelin kelle avcılar, masa kanla ödenenler gelin, burdayız! Ama nerde sizde o yünük..."

Gerçekten de tasavvur edilemeyen ötesinde sorsuz girdi çıktı bulunan, sayısız vadi ve zirvesiyle göçit vermez harçın dereleri ve tepeleriyle Munzur dağı silsilesi muazzam bir korunak gibidir. Ama korunak olmakla yetinmez. Munzurlar Bir sevgilinin kendini aşkına sunması gibi cömertçe bir yaşama olanağı da sunar. Her detayında çiçeklerle renklenmiş yenebilir bitkilerin yanısıra hemen her yüksek zirvenin eteğinde sizinle karşılaşan, dağ keçileri, keklik ve benzeri av hayvanlarının yanısıra, protein deposu mantarlar da, her 5-10 çığır onanın dibinde süheyazı teniyle size gülümser. Azıksız ve ekmezsiz kaldığınız her yerde Munzurlar, kendisini sevenlere yiyecek birşey buldurmayı ihmal etmemiştir. Sotira matara taşımazda da gerek yoktur. Sogutucu gibi teknoloji araçlarını ise asla aramazsınız. Zira hemen her yamacında çağ-

layan buz gibi suların hangi devasa depodan bitimsiz boşandığı sizi meraklandırırken, bu suların neden daha alçaklarda değilse, zirvelerin burun deliğinden aktığı gibi şeytanca bir soru aklınıza takılırken Munzurlar, sizi kendisiyle daha fazla ilgilenmeye teşvik eder. Bu ilgi sizi daha sessiz duran şeylere götürür. Bir an tepesinde kızıl püsküller bulunan bir vadi iki filiz ilginizi cezbeder. O dağların dışında başka hiçbir yerde göremeyeceğiniz bir filiz iki-üç kulağı genişliğinde, üstünde sayısız renkler bulunan kocaman yapraklı bu efsanevi bitki İŞKİN'dir; yani Dersim'in simgesi. Ve eğer o an vücudunuzda bir kargınlık var, halsiz ve hastaysanız içimizde birde ateş varsa hemen oturun başına. İşkin'in dalını kökünden koparıp ortasından ikiye böldüğünüz zaman, ince ipek yumuşaklığındaki zarının içinde yeşimsi bir meyve sız kendisine arzulanılmakta gecikmez. O mideye merkezi vücudunuzdaki kargınlık ve ateşe Haziran güneşleriyle zıtlanan yüksekliklerdeki kar yığını ile yüzyüze buz kesilir, rahatsızsınız.

Kışkacı her zaman dört mevsimin yaşadığı bir mekandır. Munzur'lar. Mayıs'ta, etekleri dibinde karın eridiği ve toprağın yumuşama belirdiği yerde ilk gördüğünüz ve solmaya başlayan kardanlere hüznolenmek engelleyemeyeceğiniz bir duygu olarak rahatsızlığınızı ağırlaştırır. Neki burununuz ucuyla toprağı kaşıyarak güneşe çıkmaya hazırlanan gulik sizi yeni adına yatıştırma amacındadır. Gulik de gerillanın kazandı ilk pişen bahar sebzesidir. Bu sebze de yine Munzur dağlarının özgürlük savaşçısı konuklarına özel bir sungusudur. Gulik kartlaşmaya yüz tutarken, bu kez kendine has tadıyla başındaki tozunu yukarı kaldırarak kengerle tanışsınız. Daha çok meyve sekinde yenmesine rağmen gerillanın arzusuna bağlı olarak bazen yemeklerin yanında sebze olarak kullanılır. Sonra İşkin zamanı başlar. Kadim penillalar İşkin toplama ya sevdi. Güneş varsa, bir yap-

Gerillalar Parti konferansının başıyla sonuçlanmasının sevinişi dönüştürmeye çalışıyorlar

Konferansın güvenliği için kanat geran TIKKO birliğinden bir grup gerilla

rağın başına gölgelik olarak kullanan kadın gerilla, bir süre sonra kucak dolusu İşkin la yoldaşlarının konaklama yerine vandiklarında gerilay sevinişi nöbetine tutulmuş bulursunuz... Sonra bir güzel sohbet başlar; ateşli siyasal tartışmalara ön hazırlık gibidir.

Bir de geceleri var Munzurun, onu tasvir etmek ise imkansız gibidir. Nesini tasvir edeceksiniz? Sözelimi kar suları ile kabaran bir derenin kayalıklardan aşağı dönmüş giderken kaç bin enstrümanın sesi çıkardığını, gece yarısına doğru suyun nabızlı azalmasıyla nini söylemeye başladığını söylesem kim inanır! Neki gerçek tamda budur. O derenin muazzam uğultusuna kulak verirken bazen bir dünya korosunu dinlediğiniz duygusuna bazen bir mum ışığı yumuşaklığında ninnilere eşlik eden küçük bir kızın armonika çaldığı sinüsüne varırsınız. Ve tam bu esnada gözleriniz gökyüzüne dikilmişse, Gökyüzü başka hiç bir zaman farkedemediğiniz kadar aydınlık ve zengin. Yüzlerce yıldızın çevresinde oluşan halçeri görür iyiden iyiyeye sayarsınız. "Yıldızlar büyümüş mü?" demekten kendinizi alamazsınız. Oysa ne yıldızlar büyümüşür ne de çevrelerindeki halçerler yendir. Sadece onları, daha önce şehirlerin kirli havasının kapladığı atmosferden görmeniz mümkün olmanıştır. İşte bu gerçek sizi orada bulunmakla büyük bir ayrıcalığına sahip olduğunuz duygusu ile kucaklar. Ve mutlu olmanın yeni değerleriyle doyumsuz sevinme başlar. Sonra ansızın bir yıldız kayar. İnandırmaz bir hızla kopup uzayın derinliklerinde kaybolunca, bunları kaybettiğiniz yoldaşlarınızla ayılaştırdığınız hızlanırsınız. Zira her düşen yıldız orlarcasının yerini doldurmasına da ortam hazırlamıştır. Düşmekle tükenilemeyeceğine, bir de yıldızların yağımında şahit olursunuz. Ve sıra düşürmeye gelir ki hayret edilecek birşeyi daha farkedersiniz. Her nesnesi düş için varlanmış bir mekandaysanız, yani siz sizin dışındaki kilerin düşlediği bir muhşem konaklısınız.

Kuşkusuz ki böylesine harika avantajlarla dolu bir yerde yapılan siyasal etkinlikte ona yakışır güzellikte olur. İşte TKP/ML konferans delegeleri böylesine güzelliklerle dolu bir mekanda konferansa baş-

ladılar. Bir de geceleri var Munzurun, onu tasvir etmek ise imkansız gibidir. Nesini tasvir edeceksiniz? Sözelimi kar suları ile kabaran bir derenin kayalıklardan aşağı dönmüş giderken kaç bin enstrümanın sesi çıkardığını, gece yarısına doğru suyun nabızlı azalmasıyla nini söylemeye başladığını söylesem kim inanır! Neki gerçek tamda budur. O derenin muazzam uğultusuna kulak verirken bazen bir dünya korosunu dinlediğiniz duygusuna bazen bir mum ışığı yumuşaklığında ninnilere eşlik eden küçük bir kızın armonika çaldığı sinüsüne varırsınız. Ve tam bu esnada gözleriniz gökyüzüne dikilmişse, Gökyüzü başka hiç bir zaman farkedemediğiniz kadar aydınlık ve zengin. Yüzlerce yıldızın çevresinde oluşan halçeri görür iyiden iyiyeye sayarsınız. "Yıldızlar büyümüş mü?" demekten kendinizi alamazsınız. Oysa ne yıldızlar büyümüşür ne de çevrelerindeki halçerler yendir. Sadece onları, daha önce şehirlerin kirli havasının kapladığı atmosferden görmeniz mümkün olmanıştır. İşte bu gerçek sizi orada bulunmakla büyük bir ayrıcalığına sahip olduğunuz duygusu ile kucaklar. Ve mutlu olmanın yeni değerleriyle doyumsuz sevinme başlar. Sonra ansızın bir yıldız kayar. İnandırmaz bir hızla kopup uzayın derinliklerinde kaybolunca, bunları kaybettiğiniz yoldaşlarınızla ayılaştırdığınız hızlanırsınız. Zira her düşen yıldız orlarcasının yerini doldurmasına da ortam hazırlamıştır. Düşmekle tükenilemeyeceğine, bir de yıldızların yağımında şahit olursunuz. Ve sıra düşürmeye gelir ki hayret edilecek birşeyi daha farkedersiniz. Her nesnesi düş için varlanmış bir mekandaysanız, yani siz sizin dışındaki kilerin düşlediği bir muhşem konaklısınız.

Konferansın bitimi Munzurların ... mevkisinde çağkırı bir törenle önce savaşçılara ilan edildi. Her biri 10'ar metre uzunluğunda iki pankart yazıldı. Parti ve Ordu bayrakları tören alanının iki tarafından gönderildi. Delegelerden biri toplanan gerillalara sözlü konuşma yaparken bir delege tüfekle, bir komutan da ağır makineli tüfekle konuşma boyunca kısa kısa aralıklarla ateş ediyorlardı. ... Vadisi muazzam bir silah şakıyığını ve gerillaların kartal çığlığını andıran çokkulu slogan kukreyişini dinliyorduk. Konuşmanın bitiminden sonra Enternasyonal marşı, TKP/ML ve TIKKO marşları koro halinde söylendikten sonra yeniden sloganlar atılarak tören uzun bir zaman dilimine yayıldı.

Konferansın bitimi Munzurların ... mevkisinde çağkırı bir törenle önce savaşçılara ilan edildi. Her biri 10'ar metre uzunluğunda iki pankart yazıldı. Parti ve Ordu bayrakları tören alanının iki tarafından gönderildi. Delegelerden biri toplanan gerillalara sözlü konuşma yaparken bir delege tüfekle, bir komutan da ağır makineli tüfekle konuşma boyunca kısa kısa aralıklarla ateş ediyorlardı. ... Vadisi muazzam bir silah şakıyığını ve gerillaların kartal çığlığını andıran çokkulu slogan kukreyişini dinliyorduk. Konuşmanın bitiminden sonra Enternasyonal marşı, TKP/ML ve TIKKO marşları koro halinde söylendikten sonra yeniden sloganlar atılarak tören uzun bir zaman dilimine yayıldı.

Konferansın TKP/ML güçlerinin birliğini pekiştirip yeni kararlar olarak başarıyla sonuçlanması TIKKO savaşçıları arasında büyük bir coşku yaratmıştı. Bunun sonucu olarak aynı günün gecesi de büyük bir ateş yakılarak konferansın başarısının onuruna kutlama törenine devam edildi. Alevlerin 3-4 metre yüksekliğe ulaştığı bu görkemli alazın etrafında kadınlı erkekli halaylar çekildi, türküler söylendi. Bu esnada şehir kökenli bir gerilla komutanı ile, köy kökenli bir kadın gerillanın ateşin etrafında yaptıkları dans sevinç çığlıklarını bir araya dönüştürdü. Sevinç ve mutluluk doruğa çıkmıştı artık. Dersim yeri kavgalara töhümlanıyordu.

VADI HÜKMÜNE GİRER PARTİNİN

Kirli bir yarığın yüzlen
Bunların ve bunların içine
Kartalın
Gözetken bencek bencek
Tetikte saktı
Sağın aklağın karın
Zarın gülmüş yüzün görmüş
acıyı

Ve Özgürlük kobra şakıy
Kırmızı vurmuş yitkürme
Gün gelmiş
Yükseklikte sebze sıkışık
Yer yer koyu altın mekân
Kekik odun ekimcik renklerin sayıldıkda
Ağık camlar kummuş
vurmuş vurdurmuş
Ve bazen bir çadır durak olmuş yapılan
yamağın yatmış

Şu mutluluğa bakın
Şu mutluluğa
Sükküler palazın güc. fırtınada
İle büyük etkililiğe sızak aşırı
Kanat gerilla
Beklemiş...

2
İzlenim olsun
Tıpkı tıpkı
Bütün gelir kar etti
Ve deniz kızı tepir dizginir
Fırtın yükseldi
Bir gerilla birliği yitir vurmuş
Tornavakların kummuş yitir dimer bir ağık
Korun altına Partizan
Çay dimer tavşan kırı
İçer sevinç içinde yorgunluk biter

Vadi hükmüne girer Partinin
Nöbet tutulur
Gerilla önce de sızık
Toplani gerilla iki çığır
in gelir
Bir küçük dağ çığı masya kummuş artık
Ve oturan sızıkca oturdurmuş
Sevgiler senin olsun Munzur
Sevgiler senin olsun
Güneşle içişen varışında naraklar replenir
Düşünde huzur
Ne oldu
İlk meşde izendir yıldızlar
Nasıl bir konferans sonuçlandı

PİR SULTAN ABDAL DERNEĞİ BAŞKANI MURTAZA DEMİR:

'Biz oraya kavgaya değil, barış için gitmiştik'

Türkiye'de Egemen Sınıfların Devekuşu misali Başları Sürekli Kumun Altında

Murtaza Demir, Pir Sultan Abdal Tanıtma Derneği başkanı. Sivas Katliamının gerçekleşmesinde etken olarak gösterilen Pir Sultan Şenliklerinin de organizatörü. Madımak otelindeki vahşeti yaşayan ve oradan sağ çıkıyıp başaranlardan. Görüşmemiz sırasında hala olayın etkisinde olduğunu gördük. Murtaza Demir, Kendisini iyi bir başışevyer iyi bir alevi, ve yetenekli bir iş adamı olarak tanımlıyor. Röportajı kısaltarak yayınlıyoruz.

— Şenlik hazırlıklarının anlatır mısınız?

— Şimdi Pir Sultan Abdal Şenlikleri hazırlıkları altı ay öncesinde başladı. Pir Sultan Abdal Şenliklerinin salt Banaz'da kutlanması değil, çok fazla anlam ifade etmiyordu. Pir Sultan Abdal Şenlikleri geçen yılda kutlandı Banaz'da. Ama tek bir gazetede haber bile yer almadı. Türkiye'de bu işe gönül veren bir yığın insan bize gizli kapaklı şenlik yapıyorsunuz haberiyle ilgili olmuyor diyorlardı. Aslında doğru yanıydı. Pir Sultan Abdal evrensel bir isim. Bu Pir Sultan Abdal Şenliklerini giderek evrensel hale getirilmeliydi. Buna da Sivas Kenti merkezi ile başlanmalıydı. Bu çok doğaldı. Yoksa bizim açımızdan Sivas'ta şeriat üslupları var, işe gidelim orada şeriatin gelişmesine engel olalım diye bir istek yoktu. Ayrıca tabii ki de... Ama bu değildi söz konusu olan. Başka bir anlamı vardı da Pir Sultan Abdal'ın Ortaçağ'da ve Ortaçağ kafası ile yine Sivas'ta asılmıştı.

Pir Sultan adına bir şenlik, o yıllarda derinleştirilen yaraların iyileşmesine katkıda bulunabilirdi. Toplumun barışa götürebilirdi. Barış egemen kılmada bir katkı olabilir gibi kaygılar.

— Katliam gününe dek sizin bu çevrelerin böyle bir saldırıya kalkışabileceği yönünde herhangi bir bilginiz var mıydı?

— Bir ay kadar önce, daha program son şekline almadan, Aziz Nesin'in gelip gelmeyeceği söz konusu değiken birkaç tane imzasız mektup aldık. Mektubu şimdi hatırlıyorum arşivlerimizde vardır. Şarışla posthanesinden atılmış bir mektuptu. Ve isim yoktu. O mektupta, yine aklında kaldığı kadarıyla bize bu şenlikleri yapmamamız ve Sivas'a gelmememizi söylüyorlardı. Şenliğin başladığı gündü yahut cuma günü sabah, "Müslümanlar" başlıklı bildiri çıkıyordu. Bizim de bir yığın bildirimimiz, değişik örgütlerden bir yığın bildiri o günlerde çıkıyor, dağılıyordu. Bu bildiri kendi isteklerini yansıttıyordu. Ama biz aldığımız kültür nedeniyle, insanın başka şekilde düşünüyör diye yakılabileceğine ben demek başkanı olarak kesinlikle düşünmedim. En ileri yanıya bir kavgaya çıkabilirdi, karşılıklı saldırı olabilirdi belki. Sertleşme olabilirdi. Sıkıntı çıkabilirdi belki. Ama insanların diri diri yakılabileceği şeklinde bir organizasyon yapılabileceğini nasıl düşünemedik?

— Katliam anına gelmek istiyorum. Sizler olaylar Kültür Sitesi'nin orada başladığında Oteldeydiniz. Daha sonra meydana toplandıklarında ve otelde doğru yürüdüklerinde de Oteldeydiniz. Sizlerden oradaki insanlar Otelde ayrılmaları istemişler. Sizlerle polislerin arasında konuşmalar olmuş; polis size ayrılmayın biz sizi koruyoruz" demiş. Sizler de onlar gelirse gelinler gibi bir onlaşmaya girmişsiniz. Böyle bir tavırınız oldu mu?

— Olay çok yönlü çatışılmaya

çalışılıyor. Olayın başından beri aynı şeyleri söylüyorum. Otelde bulunanlar yazarlar, çizeliler ve şairlerdi. Orada herhangi bir siyasetin adamları bulunmuş değildi. Çocuklarımız oradaydı. Yani bir siyaset adına, bir ideoloji adına direnen vardı elbette. Bu güzeldir de. Ama burada bulunanların böyle bir boyutu yoktu.

Yani insanlar niye yakını ki biz? Polis bize niye böyle bir provakasyon yapmış ki? Ama bir şey vardı, orada somut olarak göştüğümüz. Dışarıdan kuşatılmıştık. Otel'in çıkışından itibaren hem sağ-sol sokaklar itibarıyla kuşatılmıştık ve çakıldık. Ne yaptık biz bu insanlara bu kadar tepki gösterecek? O anda işin doğrusu polis, herşey karşı bu insanları dağıtabilirdi. İsteyen herkesin barınmasını aşabilirdi bir polise, işerde bulunan insanlar nasıl güvenebilirdi, çıkıp gidebilirdi?

Şimdi ben yaşamaya çalışıyorum, onların içindeyim. Aklımın bir köşesinde elbette her zaman buradan çıkıp gitmek vardı. Çünkü artık orası can pazan haline gelmişti. Ve ben her zaman söylediğim gibi elimizde bir değneğimiz bile yoktu. Çünkü biz kavgaya değil, barış için gittiğimiz. Ama birşey vardı ki, orada o korku sürüyordu. Oradakiler can alacağı diye bağırıyorlardı! Ve teorik olarak sürekli yazılan, tarın adına can alan, ve tarını adına aldığı can ile sevaba gireceğini düşünen insanların karşı karşıyaydık. İnsanların kafası yıllarca bununla doldurulmuştu. Ve bu insanlar şimdi orada sevab kazanmak için gelmişlerdi. Ve bu gerçekle biz, teorik olarak daha önce bildiğimiz gerçeğe, gerçekten karşı karşıyaydık. Bu şartlar altında, bu psikoloji altında bu insanlara güvenerek, polisin bu tavırna güvenerek nasıl çıkabilirdik. Elbette çıkmadık! Çıkmadık ve çıkmadık.

Bir tek ben çıktım. Oradan, valilikte çalışan bir yurttaşın imditi istedik. O daha sonra terketti gelmedi. Saat 16.00 salandı. Beni oradan çıkarıp valiliğe götürmeye kabul etti. Ben onunla birlikte, elimde çanta, üzerimde takım elbise çıktım. Vali ile görüştim. Valiye durumu anlattım. Vali'nin yanında Emniyet Müdürü vardı. Rehafli Belediye Başkanı vardı. Tuhmin ediyorum. Tümen Komutanı (general olduğuna göre oyledir) vardı. Valiye, canımızı kurtarması gerektiğini yeniden söyledim. Orada vaziyeti yeniden anlatmam gereği ile gittiğim. Ama gördüm ki Vali bizden çok kendi canı ile meşgul. Ve başka kaygılarla meşgul. Ve oradan feda edilmiş duygusu ile ayrılmıştım. Kafama bir yanında berhalde çok önemseniyoruz demek daha doğru olurdu. Çünkü Vali'nin önceliklerinin farkı olduğunu hissettim.

Ve orada çok ilginç bir şey gördüm. Altınm çizilmesi gereken bir şey. Emniyet müdürü, Belediye Başkanı'nın ensesime eğilmiş yalvanyordu. "Efendim Kültür Merkezi'ndeki olayı sizin konuşmanızla özledik. Ama lütfederseniz meydana ki bu kalabalığı telkin ederseniz bu olayı tamamıyla önleyeceğiz" diyorlardı. Herşeyin öperimisti benim. Ve Türkiye'nin Rehafli Başkan'ın efinde olduğunu hissetmişim. Belediye Başkanı oturduğu yenden ensesini kaldırıp dönerek, küçümser bir tavırla baktı ve elini bacağına götürerek, tekrar daha önceki baktığı yere yöneldi. Hiçbir şey söylemedi. O ara Vali benimle görüşmesinin bittiğini hissetirdi. Kalan başkaca söyleyeceklerim varsa, Vali yardımcısı Şahin Bey'e söylemem gerektiğini söyledi. Ve çıktım. O sivil yurttaş buldum, otelde on metre mesafeye kala o kendinin gelemeceğini

söyledi. "Eğer sen gitmek istiyorsan gidebilirsin" dedi. Kimse'nin müdahalesi olmadan otele döndüm.

— O dehqet sahnesinden sonrası ve yanınızda bulunanların BBP binasına geçme durumunuz var. Onlar da Şeriatçı. İslamın Şeriat olduğunu söylüyorlar. Onlarla aranızdaki gelişen diyalogu açıklayabiliriz?

— Evet orasını daha önce arkadaşlar tespit etmişlerdi. Yani orayı kurtuluş yeri olarak değil de, oradan saldırı gelebilir diye düşünerek önlem almışlardı. Buradan da saldırı alabiliriz. Önlem almıyız, diye düşünmüşler.

Çok ilginçtir, ama içimden onlara teşekkür etmek geliyor. Bir yandan da neden insanlar yanarken kendi insanlıklarını göstermediler? Sanıyorum onların ideolojilerinden öteye, siyasetten öteye vicdanları çok rahat olmasa gerek. Vicdanları rahatsız, insanlıkları tartışıyor. Çünkü artık o nokta da siyasetin, ideolojinin, rengin, irkin, mezhebin düşünülmesi gerekir. Orada düşünülmesi gereken tek şey insaniyet. Evet insanlık. O insanların ölmesinde ne yazık ki insanlık adına utanıyorum. Onların da payı var. Ne yazık ki!

— Katliam bittikten sonra bir "tahrik" sözcüğü bulundu. Bizi tahrik ettiler diyor. Ya da tahrik edildik diyor. Bu zalim, vahşi bakış açısı çoğu kez demokrasi heveslisi ve beklisli kesimler tarafından da dile getirildi. Siz "tahrik etkeni" olarak nitelendiren bakış açısı karşısında kendine demokratım, ilericiyim diyen kesimlerin genel bir değerlendirmesini yapar mısınız?

— Bu medya geri zekalı! Bu tepkisel bir söz değil. Soruyorum şimdi; bu ülkeyi yaşadığımız bir ülke haline getirmek gerekiyor. Basın ve TV'nin önemli işlevleri var, sivil toplum düzeninde. Ve bu iş sorumluluk gerektiren bir iş. Bu iş, objektif bakılmaya gereken bir iş. ulus bilinciyle bakacaksınız, birey olduğunuzu unutmayacaksınız. Ve yaşadığımız dünyanın güzelleşmesine katkıda bulunacaksınız.

Bunlar adam olsalar, insan olsalar, akıllı insan olsalar bu noktaya gelir miydik? Aziz Nesin'i suçlayacakları yerde, siz hergün İmam Hatip okulları açıyor, kursun kursu açıyor, demek varken, doğrusunu söylemek varken, çözümü sağlamak varken Aziz Nesin'e suç yüklemek neyi gözecek? Yarı Aziz Nesin ölecek! Bizim sorunlarımız bitecek mi? Peki Sivas katliamının dışında başka katliam olmayacak mı? Olmayacak mı sanıyorlar? Bu nasıl mantık? Bu nasıl aydınlık? Bu ne biçim medya? Bu nasıl yurttaşlık?

— Buradan çıkan sonuç şu: Mitingteki konuşmamızda da bahsettiğimiz. Devlete karşı bir güvensizlikten, bir güven sarsılmasından bahsettiniz. Şimdi bu katliamla devlete karşı bir güvensizlik oluş-

uyor. Oysa Kürdistan'da da buna benzer katliamlar oluyordu. Orada da devlete güvensizlik, onları da ötesinde devlete karşı olma durumu var.

— Tabii yani, rahmetli Asım'ın bir resim sergisi vardı. Devekuşları bilmem izleme olanlığınız oldu mu? Rahmetli Asaf, güzel insan. Asaf bizim dergimizin de arka kapağını çizirdi. Sürekli aydınlıktan kaçan, sürekli yenileşmeden kaçan, demokrasiden kaçan, özgürlükten kaçan, aydın olduğunu söyleyen bir ülkedeyiz. Yani, bu aydın grubu küşeyi tutmuş birileri, aydın olduğunu söyleyen bir ülkedeyiz. Yani, bu aydın grubu küşeyi tutmuş birileri aydın onlara göre. Onların yenilediği bir ülke burası da.

Burada bir kesim, ülkeyi yönetenler, egemen sınıf diye tabir edilen bir kesim. Başları sürekli kumun altında. Yani Devekuşu örneği çok oturuyor, bunların durumuna.

Ben siyaseti evrensel anlamda çok saygıdeğer bir iş olarak biliyorum. Çünkü siyaset, insanları birlik-düzenlerini ve daha iyi bir dünyada yaşamalarını neden olan organizasyonları kurma bir iş. Türkiye'de bu tam tersine işliyor. Parti yönetenler, oy verenlerin oyuncu haline gelmiş, ve Türkiye'de bir kısır döngü sürüyor.

Şimdi, bu noktada devleti yöneten insanlar, yıllardan beri başının bir bölümünde sürekli söylenen, irtica geliyor, tashih-i tedrisat yasasını kaldırılması, değiştirilmesi, zorunlu din dersleri, kuran kursları, İmam Hatip okulları, birkaç bakanlığın bütçesini bulan Diyanet işleri Başkanlığı, bu organizasyonlar. Arabistan'dan gelen paralar, İran'dan gelen paralar, çeşitli finans kaynakları... Ülke gidiyor diye kaçınıp yarıtan bir avuç insan da yok değil. Bunlar bilmezlikten gelindi. Ben şimdi Demirel'in, Tansu Çiller'in son döneminde MEB'de tümüyle şeriatı yaygınlaştıran Köksal Toptan'ın bu işleri bilmediğini sanıyorum. Bunlar, bu olayların boyutlarını çok iyi biliyorlardı. Ama bilmelelerine rağmen destek olmaları işte bu devekuşu tabirine tıpa tıpa oturan bir durum.

Ben Köksal Toptan'ın Şeriatla yaşayabileceğine de inanıyorum doğrusu. Şeriat istediğini sanıyorum. Ama Şeriat nasıl istersiniz ki Allah aşkına! Şeriat istemiyorum demiyorsunuz da şeriat daha nasıl istenir? MEB kadrolarını şeriatlaştırdınız. Zorunlu din derslerini devam ettirdiniz. İmam Hatipler açmaya devam ettiniz. Üniversite diploması verdiniz. Bilim adamı, yani dindar bilim adamı gibi çok komik bir ünvanı ilk defa Türkiye'de gerçekleştirdiniz. Ama bunlara duyarsızlık nereye kadar olacak! Şimdi artık can alınıyor, toplu katliamlara başlandı. Devletin bunlara karşı durabileceği noktasında endişe ediyorum. Çok zorlanacağını düşünüyorum. Bunları önlemede, çok zorlanacak.

Güneydoğu sorunu da devletin şakıt hakışaçlarından bir tanesi. Bugüne kadar görmezlikten gelindi. Ekonomik-siyasal kültürel taleplerin gözardı edilmesi. O masum isteklerin gözardı edilmesi. Sonra ardından ırmanan siyaset, sonra ırmanan terör sonra ırmanan başka şeyler.

Kürt ulusal hareketinde gelinen nokta, irtica da gelinen nokta gibidir. Şimdi yani, bir taraftan bunları söylüyorsunuz önlem almıyoruz? İrtica bu noktaya geldi! 10 yıl önce de Kürt yurttaşlarımız, bizim karımız aç, bize dilimizle konuşma özgürlüğü verin, biz kendi dilimizle ağlayalım diyorlardı. Hayır diyorlardı. Hadi bugün veriyorsunuz yetmiyor işte! Yetmi-

yor!

Türkiye iç barış sağlayamıyor. Durumu bu noktaya getiren kim? Sorumlu kim? Sorumlu Devekuşları. Devekuşları hala bugün kafasını çıkarmıyor. Nedeni de çok basit. Çok küçük, minik çıkarlar için feda ediyor. Bunlardan pişman olduklarına yönelik bir iz görmüyorum.

Başbakan niye özürlü dilemiyor Allah'a şükran! Ben başbakanım diyorum. Hükümetin başyım diyorum. Hani orada masum insanlar ölüyor. Kendisinin sorumlu olduğunu söylediği halde bu sorumluluğu gereği, insani bir özelliği, özürdilemeyi neden yerine getirmiyor?

— Alevilerin örgütlenmesi üzerine bir değerlendirme yapar mısınız? Özellikle mevcut siyasal partilerle olan ilişkilerine değinmenizi istiyorum.

— Çok doğal olarak, bizler birey olarak oylarımızı SHP'ye verdiğimiz doğru. Nedeni de bu partinin sadece kendisinin sosyal demokrat olduğunu söylemesi. Sadece söylemesi. Diğer partilerden tek farkı bunu söylemiş olmasıdır. Fark bu kadar. Varsın olsun!

Sivas'ta oteldekiler ilk aradığımız yer. Başbakan yardımını aldı. Aziz Nesin saat 15.00 ile 16.00 arasında telefon görüşmesi yaptı ve durumu kendi diliyle, yaşam tecrübesini ifade etti. Onun dışında bende tanıdığım milletvekillerini aradım. Aradıklarım arasında Belediye Başkanları da vardı. Hepsine haber verildi. Ama, öylesine zavallı noktalar geldiler ki devlet ile ilgili herhangi bir organizasyona harekete geçiremediler. Ama, birey olarak, örgüt olarak da birşeyler yapmamaları çok acı. Ne yapabilirler diye sorabilirsiniz. Yani bir bakan helikopterle bir saatte Sivas'a gelebilirdi. Valiye gidip bir tank ile askeri araç ile gücünü koyabilirdi. Bu bir kararlılık olurdu. İnsanlar nezdinde bir caydırıcılığı olurdu. Bu Sivas milletvekili gelmedi. Bir tane si televizyonda konuşması olduğu için, mecliste konuşması olduğu için Çetinkaya'nın bilmem ne köprüsünü oradan söyleyeceği için, Zara'nın bilmem ne sesini söyleyeceği için, İmranlı'nın bilmem ne köyündeki muhtarın selam göndereceği için... çok önemliydi bunlar. Yani yoğunluğu nedeniyle gelmedi. Diğer arkadaşlarımızda, onunla aynı kefeyle koymak istemiyorum. O da gelmedi. Yani sonuçta herhangi bir şey yok.

Şimdi bu parti ve bu sonuç! Bir taraftan sosyal demokrat bir parti. Pir Sultan Abdal Kültür Şenlikleri organizasyonundaki yazar, çizer 35 insan öldü.

O noktada bir şey daha söylemek istiyorum. Şapkalarımızı önümüze koyup düşünme noktasına geldik. Bu sonuç, bizde zaten daha önce var olan bu koalisyonun bir şey çıkıyor düşüncesi noktasında bardağı taşırın oldu. Ben bu partinin yönetiminde yer aldım. Çok emeğim geçti bu partiye, çok emek verdik. Verimli bir zamanımızı bu partiye harcadık. Bugün bu partiden istifa etmek için gidecektim. İşlerin yoğun olduğu için yarıya kaldı. Partiden istifa edeceğim. Arkadaşlarımız geldiler, konuşular, dün kitlenin önünde açıklayacaktım, benim bundan vazgeçmemi istedikler. Karanadım onları. Doğru da bulmadım daha sonra bu düşüncemi.

Çünkü bu, daha başka bir şeydi. İnsanların orada acısı vardı, bu başka bir şeydi diye düşündüm. Ama 30'a yakın dernek benim tavırını bekliyor. Birlikte istifa edelim ricasında bulundular. Ben toplu bir istifanın öncülüğünü yapayım, partinin altını boşaltayım gibi bir eleştiri ile karşı karşıya kalmak istemiyorum.

Biraz uzadı gibi gözükene dizi yazımızda işlediğimiz konular aslında çok daha geniş, detaylı işlenmesi gereken konulardır. Biz olanaklarımız ve sayfamızın amacı açısından konuları "genel eğitim notları" denilbilecek düzeyde işleyebildik. O nedenle gerçek ilerleme bu dizi yazıyı okumak bir "başlangıç" olarak ele alınıp sonrası getirildiğinde, öğrenilenler yaşama uygulandığında sağlanacaktır.

Dizi yazımızda, yaşamın nasıl kavranması gerektiği üzerinde dururken, diyalektik materyalizmi anlatmaya çalıştık. Zira yaşamın kavranışı için böyle bir silaha ihtiyaç vardır. Doğüstü güçlerle, hurafelerle dünyayı, yaşamı açıklamaya kalkmak boşa kürek çekmek demek iken halkımız açısından bu durum hala etkinliğini sürdürmektedir. Halkımızın bilimle tanışmışlığı zayıftır. Hele de bilimle uğraşan bilim adamlarının, laboratuvar dışı, yaşamında hatta laboratuvardaki bilimsel deneyi bile bi-

kendi içinde çelişme olduğunu zıtların oluşturduğu bu birliğin parçalanabilir olduğunu söylüyordu. Ama henüz denenmemiş, sadece teorik olarak "kendince" ispatlanmış bir tezdir. Albert Aynştayn olguya diyalektik materyalist bakan bir bilim adamı olarak bu tezi savundu, laboratuvarında uyguladı ve ispatladı. ABD ise, ikinci paylaşım savaşı sonlarında, dünyadaki hakimiyetini sağlamada pazar paylaşımında daha fazla pay kapma amacıyla etkinliğini göstermenin, diğer ülkeleri korkutmanın ve de silahı denemenin bir aracı olarak Japonya'da Hiroşima ve Nağazaki'ye atom bombaları atarak bundan yararlandı. (Bu örnek, bilimin, bilimsel gelişme ve buluşların bugün nasıl sömürücüleri tarafından kullanıldığını da gösteren güzel bir örnektir).

Süreç geçmişte açıklanamayanların bugün açıklandığı ama aynı zamanda yeni açıklanamayan olguların gündeme geldiği zincirleme bir gelişim seyri izlemektedir. Bilimin önünde her zaman yeni ve açıklanma ihtiyacı duyulacak şeyler olacaktır.

Diyalektik materyalizmi toplumlar tarihine (bir başka deyişle insanlık tarihine uyguladığımızda da görürüz ki; hayvandan insana geçişin sonrası oluşan ilkel toplumun dışında diğer toplumlar da insanlar iki gruba ayrılmışlardır. İlkel komünal toplumda çelişki insanla doğa arasında ve insanlar arası çelişki sadece kişiler arasında ve önemsiz düzeyde iken, sonrasında bu insan grupları arasındaki çelişkiye dönüşmüş ve öne geçmiştir. Doğa ile olan çelişme ise bu çelişmenin gerisinde kalmış ona bağlı ona hizmet eden düzeyde etkinliğini sürdürmüştür. Biz bu insan gruplaşmalarını üretim araçlarıyla ilişkisi ve üretim sürecindeki yeri ile (dolayısıyla da aldığı payla) ifadelendiriyor ve buna sınıf diyoruz. İşte ilkel komünal toplum sonrası toplumlar tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir derken kastedilen budur. Diğer bütün çelişmeler, bu arada insanla doğa arasındaki çelişme de sınıf çelişmesine bağlı olarak ele alınmakta, ona hizmet eder tarzda kullanılmaktadır.

Biz bu durumu ortadan kaldırmak istiyoruz. Sınıf ayrımını yok etmek, insan ile doğa arasındaki çelişkiyi öne çıkarmak ve bilim silahıyla doğaya hükmetmek istiyoruz. Nihai amacımız budur. Yani komünal toplumu Tarihte, ilkel koşullarda yaşanan sınıfsız, sömürsüz kardeşlik ve eşitlik toplumunu, en modern gelişmelerin olduğu yeni süreçte yaşamak istiyoruz.

Bu isteme erişmenin birinci silahı diyalektik ve tarihi materyalizm demektir. İkinci silah ise örgüttür. Toplumlar tarihinin geldiği aşama olarak ifade ettiğimiz "emperyalizm ve proleter devrimleri çağında" diyalektik ve tarihi materyalizm bilimi proletaryanın bilimi olmuştur. Tarih, insanlık adına, gelecek adına buna sahiplenmeyi ve insanlığı kurtuluşa götürmeyi en modern sınıf olan işçi sınıfına görev olarak vermiştir. Ve bu bilinci -sınıf bilincini- alan proletarya, bu tarihsel görevini başarmanın yolunun birinci olarak siyasal örgütlenmeden; ikinci olarak, bu siyasal örgütün komutasında ordulaşmaktan ve üçüncü olarak, diğer emekçi sınıf ve tabakaların da kazanılmasından geçtiğini görmüş, bunun çabası içine girmiştir. Bu çaba Devrim mücadelesidir.

Diyalektik ve Tarihi Materyalizm bilimi politik alanda bugün Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak ifadesini bulmaktadır. Bu bilim, yaşamı kavrayış ve değiştirilme açısından oluşturduğu siyasal, toplumsal, hukuksal, felsefi, sanatsal, dinsel, cinsel, ulusal, estetiksel vb. anlayış ve ilkelere bir ideolojiye ve bunun siyasasına sahiptir. Ve bunu haya-

YAŞAMIN KAVRANIŞI VE YENİ İNSAN-6

Değişin-değiştirin özgür geleceği yaratın !

ta geçirecek politik örgütlenmesine... Yani Proleterya partisine ve onun kumandasındaki halk ordusuna! Ve de bir dizi irili-ufaklı örgütlenmesine.

Yazı dizimizde, kendisine Marksizm-Leninizm-Maoizmi rehber edinmiş kişiler ve örgüt açısından ideoloji, ideolojik sağlamlık, ideolojik hastalıklar, nedenleri ve çözümleri konuları üzerinde durduk. Değişik tarihi koşullarda değişik yönleriyle ve çeşitli düzeylerde gündeme gelebilen ve yine ortaya çıktığı yön ve boyutuyla ifadelendirebilecek olan ideolojik hastalıkların belli başlıları üzerinde durmaya çalıştık. Bundan hareketle kendisini değerlendirenlerin yararlanacağı bu çalışma esas olarak meyvelerini pratiğe uygulandığında toplayacaktır. "Asılan hayattır!" sözü burada da geçerlidir. Öğrenmeli, pratiğe geçirmeli, yeniden daha üst düzeyde öğrenmeli, daha üst düzeyde pratiğe geçirmeli... Teori ile pratiğin birlikteliği ancak böyle sağlanabilir ve yaşamın değiştirilmesi de ancak bu şekilde mümkün olmaktadır.

DEĞİŞİN, DEĞİŞTİRİN, ÖZGÜR GELECEĞİ YARATIN!

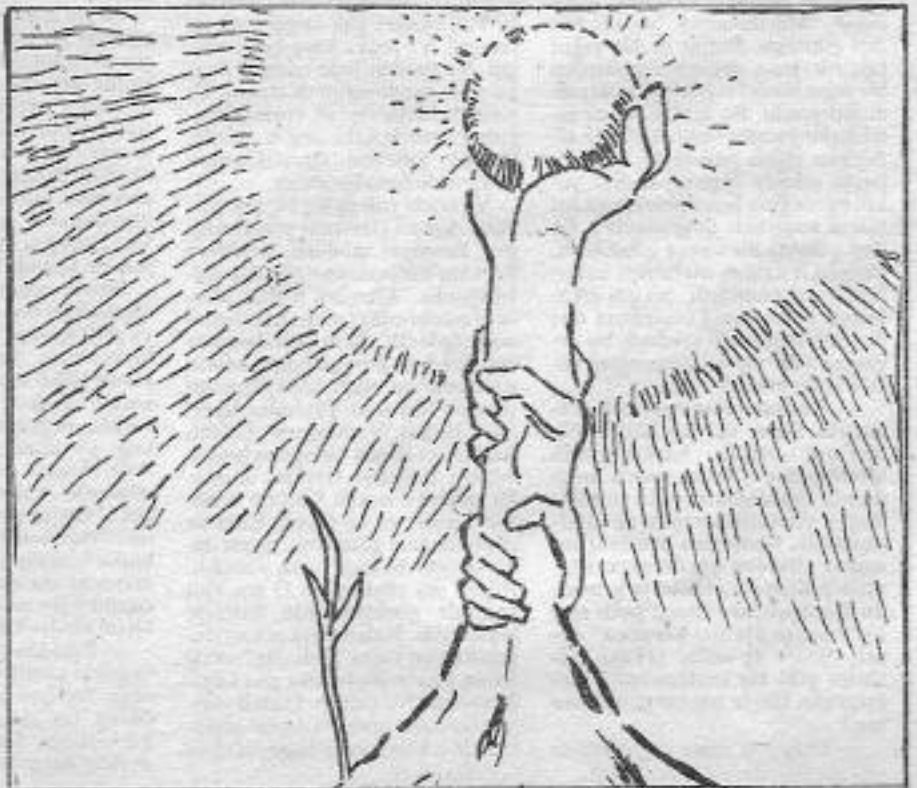
Yeni insanın özellikleri üzerinde duracağımız bu bölümde öncelikle birkaç noktanın altının çizilmesi gerekiyor.

Herseyden önce kabı kalıplaşmış bir insan tipi çizmek ve diğer insanların tipini buna uygun olmasını istemek anti-diyalektik bir yaklaşım olacaktır. Ve zaten sosyalizmin/komünizmin böyle, "kalıplara sıkıştırılmış insan" özlemi de yoktur. Farklı kişilik, algılayış, davranış vb. lerinin ortak bir ideal çerçevesinde yönlendirilmesi, dönüştürülmesi sözkonusudur. Farklılıklar olacaktır. Ama ortaklık daha belirgin, belirleyici ve yönlendirici olacaktır. Temel olan ideale uygun kişilik ve yaşamdır, farklılıklar bu çerçeve içinde kalan yanlardır. Kalıba dökülme ya da yarıdan kalıba dökülme derken ideal toplumun değerlerine ve onu yaratma sürecinin gerektirdiği değerlere sahip olma

olayı olarak kavriyoruz. Ve buna sosyalist/komünist kişilik diyoruz.

İkinci nokta, bugün sömürücü toplum, herşeyiyle, kendi kullanabileceği, aldatılabileceği kişilikler yaratma uğraşı içerisinde. Ve büyük oranda da başarılıdır. Kişisiz kişilik ya da tutarsız, bunalımlı kişilik diyebileceğimiz bu durumu topluma damgasını vurmaktadır. Özgür kişilik; araştıran, sorgulayan ve koşullara teslim olmayan; kendi geleceği üzerinde söz söylemeye yönelen, bataklıkla çevrelendiği halde yaşayan bir kişiliktir. Bu nokta şu nedenle önemlidir; düşüncelerimizi ve kişiliğimizi belirlemek üzere oluşturulan bu bataklıkta çemberi kırmak basit bir olay değildir. Ve bu batak her an, her saniye isyanımızı, devrimci kişiliğimizi şurasından ya da burasından kendine çekmek çabası içerisinde. Eğer, mücadelerin sürekli ve ısrarla sürdürülmesi gereğini görmez ve ona uygun çaba göstermezsek devrimci kişiliğin yoz kişiliğe dönüşmesi onca da zor olmayacaktır. Yoz kişilik için bütün koşullar mevcuttur. Ve yaldızlarla süslenerek içindeki pislik gizlendiğinden albenilidir de...

Üçüncü nokta; bireycli, yoz ilişkiler içinde oluşan ve fakat onlarla teması, iletişimi hiç kesemeyen devrimci kişilik eskiye karşı sürekli mücadele ederek eskimişleri de atmaz zorundadır. Eskiye atıp devrimleşme ya da devrimci iken eskiden etkilenilip yeniden ondan arınma sürecinde değişimin sancılı olacağını bilincinde olmak, ona göre hareket etmek zorundayız. Eski kişilik değişecektir! Bu kaçınılmaz ve gereklidir. Ama sık sık "kişilik koruması" zırhıyla, direnişle de karşılaşılacaktır. Katala düşünceler ve ideal değişse de kişiliğin buna uygun hale getirilmesi çok daha sancılı olmaktadır. Hatta öyleki, 12 Eylül sürecinde gerçekler tersyüz edilerek, düzen tarafından bireycli kişilik kutsandığından, devrimci kişilik oluşturma çabası karşısında, "kişiliğe saldırı" değerlendirme ve direnişleriyle karşılaşmıştı. Önemle belirtmeliyiz-

Tarih, insanlık adına, gelecek adına buna sahiplenmeyi ve insanlığı kurtuluşa götürmeyi en modern sınıf olan işçi sınıfına görev olarak vermiştir. Ve bu bilinci -sınıf bilincini- alan proletarya, bu tarihsel görevini başarmanın yolunun birinci olarak siyasal örgütlenmeden; ikinci olarak, bu siyasal örgütün komutasında ordulaşmaktan ve üçüncü olarak, diğer emekçi sınıf ve tabakaların da kazanılmasından geçtiğini görmüş, bunun çabası içine girmiştir. Bu çaba Devrim mücadelesidir.

lim dışı güçlere dayanarak açıklama çabasında olduğunu düşünürsek bunun önemi çok daha iyi anlaşılacaktır. O halde herşeyden bihaber, ot gibi yaşamak istemiyorsak; kendi yaşamımıza yön vermek ve insanlığın yaşamına katkıda bulunmak istiyorsak yaşamın yasalarını kavramak ve buna uygun davranışlar içine girmek zorundayız.

Yaşamı kavramak ve yön vermek için elimizde iki silah vardır; birisi diyalektik (toplumlar tarihine uygulandığında) Tarihsel materyalizm bu olgunun kavranmasına yarayacaktır. Diğer ise, örgüttür. Bu da yaşama yön verecektir.

Herşeyin değişken olduğu, her an değiştiği; herşeyin birbirine bağlı olduğu, birbirini etkilediği; herşeyde bir iç çelişmenin olduğu; dış etmenlerin de etkisiyle şeyleri değiştiren bu iç çelişmenin olduğu ve nicel değişimlerin nitel dönüşümlere yol açmak zorunda olduğu şeklinde çeşitli maddelere ayrılabilir. Çeşitli diyalektik materyalizmi, zıtların birliği ve mücadelesi diye tek bir maddede de ifade edebiliriz. Herşey zıtların birliği ve mücadelesinden oluşmuştur, şeylere anlamını verende budur, değişiren de!

Diyalektik materyalizm, canlı-cansız herşeye uygulanabilir ve uygulandığında şeyleri, neden ve sonuçlarıyla da açıklayabilir. Ve buda açıktır ki tekniğin gelişmesiyle de paralel olmak zorundadır. O nedenle de diyoruz ki: "açıklanamayacak (ya da çözümlenemeyecek) hiçbir şey yok, sadece bugün henüz açıklayamadığımız şeyler var!"

Burjuva bilim, maddenin en küçük, bölünemeyen parçasına atom diyordu. Bu teze göre atom parçalanamazdı. Zira parçalanma parçalanı kalan en küçük parça buydu. Diyalektik maddesi anlayış ise zıtların birliği yasası (ve mücadelesi diye belirtmeye gerek yok. Olgunun esas yanı mücadele yönü olsa da birliği oluşturanın zıtlar olduğu belirtildiğinden birlik aynı zamanda mücadeleyi de ifade etmektedir) uyarınca atomun

ki; devrimci olunmak isteniyorsa, eski toplumun ürünü olan kişilik değişecek, devrimci kişilik geliştirilecektir. Bu kötü değil, iyidir.

Dördüncü nokta, bir bütün toplum açısından devrimci kişiliğin geliştirilmesinin yeterli koşulları olmadığından, eskiyi atıp yeniyi almak sınırlı sayıda insan açısından geçerli olmaktadır. O nedenle, bir yandan tek tek kişilerde bu mücadele verirken, esas olarak düzenin değiştirilmesi hedeflenmektedir. Kaypak bir zeminde, çirkef bir ortamda ayakta ve onurluyla yaşamak için koşullar elverişsiz iken, o çemberi kıran ve ısrarla, dışında kalanlar nispeten az olacağı halde, zemin ve koşullar değiştirildiğinde bir bütün topluma yeni kişilik kazandırmak olanaklı olacaktır. Bu olanak devrim mücadelesi geri iken az, mücadele geliştikçe gelişen, zafere elde edildiğinde ise gerekli, yeterli düzeyi yakalamış (ve tabii durmaksızın bunu sürdüren) olacaktır.

Özetlersek; Devrimci kişilik katı kaplılaşmış bir kişilik değil, özgür ve ortak değerler etrafında şekillenmiş bir kişiliktir. Kalıba dökülme aynı zamanda özgürleşme eylemidir de.

Devrimci kişilik, bataklığa rağmen güzelleşen bir kişiliktir. Ve güzelliğini koruması durmaksızın mücadele ile mümkündür.

Devrimci kişiliğe sahip oluş sürecinde mahkûm edilen eski kişilik, bireyci, yoz bir kişilik olduğundan "kişiliği koruma" güdüsü yanlıştır. Eski kişilik değişecek, devrimci kişilik geliştirilecektir.

Devrimci kişilik, tek tek bireylerdeki değişimle kazanılması mümkünken, toplumun değiştirilmesiyle devrimci kişiliğin gelişmesi önündeki engelleri kaldırmak aslılandır.

YENİ İNSAN

"Herşeyin başı, dürüst olmaktır". Engels.

Yeni insanın en önemli özelliği bireyci olmamasıdır. Ben değil biz kavramını içselleştirmesidir. Kötüüklerin kaynağı bireycilikte yatmaktadır. Bireyci düşünüş hangi oranda yaşama geçiyorsa o kişi o oranda zaaf taşıyor demektir. Buna karşılık olarak toplumcu düşünüş; sınıfın, halkın, buna bağlı olarak da insanlığın çıkarı kişide ne oranda yaşam buluyorsa o kişi o oranda devrimci kişiliğini geliştirmiş, yeni insan olmuş demektir.

Yeni insanın özelliklerini şöyle sıralayabiliriz:

- Bireyci değil, toplumcu anlayışla yaşamına yön veren,
- Araştıran, sorgulayan, doğru ile yanlış ayırt eden, yanlış karşı çıkıp doğruyu hayata geçirirken hiçbir baskı, tehdit ve zorbalığa boyun eğmeyen,
- Marksizm-Leninizm-Maoizm konusunda ve onun yolgöstericiliğinde kendini eğiten, gelişebilecek her konuda yeteneklerini geliştiren ve onu sınıf mü-

cadelesinde sonuna kadar kullanan, belli konularda uzmanlaşmaya yönelen,

- Kendisini ve çevresindekileri siyasi olarak eğiten,
- Kendisine ve çevresine karşı dürüst, samimi,
- MLM'den sapmalara karşı uyanık ve mücadelede kararlı olan,
- Hiçbir zaman koşullara teslimiyeti kabul etmeyip, koşulları değiştirmeye çalışılan,
- Halkın çıkarını herşeyin üzerinde tutan, halka güvenen,
- Davranışlarına sosyalist bilinçle yön veren,
- Sömürücülere karşı sınıf kınıyla donanmış, mücadelede kararlı, militan ruhta donanmış,
- Görev üstlenmekte cesaretlî, atak,
- Yoldaşlarına ve partisine güvenen/güven veren,
- İllelere bağlı, disiplinli, kararları geliştiren hayata geçiren,
- Kolektivizmi hayata geçiren; birlikte üretip birlikte paylaşan, dayanışmaya giren,
- Mücadele konusunda karamsarlığa kapılmayan, inançlı, kendine güvenli, coşkulu, cesaretlî, militan ruhlî,
- Yoldaşlarıyla ve halkla ilişkiye geçebilen, sıkı bağlar kurup dostluk geliştirebilen,
- Verdiği sözde duran, yapamayacağı şeyler konusunda söz vermeyen,
- Düşmana karşı uzlaşmaz, dostlarıyla bütünleşebilen, onları kazanıcı davranabilen,
- Dostlarına ve halka karşı sevgi dolu olan ve bunu gösteren,
- Kendinin ve başkalarının hatalarını ortaya koymada bilimsel ve cesaretlî, eleştiri, özleştiride samimi, ıleretici,
- Eleştirilmekten korkmayan,
- İçine kapanık değil, dışa açık, girişken,
- Başkalarını kendisiyle uğraştırmayan, yardıma muhtaç olmaları çıkıp, başkalarına yardım eden,
- Sorumluluk duygusuyla donanmış; küçük-büyük demeden sorumluluklarını yerine getiren,
- Tek yanlılığa düşmeyen, önyargısız, sorunlara çok yönlü bakabilen,
- Örgütlü mücadele veren,
- Dört bir yana yumruk sallamayan, planlı programlı çalışılan,
- Demokratik-merkezîyetçilik işlerliğini uygulayan,
- Hak ve görevlerini birlikte ele alan,
- Tatminsiz olmayan, ama yetinmemeyi de bilen,
- Parti içi eleştiriyi parti içinde yapan,
- Bilgisizlik ve duyarsızlığa karşı duran, haksızlığa sessiz kalmanın haksızlığa destek vermek olduğunu işleyen,
- Sade yaşamı benimseyen, israftan ve lüksten kaçan,
- Rahatına düşkün olmayan,
- İnsiyatlığını geliştiren, "bir ağaç gibi hür" olan

- Saf güvenle hareket etmeyen, bilimsel denetimden geçiren,
- Kişilere değil, davaya bağlı olan,
- İnsan onuruna önem veren, üstün tutan,
- Başarıda sarhoşluğa, başarısızlıkta panığa kapılmayan,
- Yenilgilerden yenmesini öğrenmesini bilen,
- Hata yapmakla korkmayan, hatalarından ders çıkarıp, düzelten,
- Sorumluluk almakta ve başkalarına sorumluluk vermekte cesaretlî,
- Subjektivizmden uzak, objektif davranabilen,
- Dostlarını dağıtıcı değil, birleştirici olan
- Dedi-koducu olmayan, dedikoduya karşı mücadele eden,
- Meraklı olmayan, bilmesi gerektiği kadarını bilen, bilinmesi gerektiği kadarını söyleyen,
- Devrimci ahlak'ın mücadele etmek ve onu geliştirmek olduğunu bilen ve tüm benliğiyle bunun için çalışılan,
- Davranışlarına, devrime hizmet edip-etmediğine göre yön veren,
- İlişkiye girdiği her insanla ilişkisini devrimci zemine oturtmaya çalışılan,
- Özgür kişiliğinden taviz vermeyen, bağımsızlığa değer veren,
- Karşı cinsle ilişkilerde; kadınsa erkekten gögesi olmayan, erkeksa kadından ikinci sınıf konumunda tutmayan,
- Burjuva ahlakına meydan okuyan,
- Feodal değer yargılarından arınan,
- Başkalarıyla değil, kendisiyle "yaşayan"
- Geçmişle övünerek onu sermayeye dönüştürmeyen, önemli olanın içinde bulunduğu durum olduğunun bilincine hareket eden,
- Dostlarına kin tutmayan, misillemelerde bulunmayan,
- Dışındaki yaşama, güzelliklere gözlerini kapamayan, ancak herşeyin devrim için olduğu anlayışından da şaşmayan,
- Tek başına "kurtuluşu" hedeflemeyen,
- Abartılmış duygulanma yerine disiplini yeğleyen,
- Kadın hakları ve eşitlik için mücadele eden, ilişkilerine bu anlayışla yön veren,
- Hata yaptığında utanç duyan, hatanın üzerine sünger çekme yerine onu aşan,
- İfritaya ve haksız eleştiriyeye uğradığında aynı yanlışla cevap vermeyen ve sabırla doğrunun ortaya çıkmasına çalışılan,
- Özel mülkiyete dayalı her türlü anlayış ve ilişkiyi reddeden,
- Boş zamanlarını değil, yaşamını

devrime adayan, devrimci anlayışla yaşamına yön veren,

- Örgütlenmenin ve faaliyetin kuralına riayet eden, dikkatli ve disiplinli,
- Polise düşlüğünde boyun eğmeyen, ilkelerine sadık olan, sır vermektense ser vermeyi tercih eden,
- Sadece kendisi direnmekle yetinmeyip, "direniş cephesi" yaratmaya da çalışılan,
- Mahkemeyi, devrim davasını savunduğu bir kürsü haline getiren,
- Her türlü haksızlığa karşı çıkıp, haklıdan yana olan, haklının güçlü olması için hiçbir fedakarıktan kaçınmayan,
- Kazanılacak yeni bir dünya için diyet ödöneyi göze alan, bunun bilincinde olarak hareket eden.

Yeni insanın özellikleri olarak saydığımız noktalar daha da çoğaltılabileceği gibi, benzeri noktaları değişik şeklide ifade eden yerlerde olabilir. Önemli olan sorunun özünü algılanması, kavranması ve hayata buna uygun yaşanmasıdır. "Ben de yaşadım!" diyebilmek için bu zorunludur.

Ve "yaşamak zorunda" olduğu yaşamını anlamlı ve değerli kılmak isteyen herkesi beyni ve yüreğiyle, enerjisiyle proleteryanadan, emekçiden yana olmaya davet ediyoruz. Emperyalizm, feodalizme, komprador kapitalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı; emekçiden, işçiden güzelinden, haklıdan, özgürlük ve bağımsızlıktan yana olduğunu söyleyenlerden tarih sunu bekliyor ve emrediyor: **DEĞİŞİN DEĞİŞTİRİN ÖZGÜR GELECEĞİ YARATIN!**

Son sözü Komünist Manifesto'dan bir alıntıyla noktaltıyoruz; "sınıflarıyla ve sınıf karşıtılarıyla birlikte eski burjuva toplumun yerini, **BİREYİN ÖZGÜR GELİŞİMİNİN BÜTÜN BİREYLERİN ÖZGÜR GELİŞİMİ İÇİN KOŞUL OLDUĞU BİR BİRLİK ALIR**" (abc)

"Kim mi alacak öcünü, yenilmiş adam?"

Yurulmuşsun madem, gel yaralıların yanına. Gerçi biz zayıfız, kardeş, zayıfız, yaralıyız ama, alırsak biz alırsız öcünü senin.

Ya hep beraber ya da hiçbirimiz, kurtulmak yok tek başına yumruktan ve zincirden. Ya hep beraber ya da hiçbirimiz."

BİTTİ

Politik mücadele, iktidara yönelik bir mücadeledir. Politik mücadele, işçi sınıfı için burjuva siyasal iktidarın yıkılıp proleter siyasal iktidarın kurulmasıdır.

İşçi sınıfı verdiği mücadele de sınıfsız, dolayısıyla sömürsüz, savagesız bir dünyayı hedefler. Bu hedefe ulaşmak için de emperyalist-kapitalist sistemin kırılıp parçalanmasını, kökünü kazıyarak sosyalist sistemin kurulmasını amaçlar. Bunun için de her şeyden önce sömürü ve baskı mekanizması olan devletin yıkılıp parçalanmasını ve yok edilmesini sağlar. Bunun yerine sosyalist sistemin kurulmasıyla birlikte asgari amaçına ulaşır. Sınıfsız toplumu kurarak da nihai amacına kavuşur.

İşçi sınıfının politik hareketi, egemen sınıflara karşı bir sınıf olarak, işçi sınıfı olarak, çıkıp mücadele etmesidir. Sekiz saatlik işgünü vb. bir kanunu çıkartmak için girişilen hareket apaçık politik bir harekettir.

İşçilerin ayrı ayrı ekonomik hareketlerinden politik bir hareket doğar. Bu da ekonomik hareket ile politik hareketin bağını ortaya koyar. Politik hareketinde iki biçimi vardır. Bunu istemek de istememek de kabul etmek zorundayız. İçinde yaşadığımız sınıf toplumdaki bu iki biçimi rahatlıkla görebiliriz:

a) İşçi sınıfının sosyalist politikası.

b) İşçi sınıfının burjuva politikası.

İşçi sınıfının doğrudan veya dolaylı olarak sosyalist iktidarı kurmasına hizmet eden ve onu amaçlayan hareket, kendi öz politikası olan sosyalist politikasıdır.

İşçi sınıfı eğer kurtuluş amaçlarını unuttur, ücret kolektifine katılmaya ve birgün şu, birgün bu burjuva partisiyle birlik olmaya çalışırsa, kapitalist toplumda işçi sınıfı bile, burjuva politikası yapabilir.

Politik mücadeleyi işçi sınıfının iktidarı ele geçirmesi ve burjuva diktatörlüğü yerine proleterya diktatörlüğünü kurmayı görmeyip, işçilerin yararına bazı kanunların çıkartılması olarak gören ve gösterenler, burjuva politikası yaparlar. İşçi sınıfının, bu burjuva politikasına "Sendikalist Politika" denir.

Sendikalist bazılarının iddia ettikleri gibi politikayı reddetmez. Sendikalar her zaman bazı politik mücadeleler yürütmüşlerdir. Ancak bu politika, işçi sınıfı politikası değil, burjuva politikasıdır.

Sendikalist Bilinç: İşçiler de kendiliğinden, ekonomik mücadele içinde gelişir. Sınıf bilinci; işçi sınıfının her türlü zulme, baskıya, şiddete, zorbalığa ve sömürüye karşı koymak için eğitilmedikçe gerçek bir politik bilinç olmaz. Bu karşı koyuşta sosyalist açıdan olmalıdır. İşçiler, diğer tüm sınıfları her yönüyle öğrenmedikçe, tüm sınıfların, tahakülünün ve grupların yaşam ve eylemlerine her yönüyle materyalist analizini ve ölçülerini uygulamayı öğrenme-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Politik ve ideolojik mücadele

dikçe gerçek bir sınıf bilinci olmaz. İşçi sınıfının kendini tanıyabilmesi, çağdaş toplumun tüm sınıflar arasındaki karşılıklı ilişkileri teorik-politik ve pratik bir anlayışla bilmesine zorunlu olacak bağlıdır.

Politika, devlet yapısı, ülke yönetimi, sınıfların önderliği, uluslar ve devletler arasındaki ilişkileri ve parti mücadeleleri gibi problemleri kapsar. Sınıflararası ilişkiler ve sınıfların temel çıkarıları politikada yansır.

İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde önemli adım politik iktidarı ele geçirilmesidir. Bu açıdan politik mücadele, sınıf mücadelesinde belirleyici, tayin edici bir öneme sahiptir. Bunun için ekonomik ve ideolojik mücadele, politik çabamaya tabii olmalıdır.

İşçi sınıfına iktidarı mücadelesinde, örgütlenmiş başka silahı yoktur. İşçi sınıfının politik iktidarı için proleterya partisi, bilimsel sosyalizmi kendine klavuz yapan mücadeleyi her şart altında, her durumda yürütebilecek, sürekli kılacak, devrimci mücadeleyi maske etmiş, önce mülksahiplerden çıkmış bir proleterya partisi olmadan sınıf mücadelesi başarıya ulaşamaz. Proleterya partisi, işçi sınıfının klavuzudur ve yolunu aydınlatan feneridir.

Politika, üst yapıyı belirleyen parçaların içinde en önemlisidir. Ekonomik sistemin yansımasıdır. Ekonominin yansımasıdır. Ekonominin bir yansıması olan politika, ekonomi üzerinde etki yapar.

Politik mücadele, ekonomik mücadeleden önce ge-

lir. Onun için çalışmamızda siyasal çalışma belirleyicidir, diyoruz. Çünkü hiç bir sınıf siyasal iktidarı olmadan ne istediği ekonomik düzeni kurabilir, ne de sürdürebilir.

Mücadelenin gelişmesinde belirleyen doğru politika başarının vazgeçilmez şartıdır. Bu şartın gerçekleşmesinden sonra yeni toplumun kurulmasında ağırlık merkezi ekonominin organize edilmesine kaydırılır. Bu da planlı sosyalist ekonomik-politikadır.

Politikanın yoğunlaşmış ekonomi olmasından nihaiğin niteliğe dönüştürülmesi anlaşıyor. Ekonomi ile politika arasındaki bağ, zorunlu ve doğaldır. Taktiklerin ve çizginin belirlenmesinde yola çıkılan şey budur.

Bazı kitle grevleri derin politik öneme sahip de olsalar proleterya partisi ve sınıf sendikaları mücadelesi olmaksızın planlı politik mücadelenin bir silahı haline getirilemez.

İDEOLOJİK MÜCADELE

İdeoloji üst yapının bir parçasıdır. Sonuç itibarı ile ekonomik ilişkileri yansıtır. Sınıflı bir toplumda sınıflar mücadelesine tekabül eder. Her sınıfın ideolojisi vardır. Her duygu, düşünce ve davranış bir ideolojiyi yansıtır. ML bilimsel bir ideolojidir, işçi sınıfının ideolojisidir.

İdeolojisiyasal, hukuki, dinsel, felsefi görüş ve fikirlerle ilişkin bir sistemi ifade eder.

Sınıflar mücadelesinin bir yönü olan ideolojik mücadele insanlığın kurtuluşu için verilen bir mücadeledir.

İdeolojik mücadelenin amacı; burjuvazinin ideolojisini kırmak, yıkmak ve proleterya ideolojisini yaymaktır. Bu mücadele bilimsel sosyalist bir anlayışa sahip proleterya partisi tarafından yönetilir, yönlendirilir.

İki temel ideoloji vardır, proleterya ve burjuvazi ideolojisi.

Burjuva ideolojisi genel olarak karşımıza iki biçimde çıkar.

a) Sömürü ve zulüm düzenini şu veya bu biçimde savunarak,

b) Söze bu düzene karşı çıkıp öde savunarak (reformizm, revizyonizm vb.)

Birincisine karşı mücadele etmek kolaydır. Çünkü açıkça düşmanı savunuyor ve niteliği bellidir. İkincisi ise, açıkça düşmanı savunmadığı için, dolaylı olarak savunması işimizi zorlaştırıyor. Çünkü gerçek niteliğini maskeleymiştir. Buna karşı verilcek mücadele daha dikkatli olmak zorundadır.

Sınıflar mücadelesinde düşmanlarımız, komprodor sınıfı, büyük toprak ağaları, bürokratlar ve bunlara bağlı gerici aydın kesimi. Dostlarımız ise, önder gücümüzün sanayi proleteryasıdır. Bu yakın dostlarımız, tüm yarı-proleterya ile küçük burjuvazidir.

Soğanlıköy'de on deri fabrikası iki aydır direnişte

Haber Merkezi, Bursa Soğanlıköy Deri fabrikalarında direnişçi 2 ayını doldurdu. 10 fabrikada toplam 90 işçi sendika hakkını elde edene kadar direniş sürdüremeye kararlı oldukları bildirildi. Bilindiği gibi Soğanlıköy deri fabrikalarında eylemler Özyükselen Deri'den anılan 1 işçi için başlamış, bu direnişin ardından panjere kapalı diğer patronlar da işçi atınca direniş yayılmıştır. İşverenler kıyım bahane olarak "İstihdam fazlalığı ve pazar sıkıntısı" göstermişlerdir.

12 Eylül'den sonra ilk kez eyleme geçen işçilerin tek talebi var: sendikalaşmak. Burada DISK Deri iş örgütleniyor. Patronlar sendikadan girmemesi için şimdilik dek görülmemiş bir uygulamada bulundular. İşçilerin 300 bin lira olan haftalık maaşları 800 bin liraya yükselttiler. Fakat bu boşuna bir çaba oldu. Haftalarının artması ne direnişlere desteği engelledi ne de direnişçileri etkiledi.

Patronlar, direnişin ilk günlerindeki gibi polisle sınırlı ilişkilerini

sürdüyor. Bu ilişki sonucu her direnişçi en az 5 kere içeri alındı.

Polis, direniş yerlerine çevredeki işçilerin, sendikaların ve gençlerin destek ziyaretine gelmesinden oldukça rahatsız. Özellikle de gençlerin ziyaretinden... Her gençlik ziyaretinden sonra polis baskısı artıyor. Ancak DISK Deri İş Genel Başkanı Nusrettin Yılmaz şöyle diyor: "Karakola her giden işçi daha moral kazanarak geri geliyor."

Yılmaz, Deri İş kolunda Türkiye genelinde bir araştırmaya yaptıkları anıttı. Türkiye genelindeki 370 bin deri işçisinin 48 bininin sigortalı olduğunu, bunların sadece yüzde birinin sendikali olduğunu belirtti. Yani bu sayı 4 bin civarında.

Şimdilik kadar sendikası, sigortasız işçi çalıştırmaya alışkın patronlar ne sendika ne de sigorta lufına tahammül edebiliyor. Fakat işçiler bu hakları zaten onlardan istemiyorlar. "Sendika haklarını söke söke alacaklar."

Tes-İş'in karın ağrısı Suser ve İgdaş'da delege seçimleri

Tes-İş 5 Nolu Şube 1. Olağan Kongresini Ağustos ayı içinde yapacak. Genel Merkez'in 5 yıldır, "Böl parçala" taktiğiyle parçalanmak istediği Suser ve İGDAŞ işçileri bu şubede örgütlü.

Genel Merkez 1992 yılı Temmuz ayında yapılan kongre ile Suser'i 4 No'lu şubeden ayırarak yeni bir şubeye bağladı. Amaç sınıfın gücünü zayıflatmak muhalefeti etkisiz hale getirmekti. Yine aynı dönemde 3 No.lu şubede örgütlü İGDAŞ işçilerini de ayırarak 2 No.lu şubeye bağladı. 2 No.lu Şube'de Nuri Özcan yönetimine karşı muhalefeti örgütleyen işçiler, 2 No.lu şubenin kongresinde yönetime yer aldılar (Başkan hariç).

2 No.lu şubenin kongresinin yapılmasından 6 ay sonra bu kez yeni bir şube daha açıldı. İşkolu yönetiminin değişeceği varsayımından yola çıkarak işçileri buraya aktardılar. Ve bu şubeye bir müteşebbis beyet atandı. Ancak işçiler, müteşebbis beyeti işyerlerinde yapılan bir seçimle oluşturdular.

Ağustos ayında kongresi yapılacak olan 5 Nolu şube, yapı olarak genellikle devrimcilerin demokratların yer aldığı bir şube. Fakat bunun yanısıra mezhepçilik ve bölgecilik de hakim. Görüştüğümüz bir işçi bölgecilik tehlikesinden söz ederken şuna da vurgu yapıyor: "İşin garip yanı bazı insanlar bunları devrimcilik adına yapıyor." Suser içinde hakim olan Devrimci Demokrat Sendikal Birlik anlayışını savunanlar, bütünlüğü sağlama yönünde çaba gösterdiklerini söylüyorlar. Burada yönetimi devrimci, demokrat yurtsever bütün işçilerin birliğini savunmak. İşçi, mezhepçiliğe, bölgecilik karşı bu şart" diyor ve ekliyor: "Fakat bir takım kişiler özellikle sendikayı ele geçirmek istiyor ve

sendikal sorunu költük sorunu olarak görüyorlar bu yüzden birlik gerçekleştiremiyor."

DELEGE SEÇİMLERİ

Yenikapı Suser'de 7 Temmuz'da yapılan delege seçimlerinde 2 ayrı liste çıktı. Burada DDSB'iler devrimci ve demokratların ağırlıkta olduğu listeye oy verdiler. Onların bu çabasını bölgeci anlayışlar bozmaya çalıştı. İGDAŞ'ta ise 9 Temmuz'da gerçekleştirilen delege seçimlerinde 2 liste çıktı. Birinci liste çoğunluk oyları aldı. DDSB'ilerin de yer aldığı Demokratik Muhalefet Grubunun hazırladığı liste kazandı.

DDSB'li işçi seçimlerin yorumunu yaparken şunları söylüyor: "Özellikle kendine devrimciyim diyenler, en geri kesime hitab edenlerle birliğe gittiler. Eski TKP'li ve SHP'ilerle ittifak yaptılar." Bu eleştirinin ardından şunları söylüyor: "Bizim sendikal anlayışımızda ille de kazanacağız diye bir şey yok. Bizim anlayışımız, kaybetsek de çizgimizden vazgeçmemeye doğrultusunda."

Genel merkez'in 5 No.lu şubeyi açarken "Ne haliniz varsa götün" dediğini anlatıyor bir başka Suser işçisi. Ancak şunu da söylemeyi ihmal etmiyor: "Ağustos'taki kongrede yönetim oluştuktan sonra yeni bir şube açmaları yine gündeme gelecek. Suser ve İGDAŞ işçileri genel merkezden döndüncü bir şube açıp oraya bağlamasına şaymayacaklarını söylüyorlar. Fakat açsa da değişen bir şey olmayacak. Çünkü iki işyerinde de kendisine yandaş bulabileceği bir tek işçi yok. Elllerinden gelse başka bir sendikaya gönderecekler. Ancak "İş kolu yöneticiliği" şimdilik buna olanak vermiyor.

Tuzla'da deri işçisinin zaferi

Deri İş Sendikası Aydınli Şubesi ile Deri İşverenleri Sendikası arasında sürdürülen TİS görüşmeleri sona erdi. Bu sözleşmeden zaferle çıkan deri işçilerinin hem ücretleri yükseldi, hem demokratik kazanımlar elde ettiler.

5 Temmuz günü işçilerin greve çıkmasına bir kaç saat kala imzalanan sözleşmeye göre, günlük yevmiyeler 48 bin liradan 75 bin liraya yükseldi. Sosyal haklardaki artış yüzde 30'un üzerinde.

Sözleşme görüşmelerinde ambulan talebinde bulunan işçiler bu hakkı da elde ettiler. Organize deri sanayi bölgesine altı ay içinde bir ambulans gelecek, bir yıl içinde kreş açılacak.

Sözleşmenin imzalanmasının ardından bazı işçiler isten çıkarılmak istendi. Sınallar Deri'den sözleşmeden sonra iki işçi atıldı. Bunun üzerine fabrikadaki 17 işçi direnişe geçti. Mercan Deri'de de fabrika kapatılıyor gerekçesiyle dokuz işçi atıldı. Tuzla deri işçilerinin değişmez ilkesi gereği iki fabrikada da eylem başladı. İşçiler kararı "İşçi kıyımı olan her fabrikada mutlaka direneceğiz"

Tuzla'da sözleşme imzalandıktan bir gün sonra bir iş kazası yaşandı. İşçiler bu olaya tepki gösterdiler İşverenler Sendikası Demireği'nde çalışan iki işçi, deri atıklarının atıldığı kanalı temizleme işlemini yaptıkları sırada kanala düşerek boğuldular. Bu olayı işverenler sendikası bir gün sonra öğrendi. Kendi işçilerinin ölümünün haberleri bile olmayan duyarsız patronlara karşı yapılan gösteride, "İşçilerin katili patron-ağa devleti" sloganları atıldı.

Bursa Soğanlıköy ziyaretlerle moral kazanıyor

DDSB'Lİ MALİYE EMEKÇİLERİ ANLATIYOR Ankara Tüm Maliye-Sen'de gergin kongre

Tüm Maliye-Sen Ankara 1. Olağan Genel Kurulu 26 Haziran tarihinde EGO yemekhanesinde yapıldı.

Bugüne kadar uyguladığı baskı ve sığgın politikalarıyla grevli toplu sözleşmeli sendikal mücadeleyi engelleyemeyen egemenlerin 15 Haziran tarihinde yayımladığı Başbakanlık genelgesiyle, bürokratlara seslenip, sendikaların işbirliği yapmaması, Kamu Emekçileri'nin özetindeki sürecin daha zorlu olacağını gösteriyordu.

Bu nedenle DDSB içerisinde yer alan Maliye Emekçileri Genel Kurul öncesinde birlik oluşturmak için çalışıldı. Bu yıl niyetli yaklaşıma karşın sendika içerisinde kollektörlerin sıkıca sarılmış bulunan dar grup ve sektör kimi çevreler, sayısal güçlerine güvenerek serime liste halinde gireceklerini açıkladılar. Bunlar dışında kalan değişik anlayışların da samimiyetten uzak ve ilkel birlikteliğe sekte vurdularsa da son günde birliktelik sağlanmış görünüyordu.

Kurultay, saat 24'te Demokrasi ve Sendikal Mücadele'de zehit düşenler için 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından Genel Kurul ikisi Tüm Maliye-Sen dışında olmak üzere beş kişilik Divan Kurulu oluşturuldu. Oluşturulan divan kurulu gündemlere geçerek, ilk gündem maddesi olan geçici yönetim kurulu faaliyetlerinin açıklanmasından sonra, delegelere 3'er dakikalık konuşma hakkı tanıdı. Yapılan konuşmalarda; genel olarak her çevre dar grup anlayışları eleştirip, çok sesliliğin gerekliliğini savundular.

Bu ana kadar oldukça sakin olan ortam, seçime geçilmeye başlanmasıyla birlikte gerginleşti. Bağımsız adayların da seçime katılmasına karşın, divanın baskılar

karşısında insiyatifsiz kalarak listelerin onaylanması yönünde karar almaları sonucunda, 5 bağımsız aday bir tek listem bulunduğunu ve diğer adayların ise bağımsız olduklarını belirterek, seçimin çarşaf liste şeklinde yapılmadığı takdirde, çakılabileceklerini Divan Başkanlığı'na yazılı bir önerge ile bildirdiler. Ancak, Divan Başkanlığı bu önergeyi dikkate almayarak, seçime geçilmesi ile birlikte, birlik içerisinde olan 5 bağımsız aday; sayılı bir tartışma ve karar ortamından uzak olarak aldıkları (Halen doğruluğu tartışılan) bir kararla delegeleri de buna yönlendirerek 95'e yakın delegenin salını terketmesini sağladılar.

Biz DDSB'lilere göre burada önemle üzerinde durulması gereken noktalar ise;

1-) Divan Başkanlığı'nın delegeleri toparlayacak ve duruma hakını olacak tavır sergileyememesi.

2-) Seçimlere bağımsız aday olarak katılan delegelerin ise, durumu açıklayıcı davranmaktan uzak kalarak, etkiye tepki şeklinde delegelere "yalın terk edilsin" çağrısında bulunmalarıdır.

Olumsuzluklarla ve usulsüzlüklerle yükü bir II Yönetim Kurulu seçiminde birlik içerisinde yer almamıza rağmen bizim dışımızda gelişen bazı olumsuzluklara (Genel Kuruldan çekilme) engel olmadığımızdan dolayı DDSB'li Maliye Emekçileri olarak bunun eleştiri ve özdeğertirisi yapmayı bir görev biliyoruz.

Tüm bu olumsuzluklara karşın kağıthane direnişçilerini temsilen komisyon işçi arkadaşları komisyonunu "İşçiyiz, Memuruz Gelecek Ellerimizdedir" sloganıyla bitirmesi ve salondaki delegelerin de "kağıthane işçisi yalnız değilsin" sloganıyla karşılık vermesi günün en coşkulu anıydı.

Izmir'in Kazlıçeşmesi Yeşildere

Haber Merkezi/ İzmir Yeşildere 'de deri işçilerinin çalıştığı tabakhanelerde yaklaşık 115 işyeri belediye tarafından mühürlendi. Yaklaşık 1800 işçinin çalıştığı tabakhanelerin 30 Haziran'da mühürlenmesiyle birlikte yeni bir Kazlıçeşme olayı gündeme geldi. Patronlar "Belediye işyerlerimizi mühürlendi, çalışmıyoruz, güç durumdayız" diyerek kıyımlara başladı. Tokollar Deri Konfeksiyonu'ndan 170, Aktaş Deri'den 37, Bal Deri'den 17, Derma Deri'den 22 işçi atıldı. İşveren attığı işçilere "Süresiz ücretsiz izninizdir" dedi. Bu kıyımları yaşadığı 30 Haziran günü, Yeşildere'de Türk-İş'e bağlı Deri-İş tarafından bir protesto yürüyüşü düzenlendi.

Izmir Belediyesi Yeşildere tabakhanelerinin Menemen'de inşaatları başlayan "Menemen Deri Sanayi Organize Bölgesi"ne taşınmasını şart koşuyor.

Yeşildere patronları aynı Kazlıçeşme'deki gibi taşınmanın ardına sığınarak, işçilerin kazanımlarını sıfırlamak istiyorlar. DİSK Deri-İş Genel merkez Yöneticisi Muruz Pekgöçer "Taşınmanın sendikalaşmanın yoğun olduğu döneme denk getirildiğini" söylüyor. "Amaç örgütlenmeyi engellemek" diyor. Sendika olarak Menemen'e taşınmayı desteklediklerini, ama bunun bir protokole bağlanmasını istediklerini anlatıyor: "Biz Menemen'e

taşınmaya kadar bir protokol öneriyoruz. Bu protokolle, Deri Sanayi Organize Bölgesi'nin inşaatları tamamlanmaya kadar işçilerin ücretli izinli gösterilmesine istiyoruz."

Yeşildere'de sağlık koşulları oldukça vahim. Yaklaşık yüzde 50'ni tüberküloz olan Yeşildere çalışanlarının yüzde 98'i sigortalı değil. Patronlar tarafından genellikle çocuk ve kadın işçiler tercih ediliyor. Bu olaylardan sonra patronlar işçi kıyımları gerçekleştirildikten sonra mühürleri sökmeye başladılar. Ve iki işyeri dışında üretime başladılar. Yeşildere tabakhanelerinde yaşananları yeni denişlere zemin hazırlamış durumda. Kazlı, Tuzla, Soğanlıköy gibi...

ALTI FABRİKADAN ATILANLARIN ZAFERİ Çorlu'da atılan deri işçileri geri alındı

Haber Merkezi/ Çorlu'da Sağlık Mahallesi'nde kurulu deri tabakhanelerinde Mayıs başlarında başlayan direnişler tek tek başarıya ulaşıyor. Türk-İş'e bağlı Deri-İş Sendikası'nda örgütlenmeleri için işten atılan Hak Deri, Ledersan, Nobel Deri, Bağır Deri, Erlüks ve Tokcan Deri İşçileri'nin direnişleri başarıyla sonuçlandı. Bu arada DİSK Deri-İş'in örgütlenmeye başladığı yerlerde de kıyımları yaşanmaya başladı. Güneş Deri ve Çelikoğlu Deri'den atılan işçiler şimdi eylemler. Güneşlere'deki 40, Çelik Deri'deki 70 işçi 7 Temmuz'dan bu yana fabrika önünde bekliyorlar.

Deri fabrikalarından gelen direniş çağrışı oylessine büyük ki, patronlar köşelere sığınmış, polisler ise hiçbir şey yapamamanın sıkıntısını içinde. Evet kadim erkekli mücadele verdikçe güzelleşiyorlar, bilinçleniyorlar, çoğalıyorlar, güçleniyorlar.

Patronların sendika işçileri atmasıyla yükselen işçi eylemlilikleri bir ayı aşta. Ve bugün dengeler işçinin lehine döndü. Sekiz fabrikadan beşinde kazanım sağlanması ve atılanları geri alınması güce güç kattı. Fakat, Yığıtler Deri ve Derhan Deri fabrikalarının patronları ise atıkları işçileri almamada diremiyorlar. Ancak işçiler bu karadlıkla onlara da pes ettirecekler.

Yığıtler Deri'de 26 Mayıs'tan bu yana 23 işçi fabrika önünde beklemeye eylemini sürdürüyor. Bir direnişçi eylem sürecini şöyle anlatıyor: "İşçi arkadaşlarımızın sendikali olduğunu öğrenen işveren önce arkadaşların evine gitti. Onlara para, araba ev vs. gibi vaatlerde bulunarak sendikadan kayıtlarını silmelerini istedi. Tabii işçiler bunu kabul etmediler. 'Sendika Bizim Hakkımız' dediler. Bu yöntemle arkadaşlarımız inna edemeyen patron, daha sonra 3'er, 5'er işten almaya başladı. Diğer işçi arkadaşlarımızla

beraber atılanlara sahip çıktık. Patrona 'Eğer siz bugün arkadaşlarımızı işten çıkartırsanız, yarın da bizi işten çıkartırsınız' diyerek 26 Mayıs'ta direnişe geçtik."

Yığıtler Deri İşçisi direnişte polislerin tuvrını da anlattı: "polisin baskısı var. İlk başta arkadaşlarımızı dağıtmaya çalıştılar. Bir gece gözaltında tutuldu. Daha sonra bir basın açıklaması yaptığımız sırada yine geldiler. İki arkadaşımızı almaya çalıştılar. Bu girişim bizlerin özellikle bayan arkadaşlarımızın karşı çıkması sonucunda engellendi. Ve iki işçi polise teslim edilmedi."

Yığıtler Deri İşçileri bu günlerde eylemlerine farklı bir ivme kazandırdılar. Ve sekiz Temmuz'da açlık grevini başlatmayı kararlaştırdılar. O tarihten bu yana Yığıtler Deri önünde açlık grevi sürüyor.

Çorlu'daki Deri İşçilerin direnişlerine Yeni Demokrat Gençler desteklerini esirgemiyorlar.

Atlas Halı işçilerini DİSK Tekstil de sattı!

KAYSERİ/Özgür Gelecek/ Kayseri 'de kurulu Atlas Halı Fabrikasında çalışan 972 işçi Mart ayı içerisinde Türk-İş'e bağlı Tekstil Sendikası'ndan ayrılarak DİSK Tekstil'e geçmişti. Toplam 1050 işçinin çalıştığı fabrikanın patronu ve Tekstil'in sendika ağaları işçilerin bu tavrına karşı baskı ve ypratma politikaları yürürlüğe koydular. Bu süre içinde arabalı olarak önce on işçi fabrikadan atıldı. Bununla yetinilmeyerek 28 Haziran'da 54 işçi daha atıldı. İşçiler arkadaşlarının atılmasını protesto etmek için dokuz gün süren bir eylem yaptılar.

400-700 arası işçinin gündüz ve gece vardiyalarında gerçekleştirdiği oturma eylemi coşkulu geçti. Eylemci işçiler "birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için", "Haklarımızı söke söke almaz", "hak alınır verilmez" sloganlarını hiç dillerinden düşürmediler. İşçilerin uzun yılladır 17 Eylül yasaları ve sarı sendika Tekstil'e karşı ilerlerinde biriktirdikleri kin ve nefret bir anda patlak vererek meydanlara taşdı. Fabrikadan önde "sülim var dönmek yok" diyorlardı. Bir işçi: "Tek talebimiz arkadaşlarımızın işe geri alınması. Bugün onlaraya yarın bizedir" diyordu. Vardiyası gelen işçiler öğlen yemeği yemeyerek, üretimi düşürerek eylemi sürdürüyorlardı. 24 saat boyunca kuru ekme, soğan ve domates yeniyorlardı. Vardiya giriş çıkışlarında alkış protesto yapıyorlardı. Kayseri fabrikalarının 12 Eylül'den sonraki ilk eyleminin yaratıcısı emekçilerden bir kadın işçi: "Biz ekme kavgası mücadelesi veriyoruz, derken başkası: "Biz Sibirya'daki bir köyeye göre daha da köyeyiz. Biz zencisiz köyeyiz. Onlardan tek farkımız zencisiz olmamız" sözleriyle patron-

lara olan öfkelerini dışı vuruyordu. Geçmişte Tekstil zamanında yaşadıklarını anlatıyorlar:

19 yaşında işe giren bir kadın işçi 16 yıl içerisinde zor çalışma koşulları yüzünden iki çocuğunu düşürmüştü. Emekliliğine 9 ay kalan Mehmet keskin ve 2 ay kalan Murat Kurtuluşu işten atılmış. Bu sorunların sendikaya iletiltiklerinde kovulmuşlar. Sendika bu işçileri ihbar edince sendika değiştirme karar işçilerin kafasında bir zorunluluk olmuş.

İşçilerin oturma eylemi sürecinde patron da boş durmuyordu. Emniyetle elele veren fabrika sahibi eylemi provoke etmek ve işçilerin direnişini kırmak için fabrika içindeki suyu ve tuvaleti kullanmalarını yasakladı. Tuvalet ve su ihtiyaçları için sendikadan gönderdiği 1 traktörü polis geri çevirdi. Sendika yetkilileri bu davranışlarının nedenini görevli polis komiserine sorduğunda "gidin evinize, ihtiyaçlarınızı görün gelin" yanıtını aldılar. Hükümet fabrikasından atılan 46 işçi Atlas Halı'daki sınıf kardeşlerini desteklemeye çıktıklarında yine polis zoruyla karşılaştılar ve geri çevrildiler. Belediye-İş ve bazı partiler işçileri ziyaret etmeyi başardılar yiyecek ve para yardımıyla bulundular. Eylemin yarattığı alımlı hava kararsız işçileri de neleştirirdi. 20 kadar işçi Tekstil'ten istifa edip Tekstil Sendikası'na geçtiler.

DİSK TEKSTİLİN MARİFETLERİ

İşçiler eylemleri sırasında sadece polis ve patronla uğraşmadılar. Yeni sendikaları, yeni umutları Tekstil'in yöneticilerinin engellemeleriyle karşılaştılar. DİSK

TEKSTİL yöneticileri sürekli işçilere yasaların dışına çıkmamalarını ... örgütlenirken bir yandan da "gerekiirse çıplak ayaklarla Ankara'ya kadar yürürüz" gibi sözler ettiler. Tekstil Sendikası Kayseri Şube Başkanı Şükrü Efe "biz demokrat sendikayız" diyor ve o zaman işçiler konfederasyonun ismini düşünüyor: "Başındaki devrimci kelimesini kaldırırsınlar, özine uygun kelime koysunlar" diyorlardı.

DİSK Tekstil Sendikası Örgütlenme Sekreteri Muammer Kılıç işçilerin, fabrikanın önünden patron ve adamları geçerken yuhlamalarını ve vardiya giriş çıkışlarında alkış protesto yapmalarına karşı çıkarak: "Bunları yapmayın. Provokasyona gelmeyin. İçinize giren otur, sizi galeyana getirir" diyor. Sendikadan bu yasasına işçiler uyarılıyor: "Söz yetki ve kamir sahibi tabandır" dediler. Muhabirimiz Şükrü Efe ile işçilerin tavrını görüşüldüğünde "bazı kuralları biz belirleriz yanıtını aldı.

Sonunda DİSK Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak işveren temsilcileriyle görüşerek uzlaşmaçı niteliklerini bir güzel sergiledi. İşçilerin dokuzuncu gününe giren eylemlerini işçilerin deyimleriyle bir hiç uğruna sattı. Çünkü patron sendikayı işyerinde tanıma kararı almıştı. Artık burdan ötesi dert değil. İşçiler bu günlerde tedirginler çünkü 54 arkadaşlarının alınması yetmezmiş gibi 142 işçinin daha çıkarılacağı haberleriyle fabrika çalkalanıyor. İşçiler üzümlerinden gelen güçlerinin ellerinden, hem de güvendikleri sendika tarafından alınmasına çok kızıyorlar...

Sümerbank'ta iş yavaşlatma

İSTANBUL/Özgür Gelecek/ Sümerbank Bakırköy Konfeksiyon fabrikası işçilerinin 16 Haziran'da başlattıkları iş bırakma ve fabrikayı işgal eylemlerinden sonra işveren, 55 günlük yevmiyelerini keserek işçileri cezalandırmaya kalktı.

Bilindiği gibi, 1300 işçisi çalıştığı Bakırköy Sümerbank'ta 16 Haziran'daki iş bırakma eylemi özelleştirmeye karşı ilk tepkiydi. Mayıs ayının maaşlarının ve 92 yılında imzalanan TİS farklarının hâli ödenmemesini özelleştirme için ilk işaret saymışlardı. Sümerbank'ta eylemler sadece Bakırköy'le sınırlı kalmamıştı. Beykoz Deri Kundura Fabrikası'nda çalışan 1300 işçi de 10 ve 16 Haziran'da sabah işbaşı yapmamıştı. İzmir Basma Sanayi Müessesesi Müdürlüğü'nde çalışan işçiler ise 14 Haziran'da oturma eylemi ve yemek boykotu yaptılar.

Sümerbank işçilerinin asıl tepkisi özelleştirmeye. Bakırköy Sümerbank'ta 15 yıldır çalışan bir işçi şöyle diyor: "Bizim maaşımız şim-

diye kadar hiç geciktirilmemiştir. İşçiler bu dönemde maaşların aksatılmasının kasıtlı olduğunu biliyorlar. "Yüzde 200'le çalışıp kar ettirecek de yine zarar gösterirler" diye düşünüyorlar. Baş temsilci de "işçilerimizi gerekirse yüzde 150 randımanla çalıştırız" demiş ancak yönetim kabul etmemiş.

24 Haziran'da DYP-SHP Hükümetinin ilkelere belirlenen protokol imzalandı. Bu protokolle yer alan ilkelere bir de özelleştirmede kar etmeyen ve satış mümkün olmayan kuruluşların tasfiyesi. Protokolde göre ilk olarak Zonguldak madenlerinin ve Sümerbank'ın kapatılması planlanıyor.

Sümerbank işçileri ise "İnsanları susturarak kavgasız gücümüzü bir özelleştirme politikası benimsiyorlar. Biz de buna karşı gerekirse eylem birliğimizi ispatlamak ve kolay oyna gelmeyeceğimizi onlara anlattık için bir eylem süreci başlatık. Bu eylemlerde hedefimiz hükümettir" diyorlar.

Hava-İş'in Jaguar'ı yok

Haber Merkezi/Türk-İş Genel Sekreteri Şemsi Denizler'in makam otomobili olarak 2 milyarlık Jaguar alınması meslektaşları büyük tepki gösterdi. 7 Temmuz günü yapılan başkanlar kurulu toplantısında önemli bir sorun olarak gündülmeyen Jaguar olayına karşı bazı sendika başkanları tepkilerini kişisel mal varlıklarını ve sendikalarına ait mal varlıklarını açıklarak belirttiler.

Hava-İş Sendikası gazetemize gönderdiği açıklamada "son günlerde kamuoyuna yansıyan sendikacılarla ilgili haberler dürtür sendikacılık yapanlar üzerinde de spekülasyonlara neden olmuştur. Bu nedenle yönetim kurulu olarak kişisel ve sendikamıza ait mal varlığımızı açıklamaya gereğini duyuyoruz." dediler.

Hava-İş Genel Başkanı Atılay Lacın 1989 yılında herhangi bir gayrimenkul, banka mevduatı, araba, altın, döviz ve hisse senedi bulunmadığını belirterek, bağında herhangi bir mal varlığına sahip olmadığını açıkladı.

Babiali'ye yeni patron

Haber Merkezi/Asil Nadi'nin iflasından sonra çalışanları tarafından devralınan Yeni Günaydın ve Süper Tan gazetelerine yeni bir patron bulundu. Kutman Şirketler Grubu'nun sahibi 35 yaşındaki yeni patron Bekir Kutman'ın yaşama saygı veren iki gazeteyi 25 milyar liraya bulan borçlarını da üstlenerek satın aldı.

Yeni patron 350 gazete çalıştırarak istihdamını güvence altına aldı ve gazetenin 5 yöneticisine de (Sarhan Aybey, Osman Şaffer Arolat, Kemal Günel, Abdulkah Aksak ve Ercüment Aktın) % 20 hisse verdi. Genç Maden İşletmecileri Derneği eski başkanı olan Bekir Kutman'ın Kemerburgaz'da geniş kömür madeni ocakları olduğu söyleniyor.

Demiryol-Sen Şube Kongresi

Haber Merkezi/Demiryol-sen Haydarpaşa 1 No'lu Şubesi 11 Temmuz günü 1. Olağan Genel Kongresi'ni yaptı. Haydarpaşa memur kafeteryasında yapılan kongre daha önce seçilen 250 delegeden 130'unun katılımıyla gerçekleşti.

Demiryol-İş 1 No'lu Şube Başkanı A. Mahmut Kılıç'ın divan başkanlığı yaptığı kongrede, Demiryol-Sen Genel Sekreteri Süleyman Eryılmaz konuşmasında "Biz sendika olarak demokrasi yani siyasi kazanım elde etme çabası içindeyiz."

"Şunu iyi biliyoruz ki, bugün siyasi kazanım beraberinde ekonomik kazanımı getirecektir. Eğer önceliği ekonomik taleplerimize vererek kazanımımızın kısa vadede olacağı bir gerçek" dedi.

Ayrıca Kamu çalışanları Platformu sendikalarının kongrelerinde bugüne dek olmayan uygulama Demiryol-Sen'in kongresinde gerçekleşti. İlk kez kongreyi bizzat izlemek üzere bir hükümet komisyonunun atanması dikkat çekti. Bu durumun 3 Temmuz günü işverene sundukları genelge ve sendika çalışmalarının sonucu olduğunu söyleyen sendikacılar, "bugün siyasi taleplerimiz devlet için önemli sinyal. Bizi dikkate almak zorunda kaldı" dediler.

Her mahallede bir "Milli Gençlik Vakfı"

Haber Merkezi/Din, halkı uyutan bir afyondur. Dini ideolojinin merkezinde kadercilik, boyun eğme vardır. Egemen sınıflar, bu gerçeği çok iyi bildiklerinden dinsel gericiği toplumsal yaşamın her alanında örgütüyor, körükliyor, yönlendiriyorlar. Özellikle eğitim sisteminde bunu derinleştirme çabaları mevcut. Sayıları hızla artan İmam Hatip liseleri, kuran kursları, din derslerinin 12 Eylül sonrasında orta öğrenimde zorunlu ders haline getirilmesi, okullarda mesicilerin yaygınlaştırılması bunun kanıtı.

Kuran kurslarında yürütülen sistemli örgütlenme çalışmalarına eklenen Milli Gençlik Vakfı olayını daha kapsamlı ve ayrı bir boyutu. İlan panolarına ve elektronik direklere yapılmış ilanlarda yer alan Fetih geceleri, cumartesi toplantıları vs. nin altında finansı bulunan ve Refah Partisi'nin '92 yerel seçimlerindeki aşamasında önemli payı olan Milli Gençlik Vakfı'nın İstanbul'un hemen hemen her semtinde bir şubesi bulunuyor. Mantar gibi biten vakif neye hizmet ediyordu? Kurul bu mahallede yuvahlandı?

Refahlar bu soruların yanıtını çok kolay veriyorlar. Çünkü Milli Gençlik Vakfı Refah Partisi tarafından bizzat yönlendiriliyor. Bugün ancak Refah Partisi düşüncesinde olanlar M.G.V. açabiliyor ve vakıfla aktif çalışmalarını kababiliyor.

Milli Gençlik Vakfı 1987 yılında kuruluyor. O zamanlar bir kaç şubesi bulunan Vakıf 1989'da oldukça geniş imkânlarla sahip olarak tizlilik kazanıyor. Bu tarihten itibaren birçok yerde şubeler açılıyor.

M.G.V bünyesinde açılan kurslarda bugün Arapça, İngilizce öğretiliyor. Bunun nedeni müslümanlığı dünyaya yaymak... Vakıf kumaş boyama, ev ekonomisi, ku-

ran kursları da açıyor. Bunları insanları çekmek için kullanıyorlar. Tiyatro ve halk oyunları kurslarıyla da genişlemeyi amaçlıyorlar. Şeriatçı mantığa sahip insanlar yetiştiriyorlar. Adının yazılmasını istemeyen vakıf çalışanlarından bir kadın "dini bilen ve gereklerini yerine getiren insan istiyoruz. Bunun için de dine yönelik çalışmalarımızı esas alıyoruz, diğer kurslar sadece insanlara ulaşmada birer araç" diyor...

M.G.V'de çalışmalar yalnızca kurslarla sınırlı değil.

Refah Partisi kurduğu kadın örgütlenmesine ağırlık veriyor. Özellikle 92 yerel seçimlerindeki çalışmalarda kadınların payı büyük. Vakıfla çalışmaya yürütülen özellikle ev toplantıları yapıyorlar. Refah partisi bünyesinde özel yetiştirilen hatipler ve hatibeler bu tür toplantılarda propaganda yapmakla görevliler. Ev toplantıları seçim dönemlerinde oldukça sık tekrarlanıyor. Genelde bir üyelerinin evlerini kullanıyorlar. Özellikle Refah Partisi oy verileri toplanıyor.

Vakıflık kurslar herkese açık. Kadınların özellikle kapalı olması gerekmiyor! "Önemli olan din kadılığı..." Anlayış hakim gözüktüyorsa da sonradan bu insanları işleyip örtünmelerini sağlıyorlar. Vakıflık Refah Partisinin düşüncesine sahip olmayan kesimlere üye olamıyor. Çünkü "Aynı düşünceye sahip olmayan insanlar var olan birliği ve düzeni yıkarlar."

SERİATÇILAR DEVLET DESTEKLİ YETİŞTİRİLİYOR

Bugün Milli Gençlik Vakfı'nda gençlere "öteki dünya" korkusu verilerek boyun yıkantıyor. Mevcut düzenin yolsuzluğu ve dejenerasyonunda kendilerinin payı yokmuş gibi çelişkiler işlenerek "adil düzen" adı altında şundukları şeriat

Herşeye kadarcı mantıkla bakan, din afyonuyla uyuşturulan "peki efendim"ci kişilikler yetiştiriliyor.

tek ve gerekli yaşam biçimi olarak sunuyorlar. Herşeye kadarcı mantıkla bakan, Allah korkusuyla sindirilen "peki efendim"ci kişilikler yetiştiriliyor.

"Gelecek gençliğindedir" düşüncesinden hareketle çeşitli örgütler altında gençliğe yönelik dinsel gericiği böylece yaşamın her alanına el atıyor. Genellikle kırsal kesimden gelecek metropollerde zor yaşam koşullarının öğütlemeye başladığı insanlar işlenecek hedef kitle oluyor. Yani geçekondulların yoğun olduğu yerleşim birimleri ve kenar semtler...

Vakfın şimdilik resmi bir yayını bulunmuyor. Milli Gazete, Mektup, Sızıntı bu çevre tarafından çıkarılan dergi ve gazeteler. Vakıfla video kasetleri ve hatipler ansiklopi ile propaganda yapılıyor. Ayrıca cumartesi toplantıları adı altında onbeş gün arayla periyodik toplu dini eğitim çalışmaları sürdürülüyor.

Bu örgütlenme yalnız Türkiye'ye sınırlı değil. Merkezi Almanya'da bulunan Milli Gençlik Vakfı da Avrupa'da ki Türkiyeli

SHP'nin umut dağıtan politikasına işgalle cevap

ANKARA, Özgür Gelecek/Kağıthane Belediyesi tarafından işleme son verilen işçilerin Ankara'daki eylemleri 2,5 aya ulaştı. Diğer taraftan 5 kişi ile devletin açlık grevi ise 53. gününü doldurdu. Ancak sorunun çözümü noktasında hâlâ ciddi sayılabilecek herhangi gelişme olmadı.

Ankara'da bulunan süre içerisinde yapılan görüşmelerin bir sonuç getirmemesi, bir yandan da özellikle SHP'nin sorunun çözümü noktasında sürekli vaatler vaat eden tavır, vaatlerin 2,5 ay gibi bir süre içerisinde gerçekleşmemesi işçilerin sert eleştirisi ve tepkisine yol açtı. 9 Temmuz'da gerçekleştirilen SHP Genel Merkez işgali bu tepkinin ürünü oldu. İşgal bir gün sürdü ve bu süre içerisinde Genel

Sekreter Cevdet Selvi ve yardımcısı Mustafa Kul ile görüşüldü. Görüşmeler sonucunda sorunun çözümü için her iki tarafın katılımıyla bir komitenin oluşturulmasında anlaşarak eyleme son verildi. İşçiler arasındaki genel kanaat bunun da pek bir işe yaramayacağı biçimindedir.

SHP işgaline kadar olan süre içerisinde önemli gelişmeler şöyle oldu: 1 Temmuz'da Kültür Bakanı Fikri Sağlar işçileri ziyaret etti. Ziyareti esnasında elinden geleni yapacağını söyleyecek. 2 Temmuz için İşçileri Bakanı ile işçiler adına bir randevu alacağını söyledi. İki Temmuz'da bu randevuya gidildi. Görüşmelerin sürdüğü sırada Sivas katliamının duyulması üzerine görüşme yarıda kaldı.

3 Temmuz'da Kamu Çalışanları

Platformu'nun düzenlediği mitingde katılımcı. Eylem sonrası dönemde sivil polislerin saldırısına uğranıldı. Kâzım Sağır adlı işçi polislerin bir çak darbesiyle yaralandı. Bu arada açlık grevinin 45. gününde bulunan Aydın Boztepe ve Veli Gezer adlı işçi de çeşitli yerlerinden aldıkları darp izleri sonucunda hastaneye kaldırıldı.

6 Temmuz'da Sivas katliamında yaşamaları yitirenler için yapılan cenaze törenine katıldı. Ertesi gün ise Türk-İş Genel Merkezine gidilerek Bayram Meral ve Fuat Alan'ın da katıldığı bir toplantı yapıldı. 8 Temmuz'da ise tekrar Türk-İş'e gidildi. Akşam saatlerinde İşçileri Bakanı ile tekrar görüşüldü. Görüşme olumsuz sonuçlandı.

Kağıthane işçileri için yeni bir dönem

"Bundan böyle tüm dikkatimizi Ankara'ya yönelttik"

İSTANBUL, Özgür Gelecek/Kağıthane İşçi Lokali'nin basılması ardından çözüm yolları arayan direnişçi işçiler yeni bir yer kiraladılar. "Bundan sonra tüm dikkatimizi Ankara'ya yönelttik" diğer Kağıthane direnişçileri Sivas Katliamı'na tepkilerin yükseldiği günlerde direnişçi değil katliamı gündeme getirdiler. İşçilerin sözcüsü Cengiz Yıldırım "Biz bilinçli olarak Kağıthane olayını ön plana çıkarmadık ve hepimiz katliamı protesto gösterilerinde yer aldık" diyor.

Direnişçiler artık yeni bir döneme girdiklerini düşünüyorlar. Ankara'yı ziyaretleri ve açlık grevlerinin yaşanmasından sonra hala sonuç alınmazsa bu yeni dönem

de yeni eylemler gündeme gelecek. Yıldırım "Geçmişteki eylemleri tekrarlamayacaklarını anlatıyordu. Kağıthane direnişçilerinin sözcüsü Cengiz Yıldırım ile uzun süredir kendileri ile açlık grevi eylemine katılan Fadime Morsümbül'ü onur üyeliğine seçtiklerini belirtti. İşçiler, işçi sınıfı dayanışmasını kağıthane'de sembolize eden Morsümbül'ü onur üyeliğine seçtiklerini basına da duyurdular.

İşçiler seslerini duyurmak için nerede yürüyüş, nerede eylem, grev varsa ordalar. Eylemliliklerin yanı sıra toplantılara, kongrelere gidip kendilerini anlatıyor destek topluyorlar.

Aydınlar Matbaası baskını kınandı

Haber Merkezi/3 Temmuz günü Aydınlar matbaası yedi kişilik bir grup tarafından basıldı. Demir sopaları raflarda bulunan kitapları yere dağıtarak, telefon santralleri kırılarak; "Biz sizi daha önce uyarıyştık. Bundan sonra Devrimci Çözüm dergisini basmayacaksınız." tehditinde bulunuldu. Saldırganların Dursun Karataş grubundan olduğu sanılıyor.

Dergi ve matbaa basmanın, bayileri tehdit etmenin, Devrimci basın mensuplarını kurşunlanmasın devrimcilere yakışmayan bir tutum olduğunu belirten bazı sosyalist dergiler; "Aydınlar matbaasına yapılan baskını kınıyor, sosyalist basını kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz" dediler.

Ayrıca İHD'de olayı kınayan bir basın açıklaması yaparak; "demokratik güçler arasındaki gelişmelerde tartışma ve ikrar yöntemlerini bırakarak, devletin kullandığı yöntemlere başvurulması, sessiz kalınacak bir tutum değildir." dedi.

IDES Deri'den işten atılmalar

Haber Merkezi/Kartal Soganlık'ta Kurulu bulunan IDES Deri işletmesinde çalışan 340 deri işçisinden 128'inin iş akitleri "Sendikal Çalışma" yapıları gereksizlikle feshedildi. Arkadaşlarının işten atılmasını protesto eden 200 kadar işçi 1 Temmuz'da iş bırakma eylemi yaptı.

Milli şaf'ın, egek anırtmaz, çerçi çağırılmaz, suntuşulu sultasına karşı direttiği. Peşinde Bayar-Menderes polisi. Sonra Demirel polisi, 12 Mart. Bizim düzmece 3. Napolyonumuz Kenan ağayla hesaplaşma ve nihayetinde, toplumun önemli bir kesimiyle, tesbihi, taake ve tekbir cephesinin, gazaya soyunmuş kesimiyle hesaplaşma.

Bu ADAM, 1948'den beri rahat durmuyor. Kral Faruk'u, İran Şahı'nı, İngiliz Kraliçesi'ni bile rahatsız ediyor. Aman aman Avustralyalık liberalerle dumasın. Bugünlerde, Avustralyalılar, cumhuriyete geçme isteğiyle, İngiltere'ye olan bağlılığı daha da zayıflatma, tartışmalarını yürütüyorlar. Bu tartışmalarda (Aborijinlerin toprak haklarına da ates geçiren) liberaler, Majestelerinin "Demokratik monarşisini" yitirmişle kalmıyor, aynı zamanda o'nun osurduğunun, haliş okalıptas gibi koktuğunu Her neyse geçelim, konuyu dağıtıyoruz.

Marko Paşa'yı kapatıyorsun, bir bakıyorsun ortaya bir Malum Paşa çıkmış. Onu da kapatıyorsun, bir bakıyorsun piyasaya bir Merhum Paşa çıkmış. Ve baskıların, ve polislin, ve aydınların ötek kesiminin ağzında bir hayret nidası: BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR!

Paşalar başta, dönem fena hadde karanlık ve karanlıktır. Bir bakıyorsun, BU ADAM, inşaat güleleminin ve kan lekelerinin nakışladığı, zifiri karanlık sokaklarda, sinist keddler gibi tek başına geziniyor. Elinde bir kâğıt vardır. Aydınların kâşısını dövüyor, tek tek, imza dilenciliklerine çıkmıştır. Kâğıdın altında şu yazıyor: **KARANLIK VE KAN DÖNEMİNİN KAPANMASINI İSTİYORUM.** Aydınların bir bölümü bedirgindir. Bu dönemin altına imza atsa olmayacağı, atmasa yine olmayacak. Ağzında, sessiz sessiz tekrarlanan aynı hayret nidası: BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR!

Ve diyor! Adem'den, sakal titreten gümrük bir ses yükselir. Bu kitap yakılacak, yazarı ise katledilecektir. Ne mutlu o katledecek olana ki, iki cihanda, erilemiş bir mertebeye çıkacaktır. Kitabı yazan şeytan suratlı adam, ifir ifir ararın dünya çapında. Birçok devlet, bu kitabın basılmasını yasaklar. Basılmak isteyenler, punduna getirilip katledilir. Korkunun ve kuşkuğun egemenliğidir sözkonusu olan artık. Hiç kimse kitapta ne yazıldığını bilmemekte ve kitabın adını bile ağzına almaktan kaçınmaktadır. Fetvayı veren imam ve yardımcıları hariç tabii. Merakın yaygınlaştığı, derinleştiği bir korku çağı başlar. Mayıstırıcı koyun rüzgârları basar insanların canlılığını.

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Bu adam ne yapmak istiyor?

Korkuyu, kuşkuğu ve mübarek sağır sessizliği hançer uçuşu gibi parçalayan bir ses: **HEN BU KİTABI BASACAGIMI!** Ahaa, herkesin fetvaya sessizce uyduğu bir anda, bu patlaklık da neyin nesin? Ve herkes, dürtülmüş gibi, büyük bir merakla dönüp bakar ki, kışkoca, boş meydana, yine BU ADAM. Ve bir anda, aynı hayret nidası yükselir, ama bu kez daha yüksek perdeden, genişletmiş, çoğaltmış olarak: **BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR!**

Umulmadık yerlerden, umulmadık sırazlar yükselir.

"Bunama! Her ayık başının bir depresim etkisi gibi olmasını istiyor!"

"Seksenine merdiven dayamış, kendisiyle birlikte, ölüme çağırıyor herkesi!"

"BUADAM, yaşının son anında kahraman olmak istiyor! Katil, elini çabuk tut, gel beni öldür, diye çağırıyor!"

"BU ADAM'a artık dur demek gerekiyor! Gittiği yerde, birçınklar sergiliyor! Dinsiz olduğunu ilan ediyor! Türk halkının, yüzde altmışının aptal olduğunu söylüyor! BU ADAM'ı durdurun!"

Gelgelelim ki BUADAM, bu ve benzeri bağrıta-

rı hiç duymuyor. Meydanın tam merkezinde durmuş, ak saçlı, kıpı yere yakın bir öce. Kendisine yönelen milyonlarca nazara, öfkeden titreyen milyonlarca nurlu sakala, müzak gibi dikelen abdestli parmaklara, ve ıplıdayan namululara karşı meydan okuyor.

"Ben bu kitabı, yayımlayacağım! Hiç bir güç, hiç bir fetva, hiç bir kitabın, insanlar tarafından okunmasını engelleyemez! Bu kitabı yazan ötek, tükürdüğümü yalayan, bir insandır. Bu kitabın içinde iyi şeylerin olduğunu da sanıyorum! Tam bunlara rağmen, bu kitabı yayımlayacağımı çünkü kitapların susturulmasına, tutuklanmasına karşıyım!"

Ve saldırılar başlıyor. Kitabın parça parça yayına basılan gazetesini, hem devlet hem de cemaat tarafından, yayımlanması engellenmeye çalışılıyor. Kitabevleri basılıyor, kitaplar, meydanlarda ateşe veriliyor. Boyundan büyük işlere kalkışan, bu tanıtanın, öce ADAM ise, dumanların, tehdit ve küfür tatarlarının arasında gezinip duruyor. Ülkenin yüzde altmışı çağırıyor: **BU ADAM NE YAPMAK İSTİYOR?** Ve BU ADAM, inatçı, ince, mizahi üslubuyla dönüp, şu cevabı veriyor: **TÜRK HALKININ YÜZDE ALTMİŞİ APTALDIR!** Ki bu şeytan, punduna gettirmiyorlar bir türlü!

O gün kışırıyolar işte, şeytanı minde. Çağıklar, dumanlar, ateşler arasında ölü sanıyorlar. Ama, nasıl olmuşsa, bir yohuna bulup kurtulmuşlar. Bir başka yerde, basın mensuplarının önündedir uğursuz, lanetli şeyler dökülmektedir ağzından:

"Her şeye rağmen iyiki gitmişim. Olseydim de, iyiki ölümüm derdim!" Kırka yakın ölü vardır. Yan yana dizilen bu ölülerin içinde, ülkenin en güçlü eleştirmenlerinden birisi ve ünlü halk ozanları yatmaktadır. Ve BU ADAM, bu ölülerin içinde olsaydı, hiç kuşku yok ki, "İyi ki de ölümüm!" diye murıldanacaktı. Ve orada kendi ölüsünü ve diğer ölüleri, zevkle seyreden mücahit cemaatin, "Amaaan horladın!" diye ölümlü koparacaktı. Çünkü bu adam, kendi ölüsünü bile insanlığın başına bula eden, Belamı Baur, İBN-ÜR-RAVRNDİ, Nadaşlı Barı İbrahim, Molla Lâfı, Molla Kaabız gibi mühid ve münkirlerin soyundan gelmedir.

Allah konuşunca kul, Paşa konuşunca er, baba konuşunca ev susar, BU ADAM, bu külsal kuralı çiğnıyor. "Bin yıl önce yazılan Kur'an'ın neisine inanayım," diyor BU ADAM'a bir iyilik düşünmek gerekiyor.

Bir kent için aforizmalar

Hep ılık çalan kuşların sesine gittik bez. Otelerde bulutsuzluk vardı. Teorimiz griydi. Hayat yeşil bir ağaç gibiydi. Biz bindik gece düşlerine önümüzü arkamız, sağımız solamız demeden yürüdük. Yüzlerce mil ötede deniz fenerleri ömrümüze ışık taktı. Adımız küçük koylarda kaldı. İstak aınlarımızı geçirmiş siyah-beyaz fotoğrafları dağıttı. Yaz bitti kişi girdik, kış bitti vaza girdik. Gün geldi hayat alanlarımızı benbeyaz kuşlar düştü. Ölümleri alınmıza bir leke gibi düştü. Sonra sahalarınuzun pastanın ucunda kırılık belirdi. Havaya güle oynaya ılık çalan çocuklar bir gecede apansız öldürüldü. Artık çağrıldığımız sipperler bombog bir kayaya döndü. Yitirdiğimiz çoğaldıkça çoğaldı. Ta ki "uyan ay utopik ahlak" diyen biri çıkana dek bu böyle sürüp sürüp gitti.

Sonra az mı gittik çok mu gittik dere tepe düz mit gittik. Bilinen şeydir işte. Minseleri ve kuleleriyle önlü bir eski kente girdik. Orda, o kente, denizin tam ortasında ne var bir misiniz? Bir kule! Şair o kule için demiş ki: "aklı olsa / Galata Kulesi'ne varır/ bir sürü çocukları olur." Akli yokmuş. Demek ki akli kitmiş.

Bu kente martılar her sabah kendi küllerinden yeniden doğarak o kuleye doğru kusat çarpıp dururlar. Geride bıraktıkları hüznünden başka nedir ki? Anımsayamız var mı? Yağmur her sabah o kuleye hüznümlü "sört"ler yaparak denizi bir güzel döver. Sonra perdesi size ve yalnızlıklar bırakarak çekip gider. Ve şair bir sabah vapura biner. Bir-ne hımeze kuleye döner, hüznü isyan okup çüre akar, gölen yedi tepeli gehirde destansı bir büyüğe işte böyle bağlar.

Sonra günler günleri korular, aylar aybaşlarına döner ve bu kent bir gece oturup hazin hazin ağlar. Çünkü bir devrimi bir devrimciyi öldürür. Turgut Uyar'ın "Büyük Saat"ı anında derur. Ve bir gazete

aynen şunları duyurur:

"Kızın birbirinize! nasıl olsa çöplükten buluyorsunuz yoldaşlar, devrimcilerin sürüsüne bereket harçlarını bozuk para gibi o canları... yalnız bilin ki; bu 'kavg'a'nın tek bir galibi olacaktır: FAŞİZM!"

Ve bizler "Laleli'den dünyaya doğru giden bir tramvaydayız" her zaman. Şairin dediği gibi, "Biz mızra daha söylesek sanki her şey düzelecek". Oysa "iki adım daha atmıyoruz bizi tutuyorlar/ Bizi bir kere daha tutup kurşana diriyorlar/ Benim kara parçalarında" ama...

Bu kent "yıkıldı İstanbul"dur çünkü. Her devrimci bu kente ömrünü verir ama sonra - trajik bir şekilde- ya varoşlarında ya da sokaklarında döne döne kurşana dizilir. O yüzden şair, "kanın, ateşin ve seslerin böyle sömence kullanıldığı / böyle sonumuzca kullanıldığı bir dönemde / herkesin şimdilik hakkı vardır hüznülenmeye" derken hem buraktır hem de suskun.

Ben derim ki; ey bu kentin usuz insanları, ey bu kentin usuz ve düşsüz insanları. Sorarım size, Sizin bu kente "haç bazarı öldü mü?" Şairinki bir keresinde ölmüş gözleri kör olmuş. Benim de gözlerim imâ şimdilerde. Çünkü bir devrimci ki bir devrimcinin gürsel havasına nasıl kasteder şaşarın. Oturur günlerce gecelerce için için ağlarım.

Oysa ihtilal yalnızca bir-pök-yüzü değil miydi? Kotalıklar Asar-ı atika müzesine kalkacak her şey bir kadın bombeyaz yüzüne benzeyecekti.

Oyle değil mi
Oyle değil miydi?

Sorarım
Sorarım...

Haydar OGUR

Güneş Kitabevi yeniden açıldı

Özgür Gelecek/Konya- "Işık, biraz daha ışık" perspektifiyle seviz ay önce açılan Güneş Kitabevi Haziran'ın 6'sında, bizim için artık sır olmayan TC. beşlemeli polis destekli ajan-provokatörlerce yakılmıştı.

Amaç, kitabevi özgülünde, gelişmekte olan Yeni Demokrasi güçlerine, yazarlara yazar adaylarına, okuyan, araştıranlara, kısaca ilerici insanlıktan yana olanlara gözdağı vermek, susturmakti.

Başamadılar, başaramayacaklar da. Yangının üzerinden daha

bir hafta geçmeden Güneş kitabevi yeniden hem de daha güçlü bir biçimde açıldı. Bizler bu saldırının altından hemen kalkabilecek güce sahiptik. Ancak bu saldırı ilerici insanlara olduğu için bu noktada hemen herkese bir şeyler düşüyordu.

Bu bir nehze de olsa Yeni Demokrat Gençlik'in çabalarıyla gerçekleşti. Bu çabalar "dayanışma için, zarar gören kitaptan satın alalım" kampanyasını açtı ve yeni onlarca insan ile kitabevinin tanınmasını sağladı. Bu da saldırganla-

ra en güzel yanıt oldu.

Halk düşmanları bilsin, kötü karanlık çabalarınız komplolarınız boşunadır. Biz doğru ve haklı bulduğumuz emek dünyası cephesinde yer alıyoruz. Bu yoldan dönmeyeceğiz. Güneş Kitabevi olarak her varolacak ve ışık sağımaya devam edeceğiz.

Kitabevimizle dayanışmada bulunmak isteyenler;

Mehmet Çorut adına İş Bankası Konya şubesi hesap no: 1560928'e bağışta bulunabilirler.

Sivas'ta yakılan Ozanlar sazın tellerinde dirildi.

Sağıyla-sözünle, uzun yıllar ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) bünyesinde devrimci mücadeleye omuz veren Ozan Seyfili geçtiğimiz günlerde büromuzu ziyaret etti.

Yüksölkükten dolayı herkes gibi o da en son Almanya'ya yolunu tutmuş. 1970 yılında gittiği Almanya'da karşılaştığı zorluklar onu örgütlenmeye iter. Ve 1972 yılında Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF) ile tanışır.

"ATİF sıradan bir federasyon değil ML kimliği olan bir örgütlenmedir. Bizi bünyesine çeken de bu yandı. Bir süre sonra ATİF'in (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) kuruluşunda aktif rol oynar. Onun gelişip güçlenmesine emeği geçen seyfili bir yandan kültürel etkinliklere katılır, olmuş bir yandan da ATİF bünyesinde ilerici düşen görevleri yerine getirmek için hiçbir fedakârlıktan kaçınmamış. "ATİF büyüdü, güçlendi ve Avrupa'ya kapsayan kışkoca bir Konfederasyon haline geldi." diyor ozan ve hemen ekliyor. "İbrahim'in görüşleriydi, bizi bu denli enerjik kılan ve ATİK'e damgasını vuran

Sınıf mücadelesi ölmüze örgütlenmeyi dayatıyor. Örgütlenme-

yen bir insan kuru bir ağaç gibidir" 1984 yılında Türkiye'ye kesin dönüş yaptığını belirtirken, yurt dışındaki geçirmiş olduğu uzun yılların ardından Türkiye'de sığınatların bitmediğini aksine yeni sorunlarla karşılaştığını anıtan Ozan Seyfili "Zara" diyor. "Almanya'daki sosyal yaşantı tarzı, buradakinden farklıydı. Bu bende bir ölümsüzlük yarattı." Belliki Almanya'nın yarattığı yabancılaşmadan dolayı ortaya çıkan uyumsuzluk ve buna eklenen geçim sıkıntısı onu hayli zorluyor. Daha sonra da sağ bacağında damar tıkanıklığı sağlığını oldukça etkiliyor. Sonuçta Akdeniz Tıp Fakültesinde bacağı kesiyorlar. "Boyle bir ülkede sağlık parayadır. Hastane'ye dönen insan tedavi olmak yerine hobreğinden veya herhangi bir ceganın çalınma durumuyla karşılaşıyor. Ne yazık ki Türkiye'de güvenle tedavi olma imkanı yok." diyor Seyfili Hastane'de bacağının ibrakârlıktan kesildiğini ve artık banların Türkiye'de olağın bir hal aldığını söylüyor ve devamla "Çünkü insana saygı yok burada" diyor.

Yurt dışında bulunan arkadaşları Seyfili'yi yonttu bırakmamışlar, onların gösterdiği dayanışmanın kendisini çok duygulandırdığını

anlatırken "Arkadaşlarının dayanışması akrabalık ve feodal bağların sonucu değil, devrimci düşüncenin ürünüdür. Devrimci düşünce bağları sağlanır ve sömrece bağlıdır."

Ancak tüm bu sıkıntılara rağmen kendisini topafladığını ve arkadaşlarından aldığı moralce gücünü yenilediğini mücadeleye yeniden hazırladığını ekliyor. Bunun nedeni de şöyle açıklıyor. "Artık Türkiye'de demokrasi adı altında insanlar yakılıyor ve sokak ortasında öldürülüyorsa buna karşı mücadele etmek kaçınılmazdır." diyerek devrimci saflarda yeniden yer aldığını söylüyor. Özellikle Sivas olayından çok etkileniyor: "Türkiye'de çayır çayır insanlar, bilim adamları, sanatçılar yakılıyorsa, durmak, susmak insanlık suçudur. Ben bu konuda ve her alanda mücadele edebilmem gerektiğini düşünüyorum ve buna hazırım."

Ozan Seyfili yıllar sonra sazın tellerine dokunurken Sivas katliamını dile getirdi. "Sivas'ta yakılan ozanlar sazın tellerinde dirildi." diyor ve şu dörtlükle nefretini dile getiriyor.

"Ne devlet ne bakan durun demedi Sadece asker ettin oğlun Medeni Sahte demokrat devletin adı. Bu nasıl adalet, bu nasıl devlet"

Görmemişin bir oğlu olmuş Siyasetten malul konfederasyon

Ahmet Kaya "meçhul serüvenlere gidipde dönme- yen, fıranı aşkların makus çemberinde dolanıp du- ran, gece yarları sokaklarda kaçarken vurulan derileri ummana sığmayan insanları anlattı, hep şarkılarında... "O, divan edebiyatının dönmuş kalıpları gibi kabak tadı veren, umudu içmiş eden bir duyarlilikta yaklaşı şarkı- larının kahramanlarına... Ahmet Kaya'nın kıymetini Türkiye'li devrimciler bir türlü anlayamadı. Ka- ya'nın şarkılarında "kondile- rini anlattığını bir türlü kavra- yamadılar. Ne yapsın za- hir! Oda doğru Küba'ya git- ti. Küba halkı Kaya'yı bağrına bastı.

Ahmet Kaya şimdi sosyete resapsiyonlarında, abluca altında ki Küba'yla dayanış- masının nişanesi olarak ge- tirttiği Havana Pürolarını tüt- türüyor. Hani şu sakalını da kesmişymiş, yeni imajı tam oturacaktı. Zaten Kaya'nın problemi de bu değil mi" he- defli tutturamak.

Devlet eliyle tepeden genel müdür düzeyinde bürokratlara kurdukları memur sendikaları- nın çatı örgütü Türk Kamu- Sen'in Haziran 1993 tarihli İs- tanbul Bülteni'ni karıştırıyor.

8 sayfalık bültenin manşeti gözümüze çarpıyor: "ARTIK MEMUR ÜVEY EVLAT OLMA- SIN." bülten yazılarının tü- münde devlete yoğun bir saygı var, sahiplenme var. Söze hep "devletimiz" diye başlan- mış. Bu nokta bilinince, Türk Kamu-Sen yöneticilerinin niye üvey evlat istemediğini anlaya- biliyorsunuz. Zaten sendikaların devlete "terfi ve sicil müesse- sesinin adaletsiz ellerden geri alınması ve refahlarının artırı- lması" dışında bir talebi yok. Sendika bürokratlarının ağızlarını her acıp kapayışla- rında dillerinden dökülen söz- cükde "zam" sadece.

Yüksek katlarda muteber olan sendikamızın siyasette de gözü yok. Sendika bu konuda memurlarında uyarıyor, "aman ha kaka" diyorlar, sakın ola devrimci demokratların memur sendikalarına kanmayın.

"Bizim meselemiz memur

mesalesidir. İşle bu mesalenin çözümünü sen yapacaksın. Si- yaset yapma serbestisi olan ancak siyasi parti görünüş ve azınlığa yamanmayan para- van ve piyon olmayan bir sendika.

Bülten'in eğitim köşesi de dostlara senlik. Sendika uz- manları bakın hem devlete hem öğretmenlere ne akıl da- neleri veriyorlar: "Eğitim bir hiz- mettir. Bugün iyide para etme- ktedir. Birçok öğretmen de bilgi- sini satmaktadır. Kimisi özel ders vermekte, kimisi de der- sanede çalışmaktadır. Yasak- çılıkla bu mesale çözüle- mez. Yasanın pratikte de bir faydası yoktur. Öyleyse en kısa zamanda öğretmenlerin hiz- metlerini pazarlamalarına hu- kuki nitelik kazandırılmalı- dır. Öğretmen parasını kazan- mali vergisini de ödemelidir."

Dedik ya, Türk Kamu-Sen'in dini imanı para. Tansu Çiller hükümeti memur maaş za- mına kafa yorarken bir de "has usaklar katsayısı" eklesinler bütçeye. Bu kadar yalakçılığa o kadar iyiniyet çok olmasa gerek.

Tahriklere kapılmayın

Sivas katliamının acısı halkı- mızın yüreğinde daha sınımsız birde "tahrik" vaazlarına maruz kaldı. Tercüman, Milli Gazete, Türkiye gibi gazeteler katliamın asil suçlusunun gözü dönmüş fa- şist grüğü olmadığını aksine dini bütün, melek temizliğindeki va- tandaşlarımızı Aziz Nesin şeyta- nın kıskırttığı günlerce yazıp durdular. Bunca tahrike rağmen hiçbir dini bütün vatandaşımız ö- medeği için Tansu Çiller bir of çe- kiyor, işleri Bakanımız(!) M. Ga- zioğlu ise tahrikçi şeytanı yargıla- yabileceklerini açıklıyordu.

Biz halkımızın tahriklere kapıl- maktan yana değiliz. Sivas'da- ki faşist grüğü gibi ayaklanma- ları Patron-Ağa Düzen'inin huzu- runu bozabilir. Bu yüzden halkı- mızı uyarmayı bir görev bildik.

"Aman ha halkımız, şu konu- larla sakın tahrike gelmeyin, Tu- tun kendinizi şeytana uymayın."

TAHRIK LİSTESİ

1-Kürdistan'da kadın ço- cuk yağlı dameden bütün kört halkı üzerine yürütülen kirli sa- vaştan tahrik olmayın sakın.

2-Metropollerde yüzlerce dev- rimci-demokrat insanın sokak ve ev intifazlarında özel timlerce ka- ledimesinden dolayı tahrik olma- yın sakın.

3-Siz kölelik ücretleriyle yaşar- ken patronların boluk ve ihtişam içinde yaşamalarından tahrik olma- yın sakın.

4-Ey işçiler benim niye Ja- ugar'ın yok diye tahrik olmayın sakın. Şemsi'nin varda çok mu mutlu sanki... Adam Jaugar'a sevgisini atsa bile laf oluyor.

Okurlarımızın "Ohoo tahrik olacak o kadar şey var ki, hangi binni sayacaksınız" dediğini duyar gibi oluyoruz. Bu nedenle düzeni tepetaklak edecek çoklukta ki ağır tahriklerin hepsini saymak- tan vazgeçiyoruz.

Halkımız tahriklerinizi mücade- lerin engin hedefinize katınız. Asla- lar "çileden çıkmak" değil, çileleri bitirmekdir.

Askerler ondan memnunmuş

Amerikan Patentli yeni Başbakan Tansu Çiller bugüne kadar hiç savaş kaybetmediğini, PKK'ya karşı savaşı da kesin kazanacağını söylüyor. Çil- ler "PKK'nın gözlerinin yaşına bak- mayacakmış". Herhalde bu sözleri gazetelerde okuyan Özel Tim men- supları birkaç köyü yakıp, "üç kere hurra" çekmiş. Nitskim Genelkur- may Başkanı Orgeneral Doğan Gü- neş, Çiller'i "Siyasi kararlılığından do- layı" kullanmış. Rambo Çiller'in içi iç- ne sigınıyor. Eee kolay mı kaskoca ardu onu ökeylemiş. 6 Temmuz'da Hüriyet Gazetesi'ne verdiği demecle şöyle diyor: "Çok iyidiler. Tekrar gö-

lip benimle konuştular. Çok memnun olduklarını söylediler."

Bu sözden sonra Hüriyet muha- birini ikna etmek istercesine "Bunu iç- tenlikle söylediklerini biliyorum" di- yor. Ardından da gururuna açıklıyor: "Benim askerlerle her zaman çok iyi bir diyalogum olmuştur."

Geçenlerde Manon Süleyman'da "Benim askerlerle bir sorunum olma- mıştır" demişti. Askerlerle ne Çiller'in sorunu var ne de Süleyman'ın. Hep- sinin ortak sorunu aslında halkımız ve onun öncüsünün yükselen müca- delasıyla...

Koltuk merakı

Kağıthane Belediye'sin- den atılan işçiler aylardır An- kara dalar. Bir çok eylem bi- çimini denediler, birçok dev- let kaptısını ama hala sorun- ları çözülebilmemiş değil. 15 Temmuz'da Kağıthane Bele- diye'si işçileri Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral'in odasını bastılar.

Bayram Meral bu duruma çok kızdı, köpürdü adeta. İş- çileri polise vermekle tehdit

etti. Bir sendika başkanının araya girmesiyle bu fikrinden vazgeçti. Durumu bir türlü hazmedemiyordu. Nasıl olur- da üç beş işçi takımı böyle bir şey yapardı. İşçiler Bay- ram Meral'in en sonunda şöyle dediğini duydular:

"Haklarını aramalarına birşey demiyorum ama bu yüce makamı işgal etmele- rine izin veremem."

DEVLETLÜ

O, savaş koşullarına adaptasyonun en uç biçimiydi

Doğan Karadağ, 1962 yılından hayata gözlerini açtı. Çocukluğu tüm Dersim'i çocuklar gibi yoksulluk içinde geçti. Küçük yaşta çobanlığa başladı. İmkanlılıklardan, okula gidemedi. Çobanlık yıllarında devrimcilerle tanıştı. Önce Devrimci Yol tarafındaydı. TIKKO gerillalarının köylük bölgelerde gerilla faaliyetini yoğunlaştırmalarından sonra savaşçı olarak TIKKO'ya katıldı. TIKKO içinde hemen hemen her komuta kademesinde yer aldı. Yoldaşları onu Dersim isyanı önderlerinden Alişar isimle hep çağırırlar. 21 Haziran'da Şayışta bir patlama sonucu siyasi Komiser'i İsmail Bulutla birlikte şehit düştü.

Kurtarıcı beklemek, kaderecilğin bir özelliğidir. Ancak, kadere de olsa toplum, farkında olmadan kendi kurtarıcısını kendi içerisinde çıkarıyordur sürekli.

İnsanlık tarihi, kahraman ve kahramanlık destanlarıyla doludur. Promete, Spartaküs, Kawa... gibi.

Ve insanlık, altınçağ mücadelesi tohumlarını yerleğümeye yaktığı dönemden sonradır ki, kendi kurtuluşlarını ancak ve ancak kendi ellerinde olduğunu öğrenmiştir; pratik süreçlerle birlikte. Halklar, bu seferde eşiyanın doğası gereği kendi öncü güçlerini, onları "altınçağ" götüreceği örgütlü müvezetelerini oluşturmuşlardır.

"Emperyalist savaşlar ve Proleter Devrimler" çağımızda, örgütlü öncü güçlerini oluşturan halklar, bu dönemde de, zaman zaman sürekli öne çıkardıkları kahramanlar yaratmaktan vazgeçmemişlerdir. Mutlak, birilerini bir-iki adım öne çıkarmışlardır. Bu, onların psikolojik, sosyolojik ve sınıfsal dağılımlarının vermiş olduğu zayıflıktan olsa gerek ki, egemen sınıflarda bu zayıflıklardan faydalanıp, kahramanlarını tutsak ya da şehit emekleri zaman, onları yenilgiye uğratırlarını sanıp, psikolojik savaş taktiklerine geçiyorlar. Ancak gelişen süreçlerde insanlık, tarihsel pratikle beraber şunu çok iyi öğrenmiştir: Tarihin akışını değiştiren bu kahramanlar ve onların örgütlü güçleridir. Ve toplum/tarih, bu kahramanlara ve bu kahramanlar da yazınlara gebecektir.

Hakim ulusun, hakim sınıflarının yıllarca dini normlara hapsediği, kaderecilğin, sosyal, sınıfsal, dağılımların egemen olduğu yöre-

lerimizden biridir. Bingöl, Diyarbakır, Elazığ üçgeni. Yöre halkı gerek ulusal, gerekse sınıfsal baskının en katmerlisini yaşamış, yaşıyorlar. Tıpkı diğer Kürdistanlılar gibi. Ancak gelişen sınıfsal ve ulusal mücadele karşısında da kayıtsız kalmayarak, olması gereken yerlerini de almışlardır.

Onlar da kendilerine bir kahraman, bir halk kahramanı, bir öncü komutan, bir ALIŞAR yaratmışlardır.

Onlar nezdinde: Alişar vurulmaz, Alişar yenilmez, Alişar geri adım atmaz... Sıcası bütün toplumların kahramanlarına affettiği tüm özelliklere sahip olmalıdır ALIŞAR? Çünkü, o kahramandır, O, kurtarıcıdır, O, GERILLA KOMUTANIDIR.

Yağmurlu bir sonbahar sabahı idi. ==alişar'ın ilk gördüğü gün. Bütün gerillalar sabah alışın etrafına toplanmıştı. ATeyin vurdurdu isyalla, islak cıvıcelerinde buharlar çekiyordu. Alişar'ın (TOPÇU) geldiğini, yani 2. bölgeden geldiğini duyduğum için, belli belirsiz gözlerime onu arıyordum ki tam o esnada yukarıdan, kayalıklar arasından süzülerek indiğini gördüm; elindeki "on" numara keleşiydi. Gerillalar, hep bir ağızdan: "Mağara buldu mu Topçu? diye güllüşler. Meğer yağmurdan korunmak için, mağara aramaya çıkmış. Daha önceden sadece ismini ve kahramanlığını duyduğum bu gerilla komutanı, ilk etapta bana, eskiden okuduğum Dersim Agolü Komiser Memo'sunun "Komutan Rapo" baba andırdı. ırı yapısı ve pas büyüklüğü.

Uzun boyu, siyah gür saçlarını geriye tarayan, pas büyüklüğün ve alının ortasında ilk göze çarpan kocaman burunlu (tabir yerindeyse) tam bir "Anadolu delikanlısıydı" O'nu tanımayan yoktu. Çıksa bile, hemen burundan dolayı hatırlardır. Evet, burun büyüktü, ama büyüklük O'na yakışıyor, O'nu daha çekici ve sempatik yapıyordu. Evet, burun büyüktü, ama "burun büyük değildi" Çünkü O, senderece mütevazı, olması gerektiği kadar yumuşaktı. Sadece düşmanına karşı azansız ve sertliği bir eğitmen, iyi bir komutan, örnek bir gerillaydı. Uzaktan adım atışlarına bakıldığında, çok kaba gelirdi. Ancak adımları; gerilla olmanın verdiği ustalaktan olsa gerek, yere teması son derece yumuşaktı. Ayakları, sanki toprağa temas etmiyor ve toprak, ayaklarının altında kayıp gidiyordu.

adeta.

Bilmem Aliboğazi duyduğunuz mu? Hozat'tan Çemişgezek'e uzanan uzantısı, Yılan Dağı ve Munzur'a dayanan; askeri harekate oldukça uygun, 38 Dersim İsyanı'nda, isyancıları kucak açan, bugün Komünizim mücadelesinde, önceye mesken olan destanlar diyen Aliboğazi; Alişar'ın doğup büyüdüğü, mağaralarıyla unlu yeridir. İşte bugün, Aliboğazi a sırtlarını dayayan İSMAIL BULUT, ALI KARADAĞ, HASAN BEN, DOĞAN KARADAĞ, YETER KOÇ, ALI ASKER DOĞAN yoldaşlar, her zamanki gibi gerillalarla birlikte muharebelerde en öndeler.

"Ben- diyordu Alişar- eğer Diyarbakır ovalarında vurulursam üzülmem, çünkü ovalık. Ama kayalık bir yerdir, mesela bir Aliboğazi' de vurulursam o zaman kendime çok üzülürüm. - diyerek stratejik bölgelerin gerilla açısından önemli ifade ediyordu.

"He...! He...! He...! babasının gemisine yandırdım" diye tali tali söylenip yürürken, vücudu, silbini sol omuzunda taşıdığı için hafif sola yatay bir biçimde, sağ kolu da sürekli ileri- geri hareket halindeydi. Bu haliyle, denşgesimi sağlayan bir ip cambazı görünümü veriyordu. Zaten o, sarp arazilerin, yadronu cambazıydı. Gerilla yaşamı yapısı gereği, düzensizdir. Doğanın kendisiyle iç içe olduğundan da, çamurlanmamak, tozlanmamak, ya da ter kokunmak olamazdır. Ancak, bu olumsuzlukları da olanaklı kılıyordu Alişar. Düzenli, titiz, hassas yapısıyla. Bir su yatağı gördüğünde o'nu oradan uzaklaştırmak Zoraki adeta.

O, savaş koşullarına adaptasyonun en uç biçimiydi. Ve her ne koşulda olursa olsun - ki bu savaşta olsa bile - bir insan olacak yaşamayı, sevmenin ve güzelleştirmenin bir omegiydi.

Alişar; ilk mücadele yıllarında okuma - yazma bilmiyormuş. Ancak - sınıf mücadelesi en büyük okuldur - ilkesiyle okuma - yazma öğrenmiş. Bir dönem sonra artık, Marx, Engels, Lenin, Stalin, Mao ve İbrahim yoldaşların kitaplarını okumaya başlamıştı. Bu düzeyine gelecekti, okuduğunu askeri ustalığıyla birleştirerek her geçen gün geliştirecekti, gerilla birlikleri içerisinde öncü konumuna gelecekti.

Ve şunu da biliyor muydunuz? Alişar'ın komutası altında bulunan gerilla birlikleri bugüne kadar hiç kayıp almadığı gibi, düşmana

O, namlusunun ucundaki iktidarı görüyordu

her seferinde darba indirmişti, komutanın usta sevk - idare yeteneği sayesinde.

Kuzey Kürdistan'ın Diyarbakır, Bingöl, Elazığ üçgenini kapsayan alanlara Alişar'ın girdiğini duyan yöre halkı, bir başka oluyordu. Sanki bir ifahtı güç geliyordu kendilerine. Halkın bu neşesi kadar, düşman da o denli endişe duyuyordu. Duyuyordu ki - söyleyin Alişar'a baralaza gelmesin, başka yerlere gitsin. Burada tim var deyin. Ne var sanki burada, burası hem O'na, hem de bize dar gelir - diyerek, endişe ve korkularını dışı vurmaktan duramıyorlardı. Bunun üzerine: - evet doğru - diyordu Alişar'da - burası birilerine dar gelecek ve birileri gitmek zorunda kalacak. Ama o birileri asla biz değiliz. Onlar olacak, onlar - diyerek, kararlılığıyla halka daha da cesaret ve güven aşıyordu.

Bir kişi günü, Pulu dolaylarında hareket halinde olan gerilla birliği bir çatışmaya şahit oluyor. O dönem Alişar, birlik içerisinde daha "asker" konumunda. Uzaktan çatışmayı seyrediyormuş. Çatışma, terk edilmiş bir boş koman etrafında siperlenmiş faşist devletin infaz mangalaları, vurucu timler ile evin içinde kısırlanmış 14 PKK'lı gerillalar arasında oluyormuş. Bu manzarayı gören Alişar, birlik komutanına - ben yardıma gidiyorum - demiş. Ancak izin verilmemiş. İzin verilmemesine rağmen, silahını alıp girdiyor. O'nun deyimleriyle - o zaman, bugünkü gibi disiplin - müsiplin yokmuş. Alişar da arkadaşın timlere bir saldırdığı bulunmuş ve yine o'nun deyimleriyle - toğlu itler, çil yavrusu gibi dağılmışlar - ve bu sayede 14 PKK'lıdan 5'i kurtulmayı başarmış. Ama o kurtulanlar, hiç bir zaman kendilerini kurtaran kahramanın alışı olduğunu anlayamamışlar.

Ve şunu da biliyor muydunuz? Moşu civarında, yine Alişar'ın "asker" konumunda olduğu gerilla birliği, bir ihbar üzerine çembere alınmış ve çatışma çıkmış. İlk müdahaleyi yapan ve o'nun tabiriyle - düşmanın ilk koltuğuna çakan - O olmuştur. Alişar bu ilk müdahale sayesinde beş yoldaşıyla düşman çemberini yarararak kurtulmayı başarıyor. Bu çatışmada Kazım Çelik ve Dört yoldaş şehit düşüyorlar.

Çevre halkı, çobanlar, işte Alişar'ın ilk orada yakından tanıyorlar. Tavırını, kıvraklığını, cesaretini orada görüyorlar. İşte o gün, bugündür bu efendilemiş halk kah-

ramanını, ne Kelebek Dağı'ndan, ne Veşin Kalesi'nden, Berxo Boğazi'nden, ne de Kelxasi yollarından silip atmış olanaksız hale gelmiştir.

O artık, Dersim, Diyarbakır, Bingöl, Erzincan, Elazığ, Artvin'de, halkıyla et ile tırmak gibidir. Söküp atmak olanaksızdır. Et ile tırmak gibidir ki, bir çatışma gecesini, çatışmayı kendi evlelerinin damında izleyen ve iki dizi üstüne çökerek - Alişar'a gelen kurşunlara bana gelisin - deyip ağlıyor, fiziksel özürle bir Güney Koylusu. Ve yine öyledir ki, yaşlı günceli amcamın, beyaz ordunun başçavuşuna - çıkan gidi buradan, siz Alişar'la başa çıkamazsınız - diyerek, duygularını açtığı ifadesi.

Şimdi gitseniz. Veşin Kalesine, Kelebek Dağı'na, Berxo Boğazi'ne, Kelxasi yollarına, Murat, Peri, Munzur suyuna, Haykırarak - Alişar vuruldu...? - diye bağırırsanız; inanabilir misiniz? O, dağların heybetini suların çöküşünü azaltabilir misiniz? İnanabilir misiniz?.. gözleri çapaklı yaşlı amayı, yaşlı çınar gövdeli amcağı, çiçeği burnundaki weyveyi, büyüklüğü henüz terlenmiş buzaya, fiziksel özürle korvemi. Kelxasi yollarında krom taşıyan küçük Moskovalılardan.

Bu kaçınıcı - Vuruldu, kıyıya, mar, şehidbiye - haberdir gidiyor. Ve yine heer defasında, ay ışıklı bir gecede, köpek havlamadamlarıyla uyandı tıklanan kapların ardındaki - Ana, bawo, weyve... may, may, metersi... çeberakı... - diyen ses Alişar'ın değil miydi?

İnanırlar mı ki, şimdi gidip: - Alişar elinde bomba patladı, parça parça

oldu. Hem de yanında KOMİSER ŞAHİN'le - demen Yok kirvem, yok, Yok yoldaşım, Yok.

O her parça, her taraftan, daha nice dağ silsilelerini aşarak incek köylerine, bükler. Bilirler onlar; - may, may, metersi, çeberezakı - sesleri hiç kesilmeyecek. Ne zifiri karanlıklar, ne top - bomba, kurşan, engelleyemeyecek bu sesleri. Ve yine her defasında açılacak kapıları, karanlıktan ışığa süzülerek, girecekler içeyiye, umut yüklü, sevda yüklü, varınlar yüklü ALIŞAR / ALIŞARLAR...

(ALİŞAR / TOPÇU)
DOĞAN KARADAĞ
YOLDAŞIMIZIN ANISINA

Kızıl Selamlar

Alişar yoldaşların karşı sıcak, düşmanına karşı amansızdı. Doğan Karadağ ayakta sol baştaki

Pancho Villa

Doroteo Arango veya Pancho VILLA

5 Haziran 1878'de Rio yakınlarındaki Grande Ciftliği'nde doğan ve asıl adı Doroteo Arango olan Pancho Villa, Francisco Villa olarak da bilinir. Pancho Villa, Porfirio Diaz ve Victoriano Huerta diktatörlüklerinin yıkılmasında önemli rol oynamış Meksikalı devrimci bir gerilla lideridir.

Bir tarım işçisinin oğlu olan Villa, küçük yaşta yetim kalmıştı. Kız kardeşine tecavüz eden kişiyi öldürdükten sonra dağılıp çıktı. Okuma-yazmayı, gençlik yıllarını geçirdiği dağlarda öğrendi. Yoksulların ve muhtaçların yardımına koşmakla kısa sürede efsaneleşti.

Bir tarım işçisinin oğlu olan Villa, küçük yaşta yetim kalmıştı. Kız kardeşine tecavüz eden kişiyi öldürdükten sonra dağılıp çıktı. Okuma-yazmayı, gençlik yıllarını geçirdiği dağlarda öğrendi. Yoksulların ve muhtaçların yardımına koşmakla kısa sürede efsaneleşti.

Onun romantikliği ve umursamaz kahramanlığı üzerine pek çok öyküler anlatıldı, şiirle yazıldı, pek çok türküler yakıldı.

1910'da Francisco Madero savaşa başladığında, Villa hala dağlardaydı. Silahlı ayaklanmadan üç ay sonra ortaya çıktı ve bütün çetesini, ülke hakkındaki bilgilerini, servetini Madero'nun emrine verdi. Ayaklanmanın başarıya ulaşmasından sonra yine eski yaşamına döndü.

1912'de Pascual Orozco'nun, baskılan Madero yönetimine karşı başlattığı ayaklanmaya katıldı. Bu ayaklanmanın insiyatini ele geçiren iktidara gelen General Victoriano Huerta, Villa'yı emre itaatsizlikten hapse attı.

Birkaç ay kaldığı cezaevinden firar ederek ABD'ye kaçtı. Kısa bir süre sonra tekrar Meksika'ya dönerek kuzeyde birkaç bin kişilik ünlü gerilla ordusunu kurdu. Çok geçmeden gücünü Venustiano Carranza'nın ordularıyla birleştirerek Huerta diktatörlüğüne karşı ayaklandılar. Huerta karşısında kazandıkları zaferden sonra başkent Mexico'ya girdiler. 1913'te Ehuahuas eyaletinin valiliğini yaptı.

Siyasi nedenlerle Carranza ile arası bozulan Villa, Zapata ile birleşerek tekrar Meksika'nın kuzeyine çekildi. Bu dönemde bir ara ABD'nin New Mexico eyaletindeki Columbus'a saldırdı. Bunun üzerine gönderilen ABD birliğini yenerek Meksika'dan püskürttü.

Yaşamı dağlarda ve özellikle Carranza diktatörlüğüne karşı gerilla savaşında geçen Pancho Villa, 1920'de Carranza diktatörlüğünün yıkılmasından sonra Emiliano Zapata ile birlikte demokratik bir hükümet kurdular. Ancak Carranza'nın askerî birlikleri hâlâ kendilerine karşı savaşıyordu.

Kuzey Meksika'yı tamamen kendi denetiminde tutan Pancho Villa, Emiliano Zapata'nın bir suikaste öldürülmesinden sonra, zaten yabancısı olduğu politikayla fazla uğraşmadı. İyi niyetli bir köylü devrimcisi olmakla beraber siyasi geriliği yüzünden verdiği mücadele bir tarım reformundan öteye geçemediği gibi, çokça kullanıldı, ihanetlere uğradı. Politik yaşamı bırakıp kendi çiftliğinde yaşamaya başlamıştı. Ancak üç yıl sonra tuzağa düşürülerek bir silahlı saldırıyla 20 Temmuz 1923'te öldürüldü.

Kavganın Güncesi

İspanya iç savaşı

Nazilerle anlaşan General Franco 18 Temmuz 1936'da İspanyol Fas'ındaki bir radyo verici istasyonundan yaptığı açıklamayla ordunun yönetime el koyduğunu duyuruyordu. Buna karşılık, başkent Madrid'deki hükümet ise, yönetimin kendilerinde olduğunu ilan ederek faşist darbeye teslim olmuyordu. Bunun üzerine bir iç savaş başlamıştı. İspanya genelinde yayılan faşizme karşı, tüm işçiler hükümetten tek talepte bulunuyorlardı: "Silah verin bize..." Faşizme karşı Komünizmi silahlandırmaktan kaçınan liberal hükümet işçilere silah vermedi. Bunun, uzun vadede kendi sonunu da getireceğini düşünüyordu.

Bekâç gün içinde bunalımlı olarak yeni bir hükümet kuruldu. Ancak bu da liberaldi. Ama, yine de bütün işçilere silah dağıtma emrini vermişti. İspanya'nın en geniş örgütlü gücü olan kilise de faşist Franco ayaklanmasının yanında yer almıştı. Kilisenin olanaklarından yararlanmak isteyen Franco, "Katoliziz biz. Ya katolik olunur İspanya'da, ya hiçbir şey" diyordu... Franco'nun ve kilisenin çeşitli açıklamaları ve fetvalarına Dolores Ibarruri, şu karşılığı veriyordu: "Sürünerek yaşamaktansa, başı dik ölmek yeğdir!..." (Bu kadın maden işçisi, aynı zamanda Halk Cephesi'nin millet vekiliydi.)

Faşist ayaklanma karşısında başan gösteremeyen 2. liberal hükümet de istifa edince onun yerine bir "Halk Cephesi" niteliğindeki hükümet kuruldu. Çeşitli sınıfları temsil eden siyasi partilerden oluşan hükümet içinde yer alan Komünist Partisi ve Halk Cephesi yoğun çabalar sonucunda savaşın kazanılabilmesi için acil bir tarım ve toprak reformu yapımını kabul ettirdiler.

Büyük toprak sahipleri ile büyük patronların desteklediği faşist Franco ayaklanmasına karşı savaşan tüm anti-faşistler, toprak reformuna direnen patron ve büyük toprak sahiplerine karşı da savaştılar. Bu özgün koşullarda yukarıdan aşağıya doğru gelişen (Prusya tipi) Demokratik Devrim (toprak devrimi) her türlü üretim ilişkilerinde belirleyici rol oynarken; bu, eğitim alanına da yansıyor. Kısa zamanda çok sayıda okul açılarak bir eğitim kampanyası başlatıldı. Bankalar ve temel sanayi dalları millileştirildi.

Süreç içerisinde oluşturulan Halk Ordusu'na İspanya dışından gelen anti-faşist gönüllü savaşçıların oluşturduğu askerî birlikler de katılıyordu. Öte yandan Franco birliklerinin başarı alamaması karşısında önce faşist Mussolini birlikleri, sonra da faşist Hitler birlikleri yardıma geldiler. Oldukça kanlı süren ve onbinlerce insanın öldüğü çarpışmalardan sonra İspanya'nın büyük bir kısmını Franco birliklerinin denetimine geçmişti.

Bunun yarattığı moral bozukluğu Halk Ordusu'nun direncini de kirdi. Sosyalistlerin tüm çabalarına rağmen direniş günbegün azalıyor. Kalan son kent olan Madrid'te ise, yüksek rütbeli subaylar 28 Mart 1939'da yaptıkları bir darbeyle yönetimi ele geçirerek Franco'ya teslim ettiler.

30 Mart'ta bütün İspanya işgal altındaydı. İç savaş bitmişti. İspanya için artık, kurşuna dizilmeler, engizisyon işkenceleri, sosyalistlerin ve demokrat muhaliflerin acımasızca katledildiği ve başında Franco'nun bulunduğu faşist dönem başlamıştı.

Lozan antlaşması

Alman emperyalizmi, dünya pazarı üzerinde hakimiyet kurmak birisiyle ve dizginli olarak başlattığı saldırganlıklarıyla 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nı başlatmıştı. Osmanlı devleti de bu savaşta Alman emperyalizminin yanın-

da ve onun gönüllü müttefiki olarak yer almıştı.

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın galipleri olan devletler, savaşın yenik olarak çıkan Alman emperyalizmi üzerinde denetim kurma ve onun pazarlarını kendi aralarında yeniden bölüşme yoluna giderek Türkiye'yi işgal ettiler. Kemalistler, bu işgale karşı kendiliğinden gelişen direniş hareketlerinin önderliğini çeşitli burjuva politik yöntemlerle ele geçirdiler. Ancak bir yandan "anti-emperyalist" savaşı sürdürürken öte yandan emperyalizmle uzlaşma çabası içindeydiler.

İstanbul'daki Vahdettin Hükümeti'nin emperyalistlerle yaptığı Sevr Antlaşması'nı tanımayan Kemalistlerin Ankara Hükümeti, gelişen Kürdistan'ı Başkaldırıları kanla ve kılımla bastırarak suretli emperyalizmin güvenini kazanmıştı. M. Kemal önderliğindeki Ankara Hükümeti, emperyalistlerle imzaladıkları Ankara Antlaşmasıyla Lozan Antlaşması'nın genel çerçevesini belirlemişlerdi.

24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşması; 1638'deki Kasr-ı Şirin Antlaşmasıyla İran ve Osmanlı devletleri arasında paylaşmış olan Kürdistan'ın bir bölümünü, emperyalistlerin Osmanlıların denetiminden çıkardıkları Irak ve Suriye arasında taksim ederek yeniden parçalamıştı.

Lozan Antlaşması, emperyalizme uşaklığını teyid eden ve yeni kurulan T.C. devletinin bu uşaklığını resmileştirmenin yanı sıra; Kürdistan'ın yine emperyalistler tarafından Irak, Irak, Suriye ve Türkiye arasında dörde bölündüğü tarihi bir haksızlığın antlaşması oldu.

Bolşevik-Menşevik ayrışması

1905-1907 devriminin bozguna uğramasından sonra, Rusya'nın önünde iki yol belirleniyordu. Çarlık feodal toprak sahipleri ve burjuvalar, ülkede monarşinin ve toprak sahipleri egemenliğinin sürdürülmesinden, kapitalist-burjuva bir evrim yoluna girilmesinden yanaydılar. Oysa Bolşevikler yeni bir devrimle demokratik bir dönüşümü gerçekleştirmek istiyorlardı. Menşevikler ile sosyalist devrimcilerin görüşü ise, daha çok, çarlığın ve burjuvazinin görüşüne yaklaşmaktaydı. Çarlık hükümetinin içine düştüğü bunalımdan kurtulabilmek için kurmak istediği birinci Duma'yı "halk meclisi karkatürü" olarak niteleyen Bolşevikler, Dumaya katılmayacaklarını açıkladılar. Menşevikler Duma'ya katılma kararı aldılar.

Menşeviklerin bu tutumu ve bölücü girişimleri Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP)'ni ikiye ayırmıştı. RSDİP'in Londra'da toplanan II. Kongresine katılmayan Menşevikler, Cenevre'de toplanarak kendi aralarında bir Kongre yaptılar. Bu ki kongreden çıkan kararlar birbirinden çok farklıydı. RSDİP kesiri olarak Bolşevikler ve Menşevikler olarak ikiye bölünmüştü.

Bolşevikler ile Menşevikler arasında süren ideolojik siyasi mücadelede Lenin, yaklaşan Burjuva Demokratik Devrim'in önderliğini işçi sınıfının ele geçirecek Burjuva Demokratik Devrim'i zaferine götürmesinin Sosyalist Devrim'in olanaklarını sağlaması açısından gerekli görüyordu. Menşevikler ise, işçi sınıfının bir Burjuva Demokratik Devriminde yer alamayacağı sol görüşünü savunuyorlardı.

1905'te Lenin, Menşeviklerin bu tezlerini çürütmek ve RSDİP'in Burjuva Demokratik Devrim'i karşısındaki temel politikalarını belirlediği "Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği" adlı kitabını yayımladı. Lenin'in bu kitabında belirlediği ilke, Burjuva Demokratik Devriminde taktik sorunlar konusunda Marksist partinin yeni bir çizgisini oluşturduktaydı.

Aralarındaki görüş ayrılıklarına rağmen, işçilerden ve genel olarak tabandan gelen talebi Lenin de destekleyerek, Nisan 1906'da yapılan ve "Birleşme Kongresi" adını taşıyan IV. Kongrede birleştiler. 1907 Mayıs'ında Londra'da yapılan V. Kongre'de Menşevikler, giderek tükenmekte; Bolşeviklerin ise, hızla büyümekte olduğu görüldü. Bu kongre Bolşeviklerin RSDİP için de siyasal hakimiyet kurdukları bir kongreydi.

Emre Bilgin

Celladın torpilinde gözleri olmadı!

Öncünün önderlik pratiğine büyük ve güzel bir örnek: Emre Bilgin. Ezik girdiği cezaevinden başı dindik bir komünist olarak çıkan Emre, düşünceleri ve davranışlarıyla herkesin sevgisini, saygısını ve kalbini kazandı. O, unutulmaz sesiyle kimi zaman hüzünlendirip kimi zaman da coşurttu dostlarını. İhtiyaç duyulan her alanda görevlerin büyüğüne-küçüğüne bakmadan çalıştı. Tüm devrimci değerlere sahip çıkma anlayışıyla kendi geleneğine uygunluk gösteren direniş pratiklerini şiiirler yazarak sahiplendi.

19-20 Temmuz 1992'de Güzelyalı ve Maltepe'de Emre ve üç yoldaşı Ramazan Ceviz, Nurgül Yavaş, Hasan Demir TKP/ML-TKKO'nun birer neteri olarak o güzel erdemlere, halka layık bir şekilde çatışarak şehit düştüler. Onların, faşist-egemen güçlerin çemberi içindeyken bile, gösterdikleri bu direnişin, sıktıkları kurşunların kaynağını, öncünün ideolojik-siyasal hattının doğruluğundan aldıkları güçte aramak gerekir. Yine onlar; bu direnişleriyle ölümsüzleşerek yoldaşlarına bir kez daha mirasa uygun davrandıklarını gösterdiler. Faşist güçlere de bu darbeyle hakettikleri dersi verip korkularına korku katmış komünist direnişin güzel bir örneğini vermişlerdir.

Onlar; ölümleri birer Kızılgül-müş'cesine bıraktıkları fotoğraflardaki gülümseyişlerinin kenarına ilştirirler, evet onlar acaba gerçekten anlatabilirler mi? Yüreğimizin her vuruşunda, kavgada, sonsuza dek yanbaşımdasınız!

"Üç dünya teorisi"

12 Eylül AFC'nin yayınına son verdiği -Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşin- PARTİZAN dergisi, Temmuz 1978 tarihli 1. sayısında "Üç Dünya Teorisi"ni kapak konusu olarak işemişti.

ÇKP yönetimini ele geçiren modern revizyonist burjuva kliği 1970'lerden itibaren teorik temellerine oturmaya başlayan karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni ÇKP'nin 11. Kongre Raporu'yla formüle ederek sistemleştirmişti. Bu akımın başını çekenler, Lin Biao, Teng Hsiao Ang, Huaof Kua-Feng'di.

"Üç Dünya Teorisi": Emperyalizm ve proleter devrimleri çağını ve bu çağı karakterini veren temel ve başlıca çelişmeleri reddederek kendisini "strateji" ilan eden, emperyalizm ve proleter devrimleri stratejik çağ tespiti reddeden; sınıfsal ayırım yerine kapitalizmin üretici güçler teorisi temel alan; "ikinci dünya" teziyle emperyalistlerin bir bölümünü nitelik olarak emperyalist kabul etmeyen; "Üçüncü Dünya'yı bir bütün olarak ele alıp sosyalist ülkelerin yarı-sömürge ülkeleri ayrıştıran ve yarı-sömürge ülkelerin bağımsız olduğunu öngören; üçüncü dünya savaşının önlenemez olduğunu mutlaklaştıran vb. vb. vb. karşı-devrimci tezleri savunan sınıf işbirliği teorisiydi.

PARTİZAN, bu karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni MLM bilimi ışığında sınıfsal perspektifle inceleyip, onun burjuva özünü açığa çıkararak mahkûm etmiş ve Uluslararası Komünist Hareket (UKH) içindeki yerini almıştı.

Emekçi Kadınlar Kurultayı coşkuyla yapıldı

6-7 Mart'ta yapılması tasarlanan Emekçi Kadınlar Kurultayı valilikçe yasaklanmıştı. 8 Mart'ta tüm burjuva kadınlarına meydanlar açılırken, onlara birçok olanaklar sunulurken, emekçi kadınlar üzerinde baskı, yasak ve terör estirildi. Zira egemen sınıflar hem 8 Mart'ın içeriğini boşaltıp onu burjuva kadınlar gününe indirgemek istiyor, hem de emekçi kadının kurtuluşunu devrimde ve sınıfının yanında gören kadınların ayak seslerinden korkuyor ve izin vermek istemiyor. Ama, tüm bunlara rağmen emekçi kadın 8 Mart'ın özünü yaşama geçiriyor, geçirecektir de.

6-7 Mart'ta yapılamayan Emekçi Kadınlar Kurultayı'nın

rak ortaya koymaktaydı.

"Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son.", "Sivas katliamının hesabını soracağız", "Kadınlar katılmadık" devrim, devrim olmadan da kadınlar kurulamaz", "Dünün köle kadını uyanın harekete geçin savaşın", "Türk-Kürt kadınının kurtuluşu için sen de bir meşale yak!", "Her kadın yeri kadın olacak", "Kadın erkek elele demokratik halk devrimine", "Barbara Anna Kistler Ölümsüzdür. Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi" Lenin'in "Ezilen kadınlar feministlerin yapmacık çözüm önerilerine değil, proleterya partisine minnettar kalacaktır" sözü, "Kadınlar kölelik zincirinden kurtulmak için örgütlen-

rulan bu kürsüden hemcinslerine ve erkek kardeşlerine seslendi. Bu bir olumluluktur, bir başlangıçtır, diyoruz. Zira daha evinde, ev köleliğinin dışına çıkamayan sosyal, siyasal yaşama katılmayan, çalıştığı halde haklarının bilincinde olmayan o kadar çok ezilen kadın varki. İşte amaç göğün yarısını oluşturan bu kadınları sosyal, siyasal ve kültürel yaşama katmaktır. Onları yaratan, değiştiren, dönüştüren yetiştiren bir kimliğe sahip kılmaktır.

Kurultay devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Divan seçiminden sonra Sivas katliamına tanık olan bir bayan arkadaş konuştu. Daha sonra da EKK çalışmalarıyla ilgili raporlar sunuldu ve tebliğlerin okunmasına geçildi.

Program oldukça yüklüydü. Kurultaya il içinden, dışından ve yurt dışından işçi, emekçi, köylü, ev kadını, öğrenci göçmen ve Kürt kadınlarından yığınla tebliğ gelmişti. Tebliğlerin bir çoğu da EKK çalışmalarına katılarak hazırlanmıştı. Ülkemizin dört bir yanından gelen emekçi kadınlar oluşturulan bu kürsüden sorunlarını ve çözüm yollarını dile getirdi.

İlk gün işçi ve kamu çalışanlarının tebliğlerinin okunması karar altına alınmıştı. Ama, tebliğler oldukça fazla idi. Bu nedenle ancak bir kısmı okunabildi.

İkinci gün ise ev kadını göçmen kadın, öğrenci kadın ve Kürt kadının sorunlarının tartışıldığı bir gün oldu.

Kurultaya oldukça fazla mesaj gelmişti. Zaman yetersizliği nedeniyle bir çoğunun sadece isimleri okunmak zorunda kaldı.

Kadın sorununa sınıfsal perspektifle bakan ve bu yarıyla kendilerini feminizmle kalın çizgilerle ayıran çeşitli çevrelerin ve emekçilerin oluşturdukları ilk emekçi kadınlar kurultayı olması bakımından anlamlı ve olumlu bir çalışmadır. İlk olmasının getirdiği bazı eksiklikler de söz konusu oldu. En önemli eksiklik tebliğlerin seçiminde ve okunmasında oldu. Birçok alanda EKK çalışması olduğu için doğal olarak oldukça fazla tebliğ hazırlanmıştı. 100'e yakın tebliğ vardı. Bunların hepsinin okunamayacağı yeterince hesap edilemedi.

Yapılması gereken özellikle aynı sorunları içeren tebliğleri ortak bir tebliğ haline getirmekti. Ve bu da bir komisyon çerçevesinde kolektif bir çalışmanın ürünü olmalıydı. Birey adına tebliğler çalışmanın ruhuna da aykırıydı. Zira EKK'nın şiarı da ortak sorunların çözümü için, ortak çaba şeklindedir.

Bu düzenleme yeterince yapılmadığı için bazı kesimlerin sorunları pek dile getirilemeyen bazılarına fazla zaman ayrıldı. Örneğin kamu çalışanlarının hazırladığı tebliğler zaman yetersizliğinden dolayı okunamadı.

Oysa bunlar ortak bir çabanın sonucu hazırlanmış tebliğlerdi.

EKK girişim komitesinin hazırladığı tebliğ de okunamadı.

Kurultayı yöneten divan üyeleri

Sadece örgütlenme üzerine olan bölüm okundu. Oysa kurultayın en önemli tebliği o idi.

EKK çalışmaları içinde hemen hemen herkese, her kesime tebliğ yazılması söylendi. Doğal olarak ta kurultayda herkes kendi tebliğinin okunması noktasında ısrarlı oldu bu da hoş olmayan bir hava yarattı.

Oysa onlara net bir perspektif söylenebilirdi. Herkes kendi bölgesinde, kendi iş kolunda düzeyinde tebliğ hazırlayıp EKK girişimcilerine vermeliydi. Girişim komitesi bu tebliğlerden içlerinde kendi kesimlerinin sorunlarını daha derli toplu koyan tebliğlerden belirli sayıda tebliği kurultaya sunmalı sonra da serbest saatte tartışmaya yönelmeliydi. Bu çok daha verimli ve kurultayın ruhuna uygun olurdu. Bu anlayış hakim kılınmadığı için

bu bakış açısıyla mümkün olur.

Kurultayda görülen ve zaten kurultay girişimcilerinin arzuladığı şey de bu çalışmanın ortak bir kadın örgütlenmesine götürmesi ve emekçi kadının daha güçlü bir sesle meydanları doldurmasıdır.

Bu anlayış ve demokratik yan, içe sindirildiği oranda bu örgütlenmeye ya da ortak Mücadele bir anlam bulup, gelişip güçlenecektir. Devrim cephesinde önemli bir güç olarak kendini gösterecektir.

Kurultayda bir yandan işçi-emekçi ezilen kadının sorunları ve çözüm yolları tartışılırken bir yandan da ara ara çeşitli etkinlikler sergilendi. Grup Yenigün, Grup Kutup Yıldızı, Ozan Hüseyin Aydın, Grup Mumzur, ve işçilerin hazırladığı bir tiyatro sergilendi. Şehit Anılarının konuşması kurul-

Çocuk folkloru Kurultaya renk kattı

bir düzensizlik söz konusu oldu. Bazı kesimlere değinirken bazı kesimlere yeterince ya da hiç değinilmedi. Artı tebliğlerden çok belli anlayışların propagandası oldu. Ve serbest tartışma saati yaşama geçirilemedi.

Varolan diğer bir eksiklik te, kurultayın amacına yönelik ortak sloganların atılmasındaki yetersizlik oldu. Siyasal amaçlı propaganda sloganları daha baskın çıktı.

EKK çalışması kadın sorununun çözümünü sınıf sorununda gören ve bu yarıyla da feminizmden sosyal feminizmden ayrılan anlayışların, çevrelerin ve bireylerin oluşturdukları bir çalışmadır. Bu nedenle de öne çıkarılması gereken yan da bu müşterek yandır. Demokratik olması ve geleceği kucaklaması ancak

taya çok büyük bir coşku verdi İHD genel başkan yardımcısı Ercan Kanar ve Alman Sendikalar birliği adına bayan Manique konuşmacı olarak katıldı. Kağıthane işçilerinin katılımı ve kürsüden seslenmesi büyük bir coşkuyla karşılandı.

Bu çalışmanın ortak bir örgütlenmeye taşınması noktasında çeşitli bölgelerin ve kesimlerin verdikleri kurultaya katılanlar ve kurultay girişimcilerince kabul gördü. Bu önerilerden bazıları yanlış bir anlayışla bağımsız kadın örgütlenmesinden söz ederken bir kısmı birleşik demokratik kadın örgütlenmesinin yaratılmasını talep etmekteydi. Kurultay 2 gün boyunca yaklaşık 2000 kişinin katılımıyla coşkuyla sürdürüldü.

Kurultaya olan katılım ve ilgi, onun önemi ve aciliyetinin göstergesiydi.

çalışmalarına devam edilmesi ve yeniden yapılması kararı alındı. Ve 10-11 Temmuz tarihlerinde bu karar coşkuyla yaşama geçirildi.

EKK girişimcilerinin amacı, sadece kurultay yapmak değildi. Bu sadece bir final olacaktı. Kadın mücadelesinin salt 8 Mart'lara sınırlandırılmaması anlayışından yola çıkan kurultay girişimcileri, her gün 8 Mart, her gün mücadele günü diyorlardı. Ta ki kadının gerçek kurtuluşu sağlanıncaya kadar. Clara Zetkin'in dediği gibi: "Faşizm yeryüzünden silinip atılmadığı müddetçe hiç birimizin mola verme hakkı yoktur."

Salon çeşitli sendika, demokratik kitle örgütü, sosyalist basın, ve birey adına yollanan çiçeklerle donatılmıştı. Yazılan pankartlar ise çeşitlilik arz etmekte, kurultayın amacını ve anlayışını öz ola-

nin", "Kurtuluşumuz sosyalizmde" vb. vb. Pankart ve çeşitli dövizler asılmıştı.

Devasa boyutlarda ve çeşitlilikte olan kadın sorununa rağmen kurultayın gündemi genel olarak işçi emekçi kadınların sorunları ve mücadele talepleriyle ilgiliydi. Ama, bunun yanında elbette ev kadınının, köylü kadınının, aydın, öğrenci kadınının, göçmen kadının ve Kürt kadınının da sorunlarına değinildi.

Kurultayın hedeflediği şeylerden biri de işçi emekçi kadın için bir kürsü yaratmaktır. Ve bu kürsüden kendi sorunlarını çözüm yollarını kendilerinin dile getirmesi isteniyordu. Zira işçi, emekçi kadın kendi sorununa bizzat kendisi sahip çıkmazsa kurtuluşu mümkün olamayacaktır. Ve bu amaç az da olsa gerçekleştirildi. Kurultay boyunca onlarca emekçi kadın oluştu-

**SOMURULAN KADIN
SOMURULAN ERKEK
KOLELİĞE BAS KALDIR
EKB**

Kurultayın coşkusu halaylarla sürdü

Halkın Gücü Gazetesi Sahibi Rıza Güneşen Oldürüldü

Haber Merkezi: Halkın Gücü gazetesinin sahibi Rıza Güneşen İstanbul Parseller Turan sokakta 14 Temmuz günü uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Rıza Güneşen'e 8 kurşun sıkan saldırganlar olay yerinden uzaklaştılar. Gazeteleri daha sonra arayan bir kişi eylemi Devrimci-Sol adına üstlendi ve: "Devrimcilere kurşun sıkanları cezalandırdık" dedi.

Öte yandan Mücadele gazetesinden yapılan açıklamada Rıza Güneşen'in "Darbeciler olarak adlandırılan" grup tarafından öldürüldüğü açıklandı. Olayla ilgili gazetemiz baskıya girerken öğrenebildiğimiz bilgiler bunlardı.

Burjuva Basının Maksatlı Çabası

9 Temmuz 1993'te Küçükçekmece-Sefaköy'de kurşunlanan bir gencin haberi çeşitli gazetelerde çetrefilli bir biçimde yer aldı. Kimi gazeteler, kimliği belirsiz saldırganlar ifadesi kullanırken; kimi gazeteler olayı "polis olduğu iddia edilen saldırganlar" diye verdiler.

SABAH gazetesi ise, olayı, "Dev-Sol'da iç çatışma" başlığıyla verdi. "DK yanlısı olduğu iddia edilen... Polis Ünlü, önceki gün Bedri Yağan yanlısı 3 kişi tarafından vurularak yaralandığı" şeklinde yayımladı.

Dev-Sol ayrılığıyla beraber çeşitli saldırı olayları gündeme gelmişti. Bu olayları kendilerine zemin olarak kullanan burjuva basını; bu olayı da kendi amaç ve istekleri doğrultusunda adeta bir "kan davası" biçiminde vermesi düşündürücüdür.

Olayla ilgili çeşitli söylentiler çıkmasına rağmen, beklemediğimiz halde elimize herhangi bir resmi açıklama geçmedi.

ML Gençlik, Komünist önderini yitirdi

Marksiizm-Leninizm-Maoizm savaşçısı: Mehmet Ali ÇAKIROĞLU

13 Temmuz, tarihe MLM gençliğin mücadele azmiyle dolu, direnişçi önderlerinden birini yitirdiği bir gün olarak geçecek. MLM Gençliğin önderlerinden Mehmet Ali Çakıroğlu, elinde bomba patlaması sonucu yaralandıktan sonra kaldırıldığı SSK Göztepe Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. Görgü tanıkları, Çakıroğlu'nun yaralı olduğu halde konuşabildiğini büyük ihtimale tedavisinin polis tarafından engellendiğini dile getirdiler. Bir yoldaş onun yaşamını kısa-

ca şöyle anlattı:

"Mehmet Ali Çakıroğlu Maraş doğumlu. 1985 yılında Hacettepe Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümü'nde okurken ML saflarda mücadeleye katıldı. Mücadeledeki kararlılığı kısa zamanda onu çevresinde sevilen ve güvenilen biri haline getirdi.

1985'te Öğrenci Derneklerinin kurulması ile 12 Eylül sonrası gelişmeye başlayan öğrenci gençlik mücadelesi, 14 Nisan 1987'de devletin dayattığı tek tip demek ta-

arısına karşı en kitlesel eylemini gerçekleştirdi. Mehmet Ali bu eylemin ön sıralarındaydı. İlk gözaltına alınması da bu eylem sonrasında oldu. Aynı yıl içerisinde Yeni Demokrasi Dergisi'nin Ankara bürosunda çalışmaya başladı.

İkinci gözaltını burada çalışırken yaşadı. Saddam rejiminin gerçekleştirdiği Halepçe katliamını kinamak amacıyla o dönem (1988) Ankara'da yayınlanan Yeni Ağa Dergisi yöneticileriyle birlikte Irak büyükelçiliğine koydukları siyah çelenkleri dolay gözaltına alındı. Bu gözaltındaki direnişi bundan sonraki gözaltılarındaki direnişlerinin de hazırlayıcısı oldu. Bu gözaltı sonrasında üç ay tutuklu kaldı.

Daha sonra İstanbul'a geldi. Ve gelişinin ilk haftasında polisin gerçekleştirdiği genel bir TKP/ML operasyonu sonucu gözaltına alındı. Bu gözaltı sonrasında da dört ay tutuklu kaldı.

Bu tutukluluk süresinin bitiminden sonra tekrar Ankara'ya döndü. 1990'da tekrar gözaltına alındı. Gözaltı gerekçesi ise "TKP/ML'nin kırsal alandaki faaliyetine adam göndermekti." Mehmet Ali bundan önceki bütün gözaltılarında olduğu gibi, bu gözaltında da bir direniş destanı yarattı. Ondan bir tek sözcük daha alamayan polis, kendi yenilgisini "Bu kez sen kazandın" biçimindeki sözcüklerle dile getirmek zorunda kalmıştı. Bu gözaltı sonrasında da üç ay tutuklu kaldı.

Çıktıktan sonra bütünüyle illegal faaliyete katıldı. İlegal faaliyet alanındaki başarısı onu ML Gençliğin önderlerinden biri haline getirdi. O yaman bir örgütçüydü. Bütün bunların yanında o bu başarılarının yanında görünümü ve espirili kişiliği ile de hatırlanacak.

Ayrıca bize ulaştıran bilgi TKP/ML üyesi olan M. Ali'nin ve TMLGB Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi, Sekreter Yardımcısı olduğudur.

Paris Cezaevlerinde açlık grevi

Haber Merkezi/ Paris'ten Özgür Gelecek Okurları Yazıyor:

Faşist Türk devletinin halklarımıza karşı sürdürdüğü baskı soykırım ve imha politikasına karşı Paris Cezaevlerinde tutuklu bulunan TKP/ML ve DEVRİMCİ SOL tutsaklarının katılımıyla 14 Temmuz tarihinde başladı.

Açlık grevi Kürdistan'da Kürt Ulusuna karşı yürütülen savaşa, köy yakmalarına, zoraki göç, faili belli cinayetlere, Sivas katliamı ve tüm Türkiye halklarına karşı sürdürülen kirli savaşı protesto etmek ve Avrupa kamuoyunu duyarlı bir hale getirmek amacıyla başlatıldı.

İzmir gecekondularının mağdurları

Haber Merkezi- İzmir'in Esentepe semtinde Haziran ayı içerisinde oturdukları evleri yıkılan yaklaşık 300 gecekondularını yıkıntılar arasında yatıp kalkıyor.

40 gecekondulu Ege bölgesi Sanayi Odası (EDSO) Başkanı Murat Demirel'e ait Demirel İnşaat A.Ş ile Esentepe konut yapı kooperatifi'nce yapılan Mın kent konutları arazisinde olduğu gerekçesiyle polis destekli şirket görevlilerince yıkılmıştır.

Çoğu 20-30 yıldır yıkılan evlerde oturan gecekondular halkı sağlık, beslenme ve temizlik ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak bir şekilde, evlerinin yıkıntıları arasında yatıp kalkıyor. Halk polisin para babası şirketlerin yanında yer aldığına vurgu yaparak "Devlet terörün başı" diyor.

KAMUOYUNA

Köy buşaltmalar, yargısız infazlar Faili meçhul cinayetler ve Kürt hakına yönelik saldırıları en son Sivas katliamı ile yeni bir boyut kazanmıştır.

Devletin denetimi ve gözetimi altında yapılan bütün saldırıları baskı ve yoketme uygulamalarını şiddetle protesto ediyoruz.

Çakmak Ailesi
TUNCELI

Komünist gençliğin
önderi
Mehmet Ali
ÇAKIROĞLU
ölümsüzdür

Ne gözyaşı
Ne de yas
Tek kurtuluş
isyandır.

YENİ DEMOKRAT
GENÇLİK

Ey güzel ütopyalar için
kaygıyı seçen,
serden geçen,
dalından düşen,
güzel insan.

Bilki:
Düştüğün yer, kırsı bir yaprağın düştüğü
toprak değil sadece.
Kırsığın yeşerdiği yüreğlerinizdir.
Ve sen MEHMET ALİ
Devletlerin arasında, güneşin sofrasındaım şimdi.
Sahipleri tarih yazan gülsüpekler dağılan ininceye
VE
sonsuzca ük biçimlesin.

PARTİZAN

İNER YAYINLARI

2. BASKILARI ÇIKTI

A. S. Losovsky

SENDİKALAR
ÜZERİNE
I

MUHAREBE
OLARAK GREY

inter yayınları

A. S. Losovsky

SENDİKALAR
ÜZERİNE
II

MARX VE SENDİKALAR

inter yayınları

Leninizm dizisi
6. defter

ULUSAL SORUN
VE
SÖMÜRGE
SORUNU

inter yayınları

BERFİN
YAYINLARI

SABAH TUFANI

Mao Zedung ve Çin Devrimi
1893-1954

Sabah Tufanı, her örgütü insanın,
her devrimcinin mutlaka okuması
gerek bir kitap!

1. Cilt Çıktı!
KİTAPÇILARDA

Not: Kitabın edeni İsmet Arslan, 466362 No.lu posta çeki hesabına yatacak
bireydir.

Cağaloğlu Yokuşu, Evren Han, Kat: 3 No: 55 Cağaloğlu 34440-İstanbul
Tel: 527 03 22

HAN SUYU
SABAH TUFANI

MAO ZEDUNG
100 YAŞINDA

500 sayfa / 90.000 TL

'Yeni Dünya Düzeni'nde "yeni" kelimesinden başka herhangi bir yenilik olmadığı ortada arak, Düzen eski düzendir, Emperyalizmin, halkların ulusal servetlerini yağmalama, ulusların kendi kaderlerine tayin hakkına müdahale etme, saldırganlıkta daha da vahşetleşme dönemidir. Neden? Çünkü iki kutuplu dünya denilen eski dönemde, yani Sovyetler Birliği'nin dengeli oluşturduğu bir dönemde, ağır çobanı kovboy Sam Amca, dolaştığı köylerde (Üçüncü Dünya'nın ezilen halkları ve ülkeleri) karşısında Rus Ayısı'nı görür, ona göre önlemini alır. Ama şimdi "köpeksiz köyde çomaksız dolaşır" misali bir durum var. Ashında gözleri denmiş Sam Amca, çomaksız dolaşmıyor. Tam tersine her götüğü yerde kan ve vahşetten başka şey görünmüyor. Adamın ayak bastığı yerde ot bile bitmiyor. Ölüm makinasını almış eline, önüne çıkan otop yok etmeye çalışıyor.

Yeni Dünya Düzeni denilen bu "ölüm düzeni"nin odak noktası, eskiden Latin Amerika ve Çin-Hindü bölgesi iken, şimdi Ortadoğu olmuştur. O zamanki dengeler ve anti-emperyalist güçler değişti. Çin-Hindü bölgesinde sosyalist partiler önderliğinde sanlı ulusal kurtuluş mücadeleleri vardı. Kuzey Kore, Çin, Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının devrimci mücadelesi; sarkonistiydi. Eh, Sovyetler Birliği de gerek kendi nüfus bölgesi gerekse kendi çıkarları için, Amerikan Emperyalizmi'ne karşı bir dengeydi.

Oysa şimdi, Ortadoğu bölgesinde yürütülen mücadeleler (PKK ve bir ölçüde Türkiye'deki bazı sosyalist güçleri saymazsak) ya milliyetçi ya da dini boyutlu içindir. Güney Kürdistan'daki İnderlik, emperyalizme karşı mücadeleyi değil, tersine ABD'ye dayanarak siyasi kazanımlar elde etmeyi istiyor. Arap ülkelerindeki muhalif güçlerden olan sosyalist ve komünistler, son derece pasif ve tam bir terör/ideolojik/styasi aşmaz içinde boşalıyorlar. İslamci kesimler anti-emperyalist söylemlerle hareket etseler de, onların kibleleri belli değil. Üstelik eskiden heri Ortadoğu'da Batı Emperyalizmi'ne karşı bir güç dengesi oluşturup, halkların mücadelelerine fırsat yaratan (nesnel açıdan) Sovyet Emperyalizmi de, artık efendis Amerika'nın sözünden çıkmıyor.

Bu şartlar altında Ortadoğu'da yeni yönetimler ve mevcut durum hakkında bazı saptamalar yapmak önem kazanıyor.

Bunlardan birincisi şöyle: Ortadoğu bölgesi gerek yeraltı ve yerüstünde bulundurduğu servet, gerekse ileride emperyalizme karşı çıkacak güçleri barındırma potansiyeli ve emperyalist işbirlikçilerinin gözlenmesi (Suudi Arabistan, Türkiye, Kuveyt, Mısır, Katar, Bahreyn ve... yöneticileri) yüzünden, bundan böyle "Yeni Dünya Düzeni"nin denek tahtası, çift alanı ve laboratuvarı konumunda olacaktır. Bu hem

Faik Bulut

Ortadoğu: 'Yeni Dünya Düzeni' laboratuvarı

iyi hem de kötüye işaretler. Ama kısa vadede emperyalist çar güçleri baskın çıkacaktır.

İncinisi, Körfez Savaşıyla birlikte başlayan emperyalist saldırının kullandığı Ortadoğu laboratuvarında Filistin Kurtuluş Örgütü hem askeri gücünü hem de devrimciliğini kaybetmiştir. Şu anda İsrail ile onuncu görüşmesini yapan Filistin Örgütleri arasında zaten bir bölünme vardı. Bu kez, mal kaynakları son derece azalan ve görüşmelerden başarı elde edemeyen FKO'nun ana örgütü El Fetih içinde de çatlak başgösterdi. Bu bir yana, Filistin Devrimi, şu anda "devrimci meşruiyet" aşamasından "anayasal meşruiyet" aşamasına geçişte, "örgüt olarak kalma, devlet-hükümet olma ve bunun gerekliliklerini yerine getirmek için daha fazla taviz verme" arasında görünmeyen ama, derin bir mücadeleye tanık olmaktadır. Bağımsızlık halinde alternatif güç, İslamci HAMAS örgütü olabilir.

Üçüncü noktada Türkiye çıkıyor karşımıza. Sovyetik yapının çöküşüyle birlikte 'istikrar ve güvenlik' arayan Türkiye'de, etnik, mezhepsel ve siyasi gerginlikler had safhaya varmıştır. Son Sivas olayları ile PKK eylemleri bunun tipik örneği. Ayrıca Azerbaycan'daki darbe ve Bosna-Hersek'teki başarısızlık, Türkiye'nin bölge çapında gerilediğinin tipik bir örneği. Dış siyasetler açısından doğru olan bu görüş; iç meselelerde de doğrudur. Azerbaycan olayı da göstermiştir ki; Türkiye, Kürt meselesini gözmeze daha doğrusu Kürt hareketini ezmeze öncelik tanıyor. Kürt meselesini demokratik yollarla çözüp sonra Orta Asya ve Kafkasya'da yayılmacılık peşinde

koşma siyasetini benimsemiyor. Tersine dış yayılmacılıkta Rusya, Almanya, ABD gibi güçlerden korkan, hatta onların taşeronluğunu yapan Türkiye, iç meselelerde (Kürt sorunuyla ilgili gibi) son derece serttir. Ama, öte yandan Türkiye, Bosna-Hersek, Makedonya, Azerbaycan, Gürcistan, Kuzey Irak gibi meselelerde kendisinde söz sahibi olma hakkını bulurken; hem bu ülkelerin sorunlarını kendi içine taşımış, hem de Ortadoğu ile Balkan ve Kafkasya bölgesini birbirine bağlamıştır.

Dördüncü nokta da Mısır'ın siyasi etkinliğinin azalmasını görüyoruz. 1960'larda Arap dünyası ve Ortadoğu'da hemen hemen tek söz sahibi olan Mısır, 1967 bozgunu ve ardından 1973 Arap-İsrail savaşı sonrası, İsrail'i yanına ortak kabul etmek zorunda kalmıştır. İsrail artık, Ortadoğu'da söz sahibi bir ülkedir. Sovyetik yapının çöküşüyle birlikte bu kez Mısır-İsrail ortaklığına, Türkiye ve İran da dahil edilmiştir. Bu ülkeler Ortadoğu'daki birçok meselede (su, petrol, güvenlik, silah, Kürtler, İslamcılar vs...) kaçınılmaz olarak görüşlerini başvurulan ülkeler haline gelmişlerdir. Mısır'ın nüfusunun azalmasına paralel olarak Suudi Arabistan, gerek petrodolar gerekse Amerikan askeri desteğiyle Arap yarımadasında ve Arap dünyasında sözcü dinlenen bir güç olmuştur. Petrol şeyhliklerini ilhak etmek üzere Amerika tarafından hazırlanan planın baş ayıncusu, Suudi yöneticileri olacaktır. Aynı zamanda Suudi Arabistan, "Şam Güvenlik Bildirgesi" aracılığıyla Mısır ve Suriye gibi iki varucu Arap gücünü yanına çekmeyi başarmıştır.

İran, beşinci noktada çok yönlü oynuyor. Türkiye ile Kafkasya, Kürdistan ve Orta Asya konusunda rekabet halinde olan İran, bir yandan ABD'nin kuşatma planı tehlikesiyle karşı karşıya, öte yandan Batı ile uzlaşmanın eşliğinde, İran'ın şu andaki zayıf noktası edilen Kürt, Beluci gibi halklar, Tahran, sıkışmadığı müddetçe açık biçimde İslam Radikalizmini teşvik etmeyecek gibi görünüyor. Gizli işkiler ise her zaman var.

Amerikan Time ve Newsweek dergileri, Avrupa'daki Kürt eylemlerini bahane ederek Kürt sorununa değindiler. Ama, bu arada PKK'yı "öcü" gösterip Batı'nın hedefi haline getirmeye çalıştılar. Bunun sonuçları yakında görülecektir. Yine de Türkiye, Irak ve İran'daki Kürt meselesi, çözülmez olmaktan uzaktır. Görünen o ki, Yeni Dünya Düzeni, bu kuzu zaman zaman oynayacak zaman zaman da ihmâl edecektir.

Ha, bir de Ortadoğu'da düzenlerin yakınlaşmasını hedefleyen Barış Suyu ile Tarımsal Kalkınma Projeleri var ki, birincisi ABD ikincisi Almanya'nın eseri. Bu da iki emperyalist devin bölgedeki rekabetini göstermesi bakımından ilginçtir.

"Dünya İnsan Hakları Konferansı" sonuçlandı

14-25 Haziran tarihleri arasında, Viyana'da "Dünya İnsan Hakları Konferansı" yapıldı. Konferans, Birleşmiş Milletler Örgütü tarafından düzenlenmişti. Konferansa katılanlar, ev sahipliğini yapan BM tarafından çağırılan bazı devletler ve çeşitli "İnsan Hakları" örgütleniydi.

Hani Kürt halkının bir ödeyişi vardır. "Ağız kanabulunan çakal darmaz" diye. İşte bu söz tamta bu haydutlar çetesine yakışan bir sözdür. Keza bu haydutlar sürüsü kendi emperyalist çıkarları uğruna yöresel/bölgesel savaşlar çıkararak dünya halklarını birbirine kıldırıyorlar. Ve emperyalizm var olduğu sürece bunu hep yapı-

caklardır. İnsanlığın düşmanı olan emperyalistler ve onların usaklarının yapacağı bir "İnsan Hakları konferansı" sadece dünya halklarını kandırabilmek içindir.

Bu durum, daha baştan Konferans'ın niteliğini belli etmişti. Çünkü, konferans'a çağırılan devletlerin hemen tümünde, "İnsan Hakları" en zalimane biçimde ayaklar altında çiğneniyor. Hikmet Cem'den Jimmy Carter'e kadar, "İnsan Hakları"nın ve insanlığa düşmanlık sicilleri hayli kabarık olan bilimum devlet yetkililerinin katıldığı ve sonuçlandırıldığı böylesi bir konferansın vaadlerinin konferans salonunun

dışına çıkmayacağı daha başlanmadan belliydi.

Bu durumu daha önceden gören bir dizi İnsan Hakları Örgütleri, BM'in düzenlediği İnsan Hakları Konferansı başlamadan önce, 10-13 Haziran arasında, çeşitli ülkelerden çağırılan İnsan Hakları Örgütleriyle "alternatif" bir İnsan Hakları Konferansı düzenlediler. Maalesef bu "alternatif" konferansta da, BM Konferansından farklı bir sonuç ve bağlayıcı kararlar çıkmadı. Çıkarıldı da... Çünkü, bir kere, "İnsan Hakları"nın, yani "HAK"ın ne olduğu anlaşılacak istemiyordu.

Bu "alternatif" konferans, BM çerçevesinde "İnsan Hakları Komiserliği" kurma kararı ve bazı soyut ve içi boş telkinlerin yapılması ile sonuçlandı.

Konferans'ın -konferans sahiplerine rağmen- olumlu yanları da vardı. Her şeyden önce, dünya çapında binlerce insan ve yüzlerce kurum ve kuruluşla diyalog ve tanışma imkânı vardı. Ayrıca, dünya medyasının yoğunlaştığı bir merkezdi. Bu fırsatı değerlendiren TKP/ML, Peru Komünist Partisi Başkanı Dr. Abimeal Guzman (Gonzalo) ile proleter dayanışma faaliyetini öne çıkararak, Avusturyalı devrimcilerle birlikte konferans boyunca (bina içinde) 9 günlük informasyon masası açtı. Çeşitli dillerden binlerce bildiri dağıttı, afişlemeler yaptı. Son günde ise, bina içinden başlayan bir yürüyüş düzenleyerek, çocuk folklorü ile birlikte dışarı çıkılıp miting düzenledi ve aynı günün akşamı, Peru devrimi üzerinedüzenlenen toplantı ile etkinliği noktaladı.

Fransa'da Hükümsüz Ceza

Cité Adliye Sarayı (Action Direct), ASALA üyelerinin yargılanmalarından bu yana, bölgesine ciddi ve bölgesine geniş kapsamlı bir devaya ilk kez ev sahipliği ediyordu. 6 Temmuz 1993'teki karar duruşması, geniş güvenlik önlemleri altında yapıldı.

Başından beri Fransız İstihbarat Servisi DST'nin denetiminde olan mahkemenin kararı yine DST tarafından verilmişti. Zira iddia makamı, iddialarını ispatlamaktan ve savunmaktan acizdi. Sınırlı kapsamdan "yüpheh şüpheli" olarak alınan insanları "zorla para topladıkları" nasıl ispatlanabilir, savunulabilir ki?...

"Anti-terör uzmanı" olarak alınan BRUGGERE davasının soruşturması savcıydı. 20 ayda tamamladığı soruşturmalardan sonra başlayan mahkeme duruşmalarını bir ayda sonuçlandırdı. Aynı zamanda BM görevlisi olan savcı BRUGGERE, tedavi için Paris'e giden George Habbas'ı tutuklama, Lib-

ya'nın bombalanmasında rol oynama, düşürülen ABD uçağının soruşturmasını yapmak, bazı eylemleri Libya'dan isteme vb. suçlarla suçlandı.

Karar duruşmasında, "TKP/ML-TIKKO sempatisini olduklarını" söyleyen tutsaklar, "dünya ezilen halklarına ve Fransız halkına karşı hiçbir suç işlemediklerini belirttik, "Fransız burjuvazisinin kendilerini yargılayamayacağını" ve "devrimci mücadele için ellerinden gelen herşeyi yapacaklarını" haykardılar.

Mahkeme salonunda, özel olarak hazırlanmış demir kafesler içinde yargılandılar. Her birine 4'er yıl hapis ve 4'er yıl gözetim altında tutulma cezası verildi. Devrimci tutsaklar mahkeme kararına karşılık olarak "verilen cezaların hiçbir geçerliliğini olmadığını, esas cezayı halkın vereceğini" söylediler. Tutsaklar mahkeme kararını, "Yaşasın Partimiz TKP/ML" sloganını haykırarak yanıtladılar.

Alternatif Konferansta Çocuk folklorü coşkuyu daha da artırdı

SİVAS KATLIAMI FAŞİST DİKTATÖRLÜK TARAFINDAN GERÇEKLEŞTİRİLMİŞTİR

Sivas 37 devrimci demokrat insan, Faşist diktatörlüğün karanlık güçlerine alçakça katledilmişlerdir. Bu katliamı lanetliyoruz

Kayseri Kapalı Cezaevindeki TDKP-GKB ve TKP/ML-TIKKO davaları tutsakları

Emperyalistlerin yeni "24 Ocak Kararları"

ABD, Japonya, Almanya, İngiltere, İtalya, Fransa ve Kanada'dan oluşan yediler grubunun (G-7), 19. zirve toplantısı 7 Temmuz'da Japonya'nın başkenti Tokyo'da başladı. G-7 ülkelerinin zirve toplantıları 1986 yılında başlamıştı. Toplantılarda hepsinin dile getirdiği uluslararası ticaretin serbestleştirilmesi müzakereleri hep anlaşmazlıklarla bitti.

G-7 ülkeleri, imalat sanayii grubundaki 18 farklı sektörden sekizinde gümrük tarifelerinin kaldırılmasını; seramik, cam, tekstil ve ev aletleri ekipmanları sektörlerinde de gümrük tarifelerinin % 50'ye varan oranlarda indirilmesi hususunda ön anlaşmaya vardılar. G-7 ülkelerinin bu ön anlaşmasını ABD Başkanı Clinton "GATT müzakerelerinde büyük aşama ve ilerleme" olarak, ABD Bakanının özel temsilcisi Michel Kanton da "tarihteki en büyük gümrük tarifeleri indirimleri" diye nitelendirdi.

EMPERYALİSTLER NE İSTİYOR?

Zirvede tartışılan ve emperyalistlerin çok önem verdikleri konuların başında, kendi deyimleriyle "büyümenin dengeli bir biçimde sürmesi, işsizler ordusunun artmasını önleyici politikalarla desteklemek" geliyor. Bunu gerçekleştirmek için de "refahı artırıcı desteklemelerden caymayı" kararlaştırdılar. Gelir artırımını destekleyici politikalar yerine ise "daha etkin çalışma koşulları yaratacak ve daha esnek bir ücret sistemini gerçekleştirecek politikalara yönelmek gerek" diyorlar.

Bu zirve başlamadan önce, Alman Endüstri Kurumu Başkanı Tyll Nacker şu uyarıları yapma gereği duymuştu: "İkinci sınıf olmaktan kaçınmak istiyorsak, kendi şirketlerimiz arasındaki rekabeti yaratmak zorundayız." İngiliz Gümrükçüsü Spencer Batiste ise korkularını şöyle dile getiriyordu: "Düşük emek ücretlerinden kaçınmayan şirketlerde birçok temel imalat iş kollarından kaçılıyor."

Oysa bazı kararlar şimdiden emperyalistlerin oy birliğiyle çıkmıştır. İşte bir tanesi: "Yaşlı nüfusun arttığı sanayileşmiş ülkelerde; sağlık ve sosyal yardım, emeklilik, yaşlılık yardımları gibi harcamaların kısıtlanması..." Bu karar Tokyo zirvesinin "Sonuç bildirisinde" geçmektedir. Ve devamı "kamu ve sağlık harcamaları ile diğer sosyal yardımların tutarlarının düşürülmesi; buna karşılık sözkonusu harcamaların ulaşacağı kitleler açısından etkinliklerinin artırılması..."

Büyümenin çerefine daha fazla katliam.

Emperyalistler bu zirveyle, daha fazla kâr için hem kendi ülkesindeki halklara hem de sömürge, yarı-sömürge ülke halklarına kendi krizlerinin faturasını çıkarıyorlar.

Ashında, zirveden çok önce ABD, Fransa ve Almanya tarafından bu kararlar yürürlüğe sokulmuş ve uygulanmıştı. Clinton henüz başkan adayırken, diğer adayların aksine yeni vergiler koymayacağına söz vermedi. Başkan olduktan sonra "sonuç bildirgesi"ndeki kararları uyguladı. Fransa, önemli bir sektörün, tarım sektörünün ihrac fiyatlarını o kadar düşürdü ki çiftçiler adeta ayaklandılar. Almanya ise başta demir-çelik sektörü olmak üzere birçok sektörden işçi atarak üretim maliyetini düşürmeye devam etmekte.

GÜMRÜK TARİFELERİNİN İNDİRİMİ SAFSATASI

Tüm emperyalistler bir yandan büyümeyi sürdürürken, bir yandan işsizliği önlemeye çalışmaktan bahsediyorlar. Emperyalist sistemin krizi, ekonomik olarak, üretim maliyetlerinden kaynaklanmaktadır. Büyüme, emperyalist açısından, üretim maliyetlerinin düşürülerek, rakiplerine oran-

la daha fazla pazara girmek demektir. O halde, bir yandan büyüme bir yandan geriliği önlemeye çalışmaktan bahsetmek, komedi değilse maskaraluktur. Emperyalistler dünya halklarını bu maskaralıklarla uyutmaya çabalamak zorundadır. Çünkü özellikle kendi içsel sorunları da artıyor.

Zirvenin amacı, biraz da Asya-Bau dengesini sağlamaktır. Çünkü özellikle Japon emperyalizmi ve Çin'in büyüme hızları Batıyı ürktürmüştür. Dünya Bankası istatistiklerine göre yıllık ortalama büyüme oranları, Japonya'da % 4.2, Çin'de % 9.4, ABD'de % 2.6 ve Almanya'da % 2.3'tür. Yaklaşık iki yıldır Batılı emperyalistlerin uşağı medya, büyüyen Çin'e dikkat çekmişlerdi. G-7 zirvesinde Japonya ve katılmadığı halde kendisinden birgeyler beklenen geri adım atmayacaklardır.

Gümrük tarifelerinin özellikle imalat sektöründe sekiz kat birden sıfırlanması, emperyalistler arası ticarete mümkün değildir. Çünkü bu en fazla ABD'ye zarar verecektir. Özellikle otomotiv ve elektronik sektöründeki Japon saldırısı, gümrük tarifeleri yüksek tutulduğu halde ABD'yi kriz noktasına getirmiştir. O halde neden Clinton ve özel temsilcisi Michel Kanton karardan övgüyle bahsediyorlar?

İngiliz gümrükçüsü Batiste, düşük emek ücretlerinin imalat sektöründen kaçışı getirdiğini ifade ediyordu. Bu, emperyalist sistemin doğal bir sonucudur. İmalat sektörü emek yoğunluğu olan bir yatırım biçimidir. Yani ucuz işgücüne ihtiyaç duyar. Bu tip yatırımları emperyalistler kendi ülkelerinde yapmazlar. Çünkü bu ücretle çalıştıracak yeterli işçiyi bulamadıkları gibi, daha fazla ücret ödeyerek, üretim maliyetini artırmaları pazar kaybetmelerine yol

açar. O halde özellikle imalat sektöründe sömürge/yarı-sömürgele- rinde yatırım yaparak ucuz işgücü sağlarlar. İşte gümrük tarifelerinin sıfırlanacağı ülkeler bu sömürge/yarı-sömürgelelerdir. Bu da 24 Ocak kararlarıyla oturtulan, yabancı sermayeye peşkeş çekilen "Serbest Bölge"nin ta kendisidir.

Bir Örnek: Türkiye

1981-1990 döneminde, Türkiye'de yabancı sermayenin sektör dağılımı şöyledir.

	1981	1990
Tarım	0.33.6	
Madencilik	0.32.6	
İmalat Sanayii	73.0	64.1
Hizmetler	26.4	29.4

İmalat sanayisindeki yabancı sermayenin yatırım yükselişi yukarıdaki görüşümüzün somut göstergesidir. Bu gümrük tarifelerinin sıfırlanması veya "Serbest Bölge" olgusunun emperyalistler açısından avantajlarına kısaca bakalım.

1- Serbest bölgelerde gerçekleştirilen faaliyetler sonucu elde edilen gelirler; gelir, kurumlar ve KDV gibi her türlü vergiden muafır.

2- Serbest bölgelerde yapılan faaliyetlerle ilgili resin ve harç ta ödenmemektedir. Böylece serbest bölgede faaliyet gösteren firmalar uygun fiyatlarla ithal malları kullanabilmektedir.

3- Serbest bölgelerdeki firmalar Türkiye'den satın aldıkları malların ihracat fiyatları ile alırlar. İhracat fiyatlarının genellikle iç fiyatlardan ucuz olması nedeniyle...

4- Serbest bölgelerde grev, ve lokavt, bu bölgelerin açılışından itibaren 10 yıl süreyle yasaklanmış bulunmaktadır.

"Tayvan, Güney Kore, Pakistan, Hindistan, İrlanda gibi ülkelerdeki serbest bölgelerde üretilen malların ev sahibi ülkeye sattılmayaacağı koşulların aksine Türkiye serbest bölgelerinde böyle bir uygulama yoktur."

5- Türkiye genelinde işçilik maliyeti, gelişmiş ülkelerin % 10'u civarındadır.

Serbest bölgelerde ise vergi olmaması nedeniyle bu oran daha düşüktür.

6- Türkiye serbest bölgelerindeki yerli ve yabancı firmalarda herhangi bir fark gözetilmemekte ve aynı teşvikler sağlanmaktadır.

7- Bütün bu teşviklere ilave olarak Mersin ve Antalya serbest bölgelerinde yatırım yapan bir firma, yatırımını Mersin veya Antalya'da yapıyormuş gibi Teşvik Belgesi alarak Döviz Tahsis, Kaynak Kullanımı Destekleme primi gibi yatırım teşviklerinden de yararlanabilir. (Bütün alıntılar için Celebi, Dış Açık Bü- yü... sf. 142-143)

MLM KILICI YIKICI İHTİYAÇTIR

Emperyalistler bu zirveyle, daha fazla kâr için hem kendi ülkesindeki halklara hem de sömürge/yarı-sömürge ülke halklarına kendi krizlerinin faturasını çıkarıyorlar. Onlar iki paylaşım savaşı sonrası tekrar kapışmak yerine, bölgesel savaşlar çıkarak ve sömürge/yarı-sömürge ülkelerini piyon gibi kullanarak pazar açmaya çalışıyorlar.

Marksizm-Leninizm-Maoizm, kılıcı her zamankinden daha ustaca, her zamankinden daha iyi kullanılmaktadır. Bu kılıç dünya halklarının tek silahıdır. Ve bu kılıç, kaynayan dünyanın üstünde çok daha kızıl çok daha keskindir.